870. அவனுடைய ஆலோசகர்கள் அறிவுறுத்தினர், "அரசே, (இந்த அநீதியை) நீங்கள் வரம்பு மீறுமளவுக்கு நிலைநிறுத்தத் துணிய வேண்டாம்! பிடிவாதம் என்ற குதிரையை அந்த அளவுக்கு வெருட்ட வேண்டாம்!" என்று.

அந்த ஆலோசகர்களை அவன் விலங்கிட்டுச் சிறையில் தள்ளச் செய்தான்; தன் அக்கிரமச் செயல்களைத் தொடர்படியாக அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தான்.

நிலைமை இத்தகைய படுமோசமான நிலையை எய்தியிருந்த சமயம், "ஹே யூத நாயே, நில்! இதோ நம் தண்டனை வந்துவிட்டது! அதை ஏற்கத் தயாராகு!" என்று ஒரு சப்தமுண்டாயிற்று.

அதன்பின், நெருப்பு நாற்பது கெஜ உயரம் எழுந்து அந்த யூத அரசனையும் அவன் கூட்டத்தாரையும் சூழ்ந்து, அவர்களை எரித்துவிட்டது.

அவர்களுடைய (ஆதி) மூலம் நெருப்பாகவே இருந்ததால்தான் கடைசியில் அவர்கள் தமது மூலஸ்தானத்துக்கே மீண்டுவிட்டனர்.

875. இந்த (ஷைத்தான் குணமுள்ள) ஜனங்கள் நெருப்பாலேயே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆதலின் அவர்கள் நெருப்பிலேயே சென்று மறைந்துவிட்டனர்; (ஒரு பொருளின்) பகுதி (அதன்) முழுமையான மூலத்தின் பக்கல்தானே செல்லும்!

அவர்கள் மெய்விஸ்வாசிகளை எரிப்பதற்கான நெருப்பாய் இருந்தார்கள்; அவர்களுடைய நெருப்பு சருகுகளைத் தின்பது போல அவர்களை எரித்துவிட்டது.

'உம்மு ஹாவியா'[1] (என்ற நரக நெருப்பைத்) தன் தாயாகக் கொண்டவன் தங்குமிடம் *'ஹாவியா'* (நரக நெருப்பு) ஆகவே இருக்கும்.

சிசுவின் தாய் சதா அதையே நாடுகிறாள். (மேலே) கிளைகளை யொட்டியே (கீழே) வேர்களும் ஓடுகின்றன.

தொட்டியில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருப்பினும், காற்று அதை உறிஞ்சி வற்றவைத்துவிடுகிறது. ஏனெனில், தண்ணீரும் பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்றாகையால் காற்றுடன் கலந்து போகிறது.

1. குர்ஆன் 101 : 9, 10

880. தண்ணீரைக் காற்று நீ அறியாவண்ணம் சிறுகச் சிறுக வெளியேற்றித் தன் மூலஸ்தானத்தில் இணைத்துக் கொள்கிறது.

இவ்வாறுதான் நமது சுவாசமும் நமது உயிரைச் சிறுகச் சிறுக இம்மை என்ற சிறைக்கோட்டத்திலிருந்து களவாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

இறைவனைப் புனிதப்படுத்தித் துதிக்கும் தோத்திரங்களின் (ஹம்து, தஸ்பீஹுகளின்) நறுமணம் இறைவன் மாட்டுச் செல்கிறது. நம்மிலிருந்து வெளிப்படும் இது இறைவன் மட்டும் அறிந்துள்ள ஒரு மகத்தான ஸ்தலம்வரை சென்றடைகிறது.

நமது மூலமந்திர பஜிப்புகள் நமது பேணுதலின் புனிதத் தன்மையால் நாம் தரும் அன்பளிப்பாக நித்தியத்துவமான தலத்தை நோக்கி விரைகின்றன.

பின்னர் இறைவனின் கருணையால் (நமது) பஜிப்புகளின் நற்கூலி இரட்டிப்பாக நமக்கு அருளப்படுகிறது.

885. அப்போது (ஏற்கெனவே நாம் பஜித்தது போன்ற) மூலமந்திரங்களை நாம் உச்சாடனம் செய்கிறோம். அதன் பயனாய் இறைவன் தன் அடியார்களுக்கு (ஏற்கெனவே அருளியதுபோல்) மேலும் சம்மானங்களை நல்குகிறான்.

இவ்விதம் (நமது புனிதமான பஜிப்பு) மேலே ஏறஏற இறைவனின் கருணாகடாட்சம் நம்மீது இறங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது; எனவே, இவை (அந்தப் பஜிப்பின் ஏற்றமும், தெய்வக் கருணையின் இறங்குதலும்) சதாவும் நடக்குமாறு நீ கண்காணித்துக்கொள்.

இப்போது நாம் நம் தாய்மொழியில் பேசுவோம்; அதன் பொருள் இதுதான்; (இறைவன் ஆத்மாவைத் தன் பக்கல் இழுப்பதாலுண்டாகும்) இந்த இன்பம் வருகிற அதே திசையிலிருந்துதான் தொழுகையிலும் அதைத் தொடர்ந்தும் உண்டாகும் பேரின்பப் பரவசத்தாலான அந்தச் சக்தியும் வந்துள்ளது.

தாங்கள் மனம் வைத்துள்ள இன்பத்தின் பக்கல் என்றாவது ஒரு நாள் போய்விட வேண்டும் என்ற நாட்டத்துடன் சகலவித ஜனங்களுடைய நயனங்களும் அந்தத் திசையில் கவனங்காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொன்றுக்கும் தத்தம் இனத்தைச் சென்றடைவதிலேயே இன்பமுண்டாகிறது; ஒரு பொருளின் ஒரு பகுதி அதன் முழுமையில் மிஸிரமாவதில் இன்பமடைகிறது.

890. அந்தப் பொருளின் குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு இனத்தன்மை இல்லாதிருப்பினும் அந்த முழுப் பொருளுடனும் அது இணைந்ததும், இனத்தன்மை தானாகவே வந்து அதையும் ஆட்கொண்டு விடுகிறது.

(ஒன்றின் இனமல்லாத ஒன்று அதன் இனமாவதற்கு உதாரணமாவது) ரொட்டியும், தண்ணீரும் (முதலில்) மனித இனத்தில் இல்லாதவையாய் இருப்பினும் (உணவாக மனித உடலுள் சென்று) மனித இனமாகி மனிதனில் கலந்துபோகின்றன.

சாதாரணமாக, ரொட்டிக்கும் தண்ணீருக்கும் நம் இனமாகும் தோற்றம் இன்றாயினும், (அவை நம் உணவாகி, ஜீரணித்து, நம் உடலின் அம்சமாகிவிடும்) அவற்றின் முடிவைக் கவனித்தால் அவை மனித இனமாகிவிட்டதைக் காண்பாய்.

ஒருகால் நாம் வேறு இனம் எதனிடமாவது வேட்கை கொள்வோமாயின் அப்போது அநேகமாக அது (அந்த வேற்று இனம்) நமது இனத்துக்கு ஒப்பானதாகவேனும் இருந்தே தீரும்.

இவ்வாறு இடையில் காணப்படும் இயல்பு கடன் வாங்கியதாகும்; கடன் வாங்கிய எதுவும் நிரந்தரமானதன்று.

895. பறவையானது வேட்டைக்காரன் தன் இனப் பறவைபோல் குரலெழுப்புவதைக் கேட்டு அந்தக் கவர்ச்சியில் கீழே இறங்கி வருமாயினும், (அவனைக் கண்டதும்) தன் இனப் பறவைகளைக் காணாது பீதியோடு பறந்து ஓடிப்போய்விடும்.

தாகமுடையவன் கானல் நீரைத் தண்ணீர் என்று நம்பி அதன் அருகில் செல்வானாயினும், ஏமாற்றத்தோடு தண்ணீருள்ள இடத்தைத் தேடி அங்கிருந்து அகல்வான்.

வறியவன் போலித் தங்கம் கிடைத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைவானாயினும், அது மாற்றுப் பார்க்கும் இடம் சென்றதும் கவைக்கு உதவாது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

எச்சரிக்கை! போலிகள் (நயவஞ்சகர்கள்) யாரும் உன்னை வழிகெடுத்துவிடாமல் விழிப்புடனிரு! எச்சரிக்கை, உண்மையற்ற தவறான சித்தாந்தங்கள் உன்னை (நாசமெனும்) கிணற்றில் தள்ளிவிடாமல் கவனித்துக்கொள்!

(இதற்கு மேற்கோளாக) 'கலீலா-வ-திம்னா' என்ற நூலிலிருந்து இந்தக் கதையைப் படித்து, இதிலடங்கிய நீதியைத் தேடி அடைந்துகொள்!

வன விலங்குகளின் கதை!
பரஞ்சாட்டுதலின் விளக்கம்

900. நீர் வளம், நில வளமுள்ள இடமொன்றில் வாழ்ந்த வேட்டைக்கு இலக்காகும் சாகபட்சணிகளான பிராணிகள் தொடர்படியாகச் சிங்கம் ஒன்றின் தொல்லைக்கு இலக்காகி வந்தன.

சிங்கம் புதரில் மறைந்திருந்து, சமயம் பார்த்து அவற்றின்மீது பாய்ந்து அவற்றில் ஒன்றிரண்டை அடித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது; இதனால், அந்த மேய்ச்சலிடமே அவற்றுக்கு வெறுப்பூட்டுவதாக ஆகிவிட்டது.

அவை யாவும் ஓர் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு சிங்கத்திடம் வந்தன. "தினமும் உங்கள் பசியாறுவதற்காக எங்களில் ஓரிருவர் தினமும் உங்கள் இருப்பிடத்தில் ஆஜராகிவிடுகிறோம்.

இனி (வேறு) வேட்டையை நாடி நீங்கள் வெளியில் வரவே கூடாது; அதனால் நாங்கள் மேயும் புல்லே எங்களுக்குக் கசப்பானதாக மாறிவிடுகிறது" என்று வேண்டிக்கொண்டன.

சிங்கம் தந்த பதில்

சிங்கம் சொல்லிற்று : "சரி, உங்கள் ஏற்பாட்டில் நல்லெண்ணமிருப்பின், பித்தலாட்டமில்லாதிருப்பின், அதன்படியே செய்கிறேன். ஏனெனில், நான் ஜைதிடமும், பக்கரிடமும் (சாமான்யர்களிடம்) எத்தனையோ தடவை ஏமார்ந்ததுண்டு.

905. மனிதர்களுடைய கபடச் செயலாலும், ஏமாற்றாலும் நான் கொல்லப்பட்டுமிருக்கிறேன். (மனிதப்) பாம்புகளுடையவும், தேள்களுடையவும் கடியையும் நான் அனுபவித்திருக்கிறேன்.

(மற்றவர்கள் கிடக்கட்டும்) என்னுள் காத்துக் கிடக்கும் சதையுடைய மனிதனே (என் நப்ஸே) சகல மனிதர்களையும்விட மோசடியிலும், வஞ்சகத்திலும் கைதேர்ந்தவனாய் இருக்கிறானே!

'மெய்விஸ்வாசி இரண்டு தடவை கடிபட மாட்டான்' என்ற நபிமொழியை என் காதுகள் கேள்விப்பட்டுள்ளன."

இறைவனிடம் பரஞ்சாட்டுதலின் பெருமையைப் பிராணிகள் வலியுறுத்தல்:

அவை கூறின: "அறிவுமிக்க பெரியோய், முன் எச்சரிக்கையாய் இருப்பதைக் கைவிட்டுவிடுங்கள்; தெய்வ விதிப்புக்கு எதிராக முன்னெச்சரிக்கையால் எதுவும் செய்யமுடியாது.

முன்னெச்சரிக்கை என்பது குழப்பத்தையும், துயரத்தையுமே சேர்ப்பதாகும். எனவே, இறைவன் மீது பாவத்தைப் போடுங்கள். இறைவன் மீது பாரத்தைப் போடுங்கள். இறைவன்மீது பரஞ்சாட்டு வது எதையும்விடச் சிறந்ததாகும்.

910. பயங்கரமும், படுகோபமும் உடையோய், இறைவனின் விதிப்போடும் தீர்ப்போடும் (கலா, கத்ரோடு) எதிர்க்காதீர்கள். எதிர்ப்பின் அவை உங்களோடு மோத ஆயத்தமாக இருக்கின்றன.

இறைவனின் புனித ஆணைக்குமுன்பு (அதை எதிர்க்காமல்) பிணம்போல் தலைசாய்த்துவிடவேண்டும். இன்றேல், பொழுது உதயத்தின் நாயனு[1]டைய கோபத்துக்கு ஆளாக நேரும்."

முயற்சியின் பெருமையையே சிங்கம் மீண்டும் வலியுறுத்தல்

சிங்கம் பதிலளித்தது: "அது சரி, இறைவன்மீது பரஞ்சாட்டுதல் சரியான வழிகாட்டியாயின், முயற்சிப்பது நபிபெருமானார் காட்டிய புனித முன்மாதிரியையே பின்பற்றுவதல்லவா!

'இறைவன்மீது பரஞ்சாட்டுவதுடன் உம் ஒட்டகையின் முட்டுக்கால்களையும் கட்டிப்போடும்' என்று சப்தமிட்டு இறை வன் தூதர் பகன்றுள்ளார்களே!

'உழைத்து உண்பவனே இறைவனின் அன்புக்குரியவன்' என்ற நுட்பத்தின் தாத்பரியத்தை நீங்கள் அறிய வேண்டும்; பரஞ்சாட்டு தலின் பெயரால், நீங்கள் முயற்சியில் இறங்காமல் சோம்பிவிடக் கூடாது."

பிராணிகள் உழைப்பைவிட பரஞ்சாட்டுதலையே விரும்புதல்

915. பிராணிகள் சிங்கத்துக்குப் பதில் கூறலாயின: "முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிருஷ்டிகளிடமுள்ள பலஹீனத்தால் உண்டானதுதான்; வயிற்றின் அளவுக்கேற்ப அவை உண்டாக்கிக் கொண்ட பித்தலாட்டம் இது.

இறைவனிடம் பரஞ்சாட்டுவதைவிடச் சிறந்த நற்கைங்கரியம் எதுவுமில்லை; இறைவன்முன் அவன் ஆணைக்குப் பணிந்து போவதைவிடச் சிறந்தது எதுவுமில்லை.

இவர்கள் ஒரு சோதனையைவிட்டு ஓடமுயன்று அதைவிடப் பெரிய) சோதனையில் சென்று மாட்டிக்கொள்கின்றனர்; சிறு பாம்புக்குப் பயந்து தப்பி ஓடி மலைப்பாம்பிடம் சிக்கியவர்களா கின்றனர்.

---

1. குர்ஆன் 113 : 1 பார்க்க.

மனிதன் ஒன்றை முடிவுசெய்கிறான்; அது (அவனை அகப் படுத்தும்) கண்ணியாகவே ஆகிவிடுகிறது. அவன் தன் வாழ்வின் சஞ்சீவி என்று எண்ணியதே அவன் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவதாக அமைந்துவிடுகிறது.

பகைவன் வீட்டினுள் இருக்கும்போதே அவன் தன் வீட்டுக் கதவை அடைத்துத் தாளிட்டுக்கொண்டான். பிர்அவ்னுடைய சதித்திட்டம் இத்தகைய கதைதான்.

920. அந்தப் பழிகாரன் ஆயிரக்கணக்கான சிசுக்களைக் கொன்று குவித்தான்; ஆனால், அவன் கொல்ல நாடி (இத்தனையும் செய்த) அலைந்த சிசு அவனுடைய வீட்டினுள்ளேயே இருந்தது.

நம் கண் பார்வையில் கோளாறு உள்ளது; எனவே, நேயனின் (இறைவனின்) பார்வையில் உங்கள் பார்க்கும் சக்தியை நாஸ்தி (பனா) ஆக்குங்கள்!

நம்முடையதற்குப் பகரமாக அவனுடைய பார்வையைப் பெறுவது சாமான்யமான ஈடா? அவன் பார்வையில் உங்கள் இதய நாட்டம் முழுவதும் (நம் தேவைகள் அனைத்தும்) அடங்கிக் கிடப்பதைக் காண்பீர்கள்.

குழந்தை தானாகவே எதையும் பற்றிக் கொண்டு நடக்க இயலா தவரை தன் தந்தையின் கழுத்திலேயே சவாரி செய்யுமன்றோ! (அது போல் நீயும் அவன் பார்வையில் உன் பார்வையை நாஸ்தியாக்கி விடு.)

அவன் (சுய உழைப்பைப் பெரிதாக மதிப்பவன்) தன் கால் கைகளை அசைத்து (அதன் பயனால்) சோதனைகளுக்கும் துயரத்துக்கும் ஆளாகிறான்.

925. சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளவற்றின் ஜீவன்கள் உடலில் பிணைப்புக் கொள்வதற்குமுன்பு, தமது மெய் விஸ்வாசம் காரணமாக, பரிசுத்தத் தலங்களில் பறந்து திரிந்துகொண்டிருந்தன.

(அந்த நிலையில்) அந்த ஜீவன்களை நோக்கி, 'நீங்கள் கீழே இறங்குங்கள்''[1] என்று தெய்வக் கட்டளை உண்டானதும், (அவ் விதம் அவை தத்தம் உடலுள் புகுந்து) கோபம், அற்ப மகிழ்ச்சி என்ற சிறையில் சிறைப்பட்டுவிட்டன.

நாம் இறைவனின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். (சிசுக்களைப் போல்) பால் கேட்கும் நிலையிலுள்ளோம்; "சிருஷ்டிகள் இறைவனின் குடும்பத்தவையாகும்" என்று நபிபெருமானார் அருளியுள்ளார்கள்.

---

1. பார்க்க : குர்ஆன் 7 : 24

வானிலிருந்து மழையைப் பொழியவைக்கும் வல்லோன் (இறைவன்) தன் கருணையால் நமக்கு உணவும் நல்குகிறான்.''

பாரஞ்சாட்டலைவிட முயற்சியே சிறந்தது என்று சிங்கம் சாதித்தல்

சிங்கம் பதிலிறுத்தது. ''மெய்தான். ஆனால், தன் அடியார்களின் இறைவன் (நம் லக்ஷியங்களை நோக்கி ஏறிச்செல்ல) நம் காலருகே (காரண சாதனமாகிய) ஏணியையும் வைத்துள்ளானல்லவா?

930. மாடியை நாம் அடையும்வரை அந்த ஏணியில் ஒவ்வொரு படியாக நாம் ஏறிச்செல்ல வேண்டும். (இறைவனே நம்மை உயரே ஏற்றிவிட வேண்டும் என்று) முரண்டு பிடித்துக்கொண்டு உட்கார நினைப்பது மூடத்தனமான எண்ணமாகும்.

உனக்கு கால்கள் இருக்கும்போது நீ உன்னை முடமாக்கிக் கொள்ள நினைப்பதேன்? உனக்கு கரங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்க நீ (பற்றிப்பிடிக்க உதவும்) உன் விரல்களை ஏன் மறைத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

எஜமானன் வேலைக்காரன் கையில் மண்வெட்டியைக் கொடுத்தும், (இன்ன வேலைதான் செய்யவேண்டும் என்று) எதுவும் கூறப்படாமலே அவன் தன் வேலையை அறிந்துகொள்கிறான்.

கையும் மண்வெட்டியும் இறைவனின் திட்டமான அத்தாட்சிகள்தான். மேலும், (மனிதனின்) முடிவைப் பற்றிச் சிந்திப்பது (உழைத்து உண்ண யத்தனிப்பது) அவனுடைய ஸ்பஷ்டமான பிரகடனங்களின் கருத்துமாகும்.

நீங்கள் அவனுடைய அத்தாட்சிகள் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்களாயின் (அவனுடைய திருச்சித்தத்தின்) அவன் சமிக்ஞையின் போக்கை நிறைவேற்றுவதிலேயே வாழ்நாளைக் கழிப்பீர்கள்.

935. நீங்கள் அந்த மெய்ஞ்ஞான ரகசியங்களையெல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்காக அவன் சில சமிக்ஞைகளைக் காட்டுவான்; (உங்கள் கஷ்டமெனும்) சுமையை உங்களைவிட்டு அகற்றி, நீங்கள் ஆத்மீக ஆதிக்கம் பெற்றவர்களாகும்படி செய்வான்.

இப்போது நீங்கள் (நல்லமல்களுடைய) சுமைகளைச் சுமக்கிறீர்களா? அப்படியாயின் அவன் உங்களை (இந்த அமல்களின் மீதேற்றி) உன்னதமான தலத்துக்குக் கொண்டுசெல்வான். (அவன் கட்டளைகளை இப்போது) நீங்கள் ஏற்கிறீர்களா? அப்படியாயின் அவன் உங்களைத் தன் கருணையின் நிழலில் ஏற்றுக்கொள்வான்.

நீங்கள் அவன் கட்டளையை ஏற்பவர்களாயின் நீங்கள் அதன் பிரதிநிதியாகிவிடுவீர்கள்; இன்று (அவனோடு) நீங்கள் ஐக்கியத்தை நாடினால், நிச்சயம் நாளை அவனோடு சேர்ந்தேவிடுவீர்கள்.

சுயேச்சையாகப் பாடுபடுவது இறைவனை அவனுடைய அருட்கொடைகளுக்காகப் போற்றுவதுதான்; நிர்ப்பந்தமாகச் செயலற்றிருக்கும் உங்கள் கொள்கை அந்த அருட்கொடைகளையே மறுப்பதாகும்.

சுயேச்சையாக நீங்கள் சக்தி பெற்றிருப்பதற்காக அவனுக்கு நன்றி செலுத்தினால் அதன்மூலம் உங்கள் சக்தி அதிகரிக்கிறது. நிர்ப்பந்தமான செயலற்ற நிலையிலாதல் அந்தச் சுயேச்சையெனும் சம்மானத்தை நீங்கள் பறிகொடுப்பதாகும்.

940. உங்கள் செயலற்றநிலை என்பது பாதையில் படுத்துத் தூங்குவதாகும். தூங்காதீர்கள்! நீங்கள் (தெய்வச் சந்நிதியின்) திருவாயிலையும், முற்றத்தையும் சென்றடையும்வரை தூங்க வேண்டாம்!

ஹே, எண்ணமற்ற முயற்சியற்ற சோம்பேறி, எச்சரிக்கை! தூங்கிவிடாதே! (மெய்ஞ்ஞானக்கனிகளையுடைய) அந்த மரத்தின் நிழலை அடையும்வரை தூங்கிவிடாதே!

(அந்த மரத்தடியை அடைந்துவிட்டாலோ) அங்கே ஒவ்வொரு கணமும் காற்று அந்த மரத்தின் கிளைகளை அசைத்து, கீழே அமர்ந்திருப்பவன் மீது (தெய்வ நல்லருள் என்ற) கனிகளைச் சொரிந்துகொண்டே இருக்கும்.

சும்மா இருக்க எண்ணும் நிர்ப்பந்தவாதியாக, கொள்ளைக் காரர்களிடை படுத்துத்தூங்குபவனாக இருப்பதென்பது எத்துணை அபத்தமான காரியம்! அகால வேளையில் கூவும் சேவலை யாரே விட்டுவைப்பார்கள்!

அவனுடைய அத்தாட்சிகளின் பக்கல் முகம் திரும்பாமலே உங்களை நீங்கள் ஆண்களாக எண்ணிக்கொள்கிறீர்கள்: ஆனால், நன்கு சிந்தித்தால் நீங்கள் பெண்களாகவே இருப்பதை உணரலாம்.

945. (பெண்களைப் போல்) உங்களிடமுள்ள இந்த அற்ப சொற்ப நிதான புத்தியும் போய்விட்டது; தன் நிதானத்தை இழந்து விட்ட தலை உண்மையில் வாலாகவே ஆகிவிடுகிறது.

ஏனெனில் நன்றிமறத்தல் தீய செயல்; அருளற்ற காரியம்; நன்றிகொன்றவனை அது நரகின் அடிப்பள்ளத்தில் தள்ளவல்லது.

நீ ஆண்டவன்மீது பரஞ்சாட்ட விரும்பினால் உன்வேலை சம்பந்தப்பட்டவரை அவனிடம் அடைக்கலம் தேடு. (விதையை) விதைத்துவிட்டு, (அது பயிராகிப் பயன்தரச்) சர்வ வல்லமையாள னின் துணையை நாடு"

சுய முயற்சி வேண்டாம்; பரஞ்சாட்டுதலே வேண்டும் என்று பிராணிகள் விவாதித்தல்

பிராணிகள் யாவும் சிங்கத்தோடு விவாதிப்பதில் தமது குரலை உயர்த்தியவையாய்ப் பேசலாயின: "அப்படியாயின் (உழைப்பும் முயற்சியுந்தான் வேண்டும் என்றிருப்பின்) தமது நோக்கம் நிறைவேற உழைப்பே சிறந்தது என்ற விதையை விதைத்துவிட்ட இந்தப் பேராசைக்காரர்கள் -

ஆயிரமாயிரம் ஆண் பெண்கள் ஏன் அதிர்ஷ்டக் கட்டை களாகக் கிடந்து உழல்கின்றனர்?

950. உலகம் தோன்றிய நாள் முதலாய் ஆயிரமாயிரம் பரம்பரை யினர் (உழைப்பும் முயற்சியும் வேண்டும் என்று) பூதங்களைப்போல் தத்தம் வாயைப் பிளந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்தப் புத்திசாலிகள் எத்துணையோ (முயற்சித்) திட்டங் களைத் தீட்டினார்கள்; மலையை வேரோடு கல்லி எடுத்தார்கள். (ஆனால், அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டதற்கு அதிகம் அவர்களால் அணுவளவும் அதிகமாகத் துய்க்கமுடியவில்லை.)

மாட்சிமைமிக்க இறைவன், "அவர்களுடைய தில்லுமுல்லுகள் மலைகளின் சிகரங்களைக்கூட அசைத்துப்பிடுங்குமளவு[1]க்கு அதிகமாகி விட்டன" என்று அவர்களுடைய திட்டங்களையே விவரித்துள் ளான்.

(ஆனால்,) ஆதியில் (ரிஜ்கில்) அவர்களுக்காக முன்னமேயே விதிக்கப்பட்டதையன்றி, அவர்களின் பித்தலாட்டங்களின் பயனாய் வேறு எதுவும் தன் முகத்தைக்காட்டத் துணியவில்லை. (வேறு எதுவும் கிடைக்கவில்லை.)

தமது திட்டத்தாலும், செயலாலும் அவர்கள் எந்தப் பயனையும் துய்க்கவில்லை; அவர்களுடைய சிருஷ்டியாளனின் செயலும், கட்டளைகளுமே நிலைத்து நின்றன.

955. ஹே கண்ணியமுடையோய், உடலுழைப்பை வெறும் பெயராக மதிப்பதையன்றி அதற்கு வேறு எந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்காதே! ஹே குயுக்திகள் நிறைந்தோய், (ஜீவனோபாயத்தைத்

1. குர்ஆன் 14 : 46

தேடி) முயற்சியெடுப்பது என்பது வெறும் கற்பனையான காரியம் என்பதற்கு அதிகமாக அதற்கு முக்கியத்துவமளிக்காதே!

முயற்சி செய்வதைவிடப் பரஞ்சாட்டுதலே சிறந்தது என்பதற்கு மேற்கோள்: சுலைமான் நபி கால மனிதனும் இஸ்ராயீல் (அலை) அவர்களும்

ஒரு நாள் பிற்பகல் நற்குடிப்பிறந்த மனிதன் ஒருவன் ஓடோடியும் வந்து சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களுடைய நீதி மண்டபத்திலே புகுந்தான்.

அவன் வதனம் துயரத்தால் வெளுத்திருந்தது; அவன் உதடுகள் உலர்ந்து நீலம் பாரித்திருந்தன. சுலைமான் (அலை) அவர்கள் அவனை விளித்து, “நல்லவரே, உமக்கு யாது வேண்டும்?” என்று வினவினார்கள்.

அவன் சொன்னான் “இஸ்ராயீல் (அலை) அவர்கள் என்னைக் கோபத்தோடும் வெறுப்போடும் பார்த்தார்கள்” என்று.

“அப்படியா, இப்போது உமக்கு என்ன (வரம்) வேண்டும் என்பதை உடனே சொல்லும்,” என்று சுலைமான் நபி வினவினார் கள். “ஹே என் உயிரின் பாதுகாவலரே, நீங்கள் காற்றுக்கு உத்தரவிட்டு,

960. என்னை இங்கிருந்து உடனே இந்தியாவில் கொண்டு சேர்க்கச் செய்யுங்கள். ஒருகால் அங்கு போவதன்மூலம் இந்த அடியான் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியலாம்” என்று அவன் வேண்டினான்.

அந்தோ, இவ்விதம் ஜனங்கள் வறுமையைக் கண்டு ஓடுவதால் தான் அவர்கள் பேராசைக்கும் வீண் ஆவேசத்துக்கும் இரையாகிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஜனங்கள் வறுமைக்கு அஞ்சுவது அந்த மனிதனுடைய பீதியைப் போன்றும், பேராசையும் வீண் ஆவேசமும் இந்தியா வைப் போன்றுமாய் இருக்கின்றன.

சுலைமான் நபியின் ஆணைப்படி காற்று அவனைக் கடல் மார்க்கமாகத் தூக்கிவந்து இந்தியாவின் ஒரு மூலையில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டது.

மறுநாள், சுலைமான் (அலை) அவர்களுடைய சபை கூடியி ருந்த சமயம் இஸ்ராயீல் (அலை) அங்கே வரவே அவர்களை விளித்து,

965. "அந்த முஸ்லிமானவன் தன் வீடுவாசல்களை விட்டு வெகு தொலைவில் போய் உழல வேண்டுமென்றா அவனை நீங்கள் கோபத்தோடு பார்த்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

இஸ்ராயீல் (அலை) சொன்னார்கள், "எப்போது நான் அவனைக் கோபத்தோடு பார்த்தேன்? நான் போகும் வழியில் அவனைக் கண்டேன்; வியப்புடன் அவனைப் பார்த்தேன்;

ஏனெனில், இன்று அவன் உயிரை இந்தியாவில் போய் வாங்கும்படி இறைவன் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தான்.

அதனால் நான் எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன், இவனுக்கு நூறு இறக்கைகள் இருப்பினும் (அவற்றின் உதவியால் இவன் பறந்தாலும்) இவன் இந்தியாவை அடைய முடியாதே!' என்று. (இறைவன் கட்டளைப்படி நான் இந்தியாவை அடைந்து பார்த்தாலோ, அங்கே அவன் இருந்தான்; உடனே அவன் உயிரை வாங்கிவிட்டேன்.)"

இவ்விதமே நாம் உலகின் சகல விவகாரங்களையும் மதிப்பிட வேண்டும்; நம் கண்களைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும்.

970. யாரைப் புறக்கணித்துவிட்டு நாம் ஓடுவது? நம்மையா? அது இயல்வதெங்ஙனம்? இறைவனையா? அந்தோ அதைவிடக் குடிகேடான செயல் யாதுளது?

மீண்டும் சிங்கம் தன் கட்சியை வலியுறுத்தல்

சிங்கம் பேசிற்று : "அது சரி, ஆனால், நபிமார்களும், சத்திய சன்மார்க்க விஸ்வாசிகளும் உழைப்பில் ஈடுபட்டதை எண்ணிப் பாருங்கள்!

அல்லாஹுதஆலா அவர்களுடைய உழைப்புக்கும், வெட்ப தட்பங்களால் அவர்கள் வேதனைப்பட்டதற்கும் சம்மானமளித்துத் தான் இருக்கிறான்.

அவர்களுடைய திட்டங்கள் எப்போதுமே மிகச் சிறந்தவையாகவே விளங்கியுள்ளன; நல்லோர் ஒருவரால் செய்யப்படும் யாவும் நல்லதாகவே இருக்கும்.

தெய்வீகப் பறவையை அவர்கள் தமது கண்ணியில் அகப்படுத்தினர்; அவர்களுடைய குறைபாடுகள் யாவும் நிறைபாடுகளாகவே ஆகியுள்ளன."

975. அறிஞனே, நபிமார்களையும், மெய்ஞ்ஞானியரையும் பின்பற்றி அவர்களைப்போல் நீயும் சாத்தியமான வகையிலெல்லாம் முயற்சி செய்!

முயற்சி செய்வது விதிவசத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதல்ல; ஏனெனில், விதிவசமே இதை (முயற்சி செய்வதை) நம்மீது சுமத்தியுள்ளதே!

மெய்யுறுதிகொண்டு நல்வணக்கம் என்ற சன்மார்க்க நெறி முறையில் நடப்பவர் யாவருக்கும் அவருடைய அந்த முயற்சியில் ஒரு கணமேனும் நான் இடைஞ்சல் செய்வேனாயின் நான் நிராகரிப்பவன் (காபிர்) ஆகிவிட்டேன்.

உன் தலையிலோ காயம் படவில்லை; அப்படியிருக்க அதில் கட்டுப்போடத் தேவையுமில்லை. இரண்டொரு நாள் (அற்பமான உன் வாழ்நாளில்) நல்லவர்கள் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபடு. பின்னர் (மறுமையில்) அதன் இன்பத்தை நீ காண்பாய்.

இம்மையை விழைபவன் தீய, கேடுகெட்ட இருக்கையைத் தேடிக்கொண்டவனே; மறுமையை விழைபவன் நல்ல நிலையைத் தேடிக்கொண்டவனாவான்.

980. இம்மையின் சுகபோகங்களைத் தேடும் நாசகாரமான திட்டங்கள் பயனற்றவையாகும்; இம்மையைத் துறப்பதற்கான திட்டங்கள் இறைவனால் ஆணையிடப்பட்டவையாம்.

கைதியானவன் சிறையைவிட்டுத்தப்ப அவனுக்கு நல்மார்க்கம், அவன் அதற்கான சுரங்கப் பாதை ஒன்றைத் தோண்டுவதுதான்; அப்படித் தப்பிக்கப் பாதையுண்டாக்கும் வழியையே அவன் தடுத்துக்கொள்வானாயின் அதைவிட மூடத்தனமான செயல் எதுவுமில்லை.

இம்மை ஒரு சிறைச்சாலையாகும்; நாம் அதிலுள்ள கைதிகளாவோம். சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்புவதற்கான சுரங்க வழியைத் தோண்டு; அதன் மூலம் இதைவிட்டு வெளியாகு!

இம்மை என்பது யாது? இறைவனை மறப்பதே இம்மை; *அதுவாணிபப் பொருளோ, வெள்ளியோ, துலாக்கோலோ, பெண்களோ அல்ல!*

சன்மார்க்கத்துக்குச் செலவிடுவதற்காக நீ வைத்திருக்கும் செல்வம், '(நேர்மையாளனுக்கு) நேர்மையான செல்வம் எத்துணை நன்மை பயப்பதாய் இருக்கிறது!' என்ற நபிமொழிக்கு அத்தாட்சி யானதாகும்.

985. படகினுள் தண்ணீர் புகுவது கவிழ ஹேதுவாக்குவதாம்; ஆனால், படகின் அடியில் தண்ணீர் இருப்பது (அது மிதந்து செல்வதற்கு உதவியான) ஆதாரமாகும்.

அளவிலாச் செல்வம் படைத்திருந்த நபி சுலைமான் (அலை) அவர்கள் தங்கள் இதயத்திலிருந்து பொன், பொருள்பற்றிய ஆசைகளையெல்லாம் துறந்தவர்களாக இருந்தமையால் அவர்கள் தங்களை ஏழை (மிஸ்கீன்) என்ற பதத்தாலேயே அழைத்துக் கொண்டார்கள்.

காற்று நிரம்பிய, மூடப்பட்ட ஜாடி எந்தக் கொந்தளிப்பான தண்ணீரிலும் மிதக்கவே செய்யும்.

தன் அகத்தே ஏழ்மை என்ற காற்றை அடைத்துக்கொண்டவன் இம்மையெனும் தண்ணீரின் மேல்பரப்பில் சாந்திபடைத்த உள்ளத்துடன் மிதந்துகொண்டிருப்பான்.

இம்மை முழுவதுமே அவன் வசமாய் இருப்பினும், அவன் இதயக்கண்முன் அந்தச் சம்பத்து முழுமையுமே பூஜ்யமாகத்தான் தோன்றும்.

990. எனவே, உன் இதயத்தின் வாயை நன்றாக அடைத்து மூடிவிடு; இறையருள் (மின் லதுன்) என்ற ஜன்னல் வழியாக வரும் காற்றை அதனுள் தேக்கிக்கொள்.

முயற்சி செய்தல் யதார்த்தமானது; மருந்தும் நோயும் யதார்த்தமானவை. எனினும், முயற்சியும் வேண்டாம், உழைப்பும் வேண்டாம் என்று சாதிப்பவனும் அந்தச் சாதனையிலும் உழைப்பையே உணர்த்துகிறான்.

பரஞ்சாட்டுதலைவிட உழைப்பே சிறந்தது என்ற வாதம்

இவ்விதம் தனக்கு ஆதாரமாகச் சிங்கம் பற்பல ஆதாரங்களை வழங்கியது. அதனால் அதற்குப் பரஞ்சாட்டலின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய பிராணிகளே பதிலளித்துச் சலிப்படைந்துவிட்டன.

நரியும், முயலும், மானும், ஓநாயும் பரஞ்சாட்டுதல் அவசியம் என்ற கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டதோடு, சிங்கத்தோடு விவாதிப்பதால் பயனில்லை என்று அதைக் கைவிட்டு விட்டன.

அவை அந்தப் பயங்கரச் சிங்கத்தோடு (அதற்குத் தினமும் தாமே வலிய வந்து உணவாவதாகக் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி நடப்பதாக) ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன; அதில் சிங்கத்துக்கு எந்த நஷ்டமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதாகவும் வாக்களித்தன.

995. சிங்கத்துக்கு அதன் உணவு தினமும் அதன் இருப்பிடத் துக்கே வந்துவிடும் என்றும், அதுபற்றி மேலும் சிங்கம் கேட்க வேண்டியதில்லை என்றும் அவை வாக்களித்தன.

தமக்குள் ஒவ்வொரு நாளும் யார் சிங்கத்துக்கு உணவாக வேண்டும் என்று திருவுளச்சீட்டு குலுக்கிப் போட்டு யார் பெயருக்கு சீட்டு விழுகிறதோ அவர் சிங்கத்துக்கு இரையாகச் சிறுத்தையின் வேகத்தில் விரைந்துவந்து ஆஜராக வேண்டும் என்றும் அவை ஏற்பாடு செய்து கொண்டன.

இவ்விதம் மரணக் கோப்பை முயலிடம் வந்தது. அப்போது முயல் ஆத்திரத்துடன், "இந்தக் கொடுமையை எத்துணை நாட்கள்தான் சகித்துக்கொண்டிருப்பது?" என்று கத்திற்று.

மற்றப் பிராணிகள் முயலை நோக்கி, "கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற நாங்கள் மட்டும் எங்கள் உயிரைத் தாரைவார்த்தோமே!

அப்படியிருக்க நீ ஏன் எங்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கித் தரப் பார்க்கிறாய்? ஹே கலகக்காரா, சிங்கம் சீற்றங்கொள்ளுமுன் அதனிடம் விரைந்தோடு! சீக்கிரம் செல்!" என்று கூறின.

முயல் சொன்ன கதை

1000. முயல் பதிலளித்தது, "நண்பர்களே, எனக்குச் சற்று அவகாசம் தாருங்கள். என் தந்திரோபாயத்தால் நீங்கள், (சிங்கத்தால் விளைந்துள்ள) துன்பத்திலிருந்து தப்ப வழியுண்டாகிவிடும்.

நான் செய்யப்போகும் சாகசச் செயலால் நீங்கள் உயிர் தப்புவதுடன், உங்கள் வருங்காலச் சந்ததிகளும் இந்த வனத்தைத் தமது சொந்தமானதாகக் கொண்டு வாழமுடியும்."

இவ்விதம்தான் இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு நபியும் தத்தம் கூட்டத்தாரை அவர்கள் விமோசனம் பெறுவதற்கான இடமொன்றுக்கு அழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஏனெனில், அவர்கள் அவர்களுடைய (அந்தக் கூட்டாத்தாருடைய) பார்வையில் கண்ணினுள் உள்ள (இமைகளால் மறைக்கப்பட்ட) கருமணிபோல முக்கியமற்றவர்களாகத் தோற்றமளித்தனராயினும், வானிலிருந்து தம் கூட்டத்தார் மீளும் வழியைக் கண்டுகொண்ட (தீர்க்கதிருஷ்டியின்) கண்களையுடையவர்களாகத் தான் திகழ்ந்தார்கள்.

எனினும், (அற்ப) மானிடர்கள் அவர்கள் கண்ணினுள் உள்ள கருமணி போல சிறியவர்கள் என்றே கருதினர். கண்ணினுள் உள்ள கருமணி எத்துணை முக்கியமானது என்பதை, அதன் மகத்துவம் யாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் அறிவை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை.

முயலின் யோசனையை மற்றப் பிராணிகள் மறுதலித்தல்

1005. மற்றப் பிராணிகள் முயலை நோக்கி "கழுதையே, நாங்கள் சொல்வதைக் கேள்! நீ ஒரு முயல்தான் (அதையன்றி வேறல்ல) என்பதை மறந்து பேசாதே!

ஈதென்ன பிதற்றல்! உன்னைவிடச் சிறந்தவர்களுக்கெல்லாம் தோன்றாத - அவர்கள் நினைத்தும் பார்த்திராத யோசனையல்லவா இது!

ஏதோ உன் கெட்டிக்காரத்தனத்தைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொண்டனையா; அல்லது இவ்விதம் நம் தலைவிதி நம்மைத் தொடருகிறதா? இன்றேல் உன்னைப் போன்ற (அற்பத்திலும் அற்பமான பிராணியான) ஒருவனுக்கு இது அடுப்பது எப்படி?" என்று கடிந்து கூறின.

முயலின் பதில்

முயல் சொல்லிற்று: "நண்பர்களே, எத்துணை பலஹீனமான ஒரு பிராணிக்கும் மிகப் பலமான யோசனை உண்டாகலாம் என்று இறைவன் எனக்கு உதிப்பை அருளினான்."

இறைவன் சின்னஞ்சிறு ஜந்துவான தேனீக்குக் கற்பித்த அறிவைச் சிங்கத்துக்கோ காட்டுக்கழுதைக்கோ கூட அறிவித்துக் கொடுக்கவில்லை.

1010. தேனீ மதுரமான ஹல்வாவினாலான வீட்டைக் கட்டிக் கொள்கிறது. அப்படிக் கட்டுவதற்கான அறிவின் வாயிலை இறைவன் அதற்குத் திறந்து விட்டுள்ளான்.

பட்டுப் பூச்சிக்கு இறைவன் கற்றுத்தந்துள்ள வித்தையைத்தான் பாருங்களேன்! பலத்தில் தன்னேரிலாத யானையால்கூட அந்த வித்தையைச் செய்யமுடியுமா?

மண்ணால் ஆன ஆதம் (அலை) அவர்கள் இறைவனிடமிருந்து நேரடியாக அறிவுபெற்றார்கள். அவர்களுடைய அறிவொளி ஏழாம் வானம்வரை தன் கிரணங்களைப் பரப்பிற்று.

அவர்கள் அமரர்களின் பேரையும், புகழையும்கூடத் தோற் கடித்துவிட்டார்கள்; இறைவனைப் பற்றி - அவனுடைய மாபெரும் சக்தியைப் பற்றி - ஐயங்கொண்டவன் (ஷைத்தான்) குழப்பத்துக் குள்ளானான்.

அறு நூறாயிரம் ஆண்டுகளாய்த் தன் வணக்கங்களால் புனிதத் துறவியாய் விளங்கியவனை (அஜாஜிலை) இறைவன் பச்சிளம்

கன்றுக்குட்டியாக்கி, அவர்களை (ஆதத்தை) அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டுப் போட்டவர்களாக ஆக்கிவிட்டான்.

1015. அவன் சன்மார்க்க அறிவெனும் பாலை அருந்தாமலும், அந்த மகத்தான மாளிகையில் வளையவராமலும் அவர்கள் இடைஞ்சல்செய்து (அவன் இப்லீஸ் என்று சபிக்கப்படவே காரணமாகி) விட்டார்கள்.

இவ்விதமே இறைவனின் மெய்ஞான அகமியங்களை மறுப்பவர்களான பூதபௌதீகர்களின் புற அறிவும் ஒரு வாய்ப்பூட்டாகவே உள்ளது; அதனால் இறைவனின் மெய்ஞான அகமியங்களை மறுக்கும் இந்தப் பௌதீகர்கள் அந்த மாபெரும் ஞானமெனும் பாலை அருந்த அது தடையாய் உள்ளது.

ஆனால், இதயமாகிய இரத்தக் கட்டியினுள்ளே, கடலுக்கோ வானத்துக்கோ அளிக்கப்படாத அதி அற்புதமான மாணிக்கம் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

எத்துணை நாட்கள் தான் வெளிக் கோலத்தில் மயங்கிக் கிடப்பாய்? அந்தோ, கோலத்தை வழிபடுபவனே, இன்னுமா உன் யதார்த்தம் காணாத இதயம் வெளிக்கோலத்தைவிட்டும் விடுதலை பெறவில்லை!

ஒரு மனிதன் தன் வெளித்தோற்றத்தால் மட்டும் மனிதனாக விளங்குவானாயின், அஹ்மது நபி (ஸல்) அவர்களும், அபூஜஹ்லும் சமமானவர்களாகவன்றோ ஆகிவிடுவார்கள்!

1020. சுவரிலுள்ள சித்திரம் ஆதத்தைப்போன்று தான் இருக்கிறது; அந்தச் சுவரிலுள்ள உருவத்தில் என்ன குறைபாடுளது என்பதை ஊன்றிக் கவனியுங்கள்.

அந்தப் பகட்டான உருவத்தில் ஜீவனில்லை; அபூர்வமாகக் காணப்படும் அந்த மாணிக்கத்தைத் தேடிப் பார்த்து அடைந்து கொள்!

குகையின் தோழர்களின் (அஸ்ஹாபுல் கஹ்பின்) நாய்மீது இறைவனின் அருட்கரம் ஒரு சிறப்பை உண்டாக்கிவிட்டதால், உலகிலுள்ள அத்தனை சிங்கங்களுடைய சிரங்களும் அதன்முன் பணிந்துவிட்டனவன்றோ!

தெய்வப்பேர் அருள் என்ற வாரிதியில் திளைத்துவிட்ட அந்த நாயின் ஜீவன் தன் உடல் அருவருப்பானதாய் இருப்பதைப்பற்றிக் குறைப்பட்டிருப்பது எங்ஙனம்?

(ஒருவனைப் போற்றி எழுதப்படும் கடிதத்தில் அவனுடைய) புறக்கோலத்தைப் பாராட்டி எழுதுவது வழக்கமன்று. கடிதங்களில் எழுதப்படுவது அறிஞனே (ஆலிமே), நீதியாளனே (ஆதிலே) என்பன போன்ற அகப் பண்புகளைத்தாமே!

1025. அறிஞன்,'நீதியாளன் என்பவை போன்ற பண்புகள் ஆத்மீக சாரமானவைதாம்; அவற்றை எந்த ஓர் இடத்திலோ, முன்னாலோ பின்னாலோ காண முடியாது.

ஜீவனின் சூரியன், 'இடம்' என்பதன் தொடர்பற்ற தலத்திலிருந்து சடலத்தின்மீது தன் ஒளிக்கற்றைகளைச் செலுத்துகிறது. அது (அந்தச் சூரியன்) வானத்தில் நிலைகொண்டதுமன்று.

முயலின் அறிவுபற்றிய விபரமும் ஞானத்தின் மாட்சி, சாதகம் பற்றிய விளக்கமும்

இந்த விஷயத்துக்கு ஒரு முடிவு கிடையாது; இப்போது கவனி; முயலின் கதையை நன்கு கேள்!

(விஷயங்களைக் கேட்டு உணராத) உன் காதைக் கொடுத்துவிட்டு, (கேட்டு உணரத்தக்க) காதை வாங்கிக் கொள்! ஏனெனில், உன் (ஜடதத்துவக்) காதினால் இந்த விஷய விளக்கத்தை நீ புரிந்துகொள்ள முடியாது.

போ, முயலின் குள்ளநரித் தந்திரங்களை நோட்டமிடு; முயலின் தந்திரோபாயத்தையும், அது சிங்கத்தை எப்படி வீழ்த்தியது என்பதையும் நோட்டமிடு!

1030. அறிவு என்பது சுலைமான் (அலை) அவர்களுடைய அரசாங்க முத்திரையாகும். இந்த உலகம் முழுவதுமே வெளி உருவமாயின், அறிவு அதன் ஜீவநாடியாகத் திகழ்கிறது.

இந்தச் சிறப்பின் காரணமாகக் கடலிலும், மலையிலும், சமவெளிகளிலும் உள்ள பிராணிகள் யாவும் அதனிடம் (அதையுடையவனான அற்ப மானிடனிடம்) கைவசமாகுபவையாய் உள்ளன.

அதன் காரணமாகச் சிறுத்தையும், சிங்கமும் (மனிதனைக் கண்டு) சுண்டெலி போல் நடுங்குகின்றன; ஆழமான ஆறுகளிலுள்ள முதலைகளும் (அவனுக்கு) அஞ்சி நடுங்குகின்றன.

ஜின்களும், பரிகளும்கூட அதையுடையவனான மானிடனுக்கு அஞ்சி ஊர்களைவிட்டு ஓடிப்போய், மறைவிடங்களில் வாழ்கின்றன.

மனிதனுக்கு மறைவான பகைவர்கள் பலருண்டு. ஆனால், விழிப்புடைய மனிதன் அறிவுடையவனாவான்.

1035. நம்மைச் சுற்றிலும் நல்லவையும், தீயவையுமான எத்துணையோ சிருஷ்டிகள் மறைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு கணமும் அவற்றின் சேஷ்டை நம் இதயத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது.

நீ குளிப்பதற்கு ஆற்றில் இறங்கினால், தண்ணீருள் கிடக்கக் கூடிய முள் எதுவும் உன் காலில் குத்தலாம்.

அது தண்ணீருள் அடியில் மறைந்து கிடக்கிறதாயினும், அது உன்னைக் குத்தி வேதனையுண்டாக்கியதிலிருந்து அது அங்கிருப் பதை அறிந்துகொள்கிறாய்.

(அமரர்களால் வரும்) உதிப்பெனும் முள்ளின் குத்துதலும், (ஷைத்தானிய) ஊசாட்டங்களின் குத்துதலும் ஒருவனால் மட்டுமல்ல, ஆயிரக்கணக்கானோராலும் உண்டாகின்றன.

உன் (சடதத்துவப்) புலன்களின் சக்தி மாறும்வரை பொறுத் திரு, அப்போது அந்த மறைவான பொருள்களை நீ காணலாம்; உன் தொல்லையும் தொலையும்.

1040. அப்போது, நீ யாருடைய (துயர) வார்த்தைகளை ஒதுக்கி னாய், யாரை உன் தலைவனாக ஏற்றுக்கொண்டாய் என்பதையும் நீ காணலாம்.

முயல் கையாளவிருக்கும் உபாயம் யாதெனப் பிராணிகள் வினவல்

பின்னர் அந்தப் பிராணிகள் முயலிடம் கேட்டன: "ஹே தந்திரக்கார முயலே, உன் உபாயங்களை எங்களுக்கும் சற்று விரித்துரை!

சிங்கத்தோடு கைகலக்கும் (தீர) முயலே, நீ தீட்டி வைத்துள்ள திட்டத்தை எங்களுக்கு அறிவித்துக்கொடு!

(பிறருடன்) கலந்து யோசிப்பதால் நுண்ணறிவும், தெளிவும் பிறக்கும். ஒருவருடைய மனம் மற்றோருடைய மனத்துக்கு உறு துணையாகும்.

'யோசனை சொல்பவனே, நீ உன் யோசனையை வெளியிடு முன் அது சரிதானா என்பதுபற்றி நம்பிக்கையான ஒருவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றுக்கொள்! ஏனெனில், யோசனை கேட்கப்படும் நபர்மீது ஜனங்கள் நம்பிக்கை வைத்தே அவ்விதம் கேட்க வருகிறார்கள்' என்று நபிபெருமானார் அருளியுள்ளார்கள்."

முயல் தன் திட்டம் பற்றிய இரகசியத்தைச் சொல்ல மறுத்தல்

1045. முயல் பதிலளித்தது: "எல்லா இரகசியங்களையும் வெளியிடுவது கூடாது; ஏனெனில், இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் 'இரட்டை ஒற்றையாகவும், ஒற்றை இரட்டையாகவும் மாறுவதுண்டு ' என்றும் நபிபெருமானார் அருளியுள்ளார்கள்."

கண்ணாடியின்முன் நின்றுகொண்டு கண்ணாடிமீது நீங்கள் மூச்சுவிட்டால் அது தன் தெளிவை இழந்து நமக்கு மங்கலான தோற்றத்தைத்தான் தரும்.

நீ தூரப் பயணம் செல்வாயாயின், அதற்கான உன் ஆயத்தத்தையும், நீ எடுத்துச்செல்லும் செல்வத்தையும், உன் கோட்பாடுகளையும் பற்றி யாரிடமும் உன் நாவை உசுப்பி எதுவும் தெரிவித்துவிடாதே!

இந்த மூன்றின் விஷயத்திலும் பகைவர்கள் பலருண்டு. இவற்றை அவர்கள் அறிவாராயின் (உன்னிடமுள்ளதை அடித்துச்செல்ல) உனக்காக அவர்கள் வழியில் காத்துக்கொண்டு நிற்பார்கள்.

உன் இரகசிய ஏற்பாடுகளை ஒருவர் இருவரிடம் சொன்னால் போதும். அது (இரகசியமாய் இல்லாமல்) பராசியமாகிவிடும். எந்த இரகசியமாயினும் இரண்டு பேரிடம் எட்டியதும் நெடுகிலும் பரப்பப்பட்டுவிடுகிறது.

1050. இரண்டு மூன்று பறவைகளைக்கட்டி ஒரு கூண்டினுள் போட்டு அடைத்துவைத்தால் அவை துயரத்துடன் தரையில் தலையைப் போட்டவையாகத்தான் படுத்திருக்கும்.

ஆனால், உண்மையில் அவை (தாம் தப்புவதற்கான வழிவகைகளைப்பற்றித்) தமக்குள் மிகவும் சாதுரியமாக யோசனை கலந்து கொண்டிருக்கும். மேலாழ்ந்த வாரியாக பார்ப்பவர்களுக்கு அவை சும்மா இருப்பது போன்ற தப்பபிப்ராயம்தான் உண்டாகும்.

நபிபெருமானார் (ஸல்) அவர்களும் இரகசியம் யாவருக்கும் தெரிந்துவிடாத முறையிலேயே தங்கள் தோழர்களோடு ஆலோசனை கலப்பார்கள். தோழர்கள் அவர்களுடைய வினாக்களுக்குப் பதிலளிப்பார்களாயினும், பெருமானார் எந்த விஷயம் சம்பந்தமாகத் தங்களை வினவுகிறார்கள் என்பதை அறிந்தவர்களாய் இருப்பதில்லை.

பெருமானார் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பெரும்பாலில் சமிக்ஞையான கதைகள், உதாரணங்கள் மூலம் வெளியிடுவார்கள்.; அதனால், எதிரிகளுக்கு அவற்றில் தலைகால் புரியாமல் போய் விடும்.

பெருமானார் எதிரியிடமிருந்து தாங்கள் நாடும் பதிலை வரவழைக்கத்தக்க கேள்விகளைக் கேட்டுப் பதிலைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்; ஆனால், அந்த எதிரியோ அவர்கள் ஏன் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள் என்று அதன் குறிக்கோளை உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

முயலின் திட்டம்

1055. முயல் சிங்கத்துக்கு உணவாகச் செல்வதற்கான நேரத்தைக் காலதாமதம் செய்துகொண்டிருந்தது.

இவ்விதம் முயல் வரத் தாமதமாவதைக் கண்ட சிங்கம் கோபத்தால் கொப்பளித்து கர்ஜித்தது; தன் கால்களால் தரை அதிர அறைந்தது.

அது சொல்லிக்கொண்டது: "இந்தக் கீழ் இனத்தினரின் வாக்குறுதியெல்லாம் வீணானவை, பலஹீனமானவை, என்றுமே காப்பாற்றப்படாதவை என்று நான் அன்றே சொன்னேன்.

இந்தப் பித்தலாட்டக்காரர்கள் என்னை நன்றாக ஏமாற்றி விட்டார்கள்; காலம் என்னை எவ்வளவுதான் ஏமாற்றும்? (ஹா,) எதுவரை இந்த ஏமாற்றம்?"

தாடியில் பலமற்ற (அறிவற்ற) அரசன் திசை தெரியாது திண்டாட நேருகிறது: அவன் தன் மூடத்தனத்தால் முன்னாலும் பின்னாலும் கவனிக்காமல் இருந்துவிடுகிறான்.

1060. பாதை வெளிப்பார்வையில் மிருதுவானதாகத்தான் தென்படுகிறது; ஆனால், அதன் அடியில் படுகுழிகள் மறைந்து கிடக்கின்றன. வெறும் பெயர்களில் (பட்டங்களில்) அர்த்தத்துக்குத்தான் பஞ்சமாகிவிட்டது.

வார்த்தைகளும், பெயர்களும் படுகுழிகளாகும்; பகட்டான பேச்சு நம் ஜீவனின் தண்ணீரையே உறிஞ்சிவிடும் மணல்தான்.

தண்ணீர் ஊற்றுப் பெருக்கெடுக்கும் மணல்வெளி அபூர்வமாகத்தான் காணக்கூடியதாகும்; அதைத் தேடிப் பெறு.

மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தேடுபவன்தான் மெய்ஞ்ஞான ஊற்றாக விளங்கமுடியும்; அவன்தான் காரணசாதனங்கள், சேமித்தல் ஆகியவற்றின் தயவு தேவையற்றவனாவான்.

பின்னர் அந்த மெய்ஞ்ஞான பாக்கியமான சக்தி விதிவசப் பட்டோலை (லௌஹுல் மஹ்பூல்) போன்று விளங்குகிறது. அவனுடைய அறிவு புனிதமான ஜீவனில் (ரூஹுல் குத்ஸியில்) இருந்தே உதிப்பாக்கித் தரப்படுகிறது.

ஆனால், உண்மையில் இப்போது தான் (அவை என்ன என்பதைப்) பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கிறேன். இதோ இதுவே (மூத்திரமே) கடல்; நான் அமர்ந்திருப்பதே (துரும்பே) கப்பல்; நானே அதை இயக்கும் மாலுமி; இதைத் திறம்பட நடத்துவதில் கைதேர்ந்தவன் நான்" என்று கூறலாயிற்று.

1085. இந்தக் 'கட' வில் அது தன் கப்பலை நடத்தாட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிறு அளவு மூத்திரம் அதற்குப் பெருங் கடலாகக் காட்சிதந்தது.

அது சம்பந்தப்பட்டவரை அந்த மூத்திரம் எல்லை இல்லாதது ஆயிற்று. அதன் யதார்த்தமான நிலையைக் காணும் திருஷ்டி அதற்கு எங்கேயுள்ளது?

அதன் பார்வை எவ்வளவு தூரம் போகிறதோ அந்த வரம்புக்குள் அதன் உலகமும் அடங்கிப்போய்விடுகிறது. எனவே, அது தன் கண்கள் பெரியவை, தான் காணும் 'கடல்' பெரிது என்று எண்ணிக் கொள்கிறது.

திரு குர்ஆனைத் திரித்து வியாக்கியானம் செய்வோர் இந்த ஈயைப் போன்றவர்களாவர். ஈயினுடைய கற்பனையைப்போல் இவர்களுடைய கற்பனை-கழுதை மூத்திரம் போல் கீழானதாகும். இவர்கள் கருத்துரை ஈ அமர்ந்திருந்த துரும்பைப்போல் பதரான தாகும்.

ஈ, தன் சொந்த மனப்பிரமைப்படி வியாக்கியானம் செய்வதைக் கைவிடுமாயின், நல்லதிர்ஷ்டம் அதை (அதிஷ்டத்தை கொணரும்) ஹுமா என்ற பறவையாக ஆக்கியிருக்குமே!

1090. தெய்வ அருள்பெற்ற நல்லடியான், (தன் மனம்போன போக்கில் திருமறைக்கு வியாக்கியானஞ் செய்யாதவன்) இந்த ஈயைப்போன்றவனல்லன்; அவனுடைய ஆத்மா அவன் அற்ப உடலுடன் ஒத்ததாய் இல்லாமல் சிரேஷ்டமுடையதாகவே விளங்கும்.

முயலின் தாமதம் காரணமாகச் சிங்கம் கோபத்துடன் கர்ஜித்தல்

இஃதே போன்றுதான் சிங்கத்தை எதிர்க்கத் துணிந்த முயலின் ஆத்மாவும் (அதன் உடலையொத்ததாய் இல்லாது உன்னதமான தாகத்) திகழ்ந்தது.

சிங்கம் கோபம் கொந்தளிக்க உருமலாயிற்று: "என்பகைவர்கள் (பிராணிகள்) என் காதுமூலம் கண்ணைமறைக்க (என்னை ஏமாற்ற) இடம் கொடுத்துவிட்டேனே!

உழைப்பாளிகளின் கபடம் என்னைக் கட்டிப்போட்டு விட்டதே! அவர்களுடைய மரத்தாலான வாள் என்னைக் காயப்படுத்திவிட்டதே!

இனிமேல் நான் அவர்களுடைய மாய மொழிகளுக்குச் செவி கொடேன். அந்தப் பேச்செல்லாம் (என்னை ஏமாற்றத் துணிந்த) கூச்சலாக, பூதங்களின் இரைச்சலாகப் போய்விட்டது.

1095. அந்தோ என் மனமே, இனி அவற்றை அக்கு அக்காகக் கிழித்தெறிய தயங்கக் கூடாது. அவற்றுக்குத் தோலையன்றி வேறு எதுவுமில்லை."

தோல்தான் யாது? பல வர்ணங்களான - நீர்க் குமிழிகள் போன்று நிலையற்ற கவர்ச்சியான வார்த்தைகள் தாமே!

இந்த வெற்று வார்த்தைகளெல்லாம் வெறும் தோல்தான்; உன் அர்த்தமே சதை என்பதை அறிந்துகொள். இந்த வார்த்தைகள் வெளி உருவமாகும்; உட்பொருளே ஜீவனாகும்.

கெட்ட சதையின் தன்மையைத் தோல் மறைத்துக்கொள்கிறது; நல்ல சதையின் தன்மையையும் அது பேணிப் பாதுகாக்கிறது.

பேனா காற்றாலானதாகவும், எழுதும் தாள் தண்ணீராலான தாகவும் இருப்பின், நீ எழுதும் எதுவும் நிலைப்பதில்லை.

1100. அது (பிராணிகள் கொடுத்த வாக்குறுதி) தண்ணீரின்மீது எழுதப்பட்டதுதான்; அதன்படி அவை நடக்கவேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்ப்பின் நஷ்டத்தால் நீ உன் கையைக் கடித்துக்கொள் வதுதான் கண்ட பயனாகும்.

மனிதனினுள்ள காற்று வீணாசையும், பேராசையும்தாம். இவற்றை நீங்கள் கைவிட்டால்தான் இறைவனிடமிருந்து செய்தி பெற நீங்கள் அருகதைபெற்றவர்களாவீர்கள்.

சிருஷ்டியாளன் தரும் நன்மாராயங்கள் இனியவையாகும்; ஏனெனில், அவைதாம் அடிமுதல் நுனிவரை நீடித்து நிற்பவை யாகும்.

அரசர்களைப் போற்றி (வெள்ளிக்கிழமைக்) குத்பாவில் பேசப்படுவது (அவர்கள் மறைவுடன்) மாறிவிடுகிறது; அவர்களு டைய ராஜ்ஜியங்களும் கைமாறிவிடுகின்றன. ஆனால், நபிமார் களின் (முத்திரைபெற்ற) குத்பாக்களும், ராஜ்ஜியங்களுமே நிலைத்து நிற்பவையாகும்.

இதற்குக் காரணம் அரசர்களுடைய ராஜ்ஜியம் வீணாசையாலும், பேராசையாலும் உண்டானது; நபிமார்கள் பெற்றுள்ள புகழ்மிக்க சலுகைகளோ இறைவனின் மகத்துவத்தால் உண்டானவையாகும்.

1105. அரசர்களின் பெயர்கள் (அவர்கள் காலமானதும் அவர்கள் வெளியிட்ட) நாணயங்களிலிருந்து அகற்றப்படுகின்றன. ஆனால், அஹ்மது (ஸல்) அவர்களின் திருநாமமோ நிரந்தரமாக அதில் முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது.

அஹ்மது என்ற சிரேஷ்டமான பெயரில் சகல நபிமார்களுடையவும் திருநாமங்களும் அடங்கியுள்ளன; (ஒன்று இரண்டு என்று) நூறு எண்ணியதும், தொண்ணூறும் அதில் அடங்கிவிடுகிறதல்லவா!

முயலின் தந்திரோபாயம்பற்றி மேலும் விளக்குதல்

முயல் (சிங்கத்திடம்) செல்வதில் அதிகமான காலதாமதம் செய்தது. (தான் செய்ய யோசித்திருந்த) திட்டத்தை அது தனக்குத் தானே முதலில் ஒத்திகை பார்த்துக்கொண்டது.

மிகவும் தாமதமானபின் அது சிங்கத்தின் காதில் இரண்டொரு இரகசியங்களைச் சொல்வதற்காக (சிங்கம் இருக்குமிடம் நோக்கி) அந்தப் பாதையில் காலெடுத்து வைத்தது.

அறிவில் மறைந்துகிடக்கும் உலகங்களை எண்ணிப் பார்! அறிவெனும் சமுத்திரம் எத்துணை பரந்ததாய் இருக்கிறது!

1110. இந்த இனிய சமுத்திரத்தில் உருவங்கள், தண்ணீர்மீது வெற்றுக் குவளை மிதப்பதுபோல் படுவேகமாக மிதந்து செல்கின்றன.

சமுத்திரத்தில் மிதக்கும் தட்டு தண்ணீரால் நிரம்பாதவரை மிதந்துகொண்டுதானிருக்கும். அதனுள் தண்ணீர் போய்விட்டால் அது மூழ்கிப்போகும்.

அறிவு மறைவானது. சடத்துவ உடலே வெளியில் தெரிவது. நம் சடலங்கள் (அந்த மறைவான சமுத்திரத்தின்) அலைகளாகவே இருக்கின்றன.

உருவம் எதைச் செய்தாலும் அறிவை அடைய அதை ஓர் உபகரணமாக ஆக்கிக்கொள்கிறது; அதே நடைமுறையால் சமுத்திரம் (அறிவு) உருவத்தை வெகுதொலைவில் கொண்டுபோய்த் தள்ளி விடுகிறது.

இதயம் தன்னுள் மனச்சாட்சியை உண்டாக்கியவனைக் காணாதவரை, அம்பு தன்னை எய்பவனைக் காணாதவரை இதே நிலைதான் நீடிக்கும்.

1115. இவ்விதம் குருடனாயுள்ளவன், தன் குதிரைமீது சவாரி செய்துகொண்டே, பிடிவாதமாகத் தன் குதிரை தொலைந்து போய்விட்டதாக எண்ணுபவனையொப்பான்.

அந்தப் புத்திசாலி தன்னைக் குதிரை காற்றினும் கடிய வேகத்தில் தூக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் நிலையிலேயேதான் தன் குதிரையைத் தொலைத்துவிட்டதாக எண்ணிக்கொள்கிறான்.

அந்த மூளையற்ற மடையன் புலம்பிக்கொண்டும், நெடுகிலும் விசாரித்துக்கொண்டும் தன் குதிரையைத் தேடி சகல திக்குகளிலுமுள்ள வீடுகளிலெல்லாம் அலைகிறான்.

"என் குதிரையைத் திருடியவன் யார்? அவன் எங்கிருக்கிறான்?" என்று விசாரிக்கிறான். (அவன்மீது அனுதாபம் கொண்ட ஒருவர்) "உன் தொடைக்குக் கீழே இருப்பது (நீ அமர்ந்திருப்பது) யாது?" என்று கேட்கிறார்.

"ஆம், அது குதிரைதான், ஆனால், என் குதிரை எங்கே?" என்று மீண்டும் அவன் கேட்கிறான்; "ஹே, குதிரைமீது இருந்துகொண்டே குதிரையைத் தேடுபவனே உன் மயக்கத்தைவிட்டு விடுபடு! உன் நிலையை உணர்!" என்று அவர் சொல்கிறார்.

1120. ஜீவன் மிகவும் நெருங்கியும், வெளிப்படையாகவும் இருப்பதால் அது நம் பார்வையில் படாமல் மறைந்திருக்கிறது. வயிறு நிறையத் தண்ணீரை நிறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் நீ ஒரு கூஜாவைப்போல் வாய் வறண்டவனாகவா இருக்கிறாய்?

முதலில் நீ வெளிச்சத்தைக் காணாதவரை சிகப்பு, பச்சை, ரோஜா முதலிய வர்ணங்களைக் காண்பதெப்படி?

உன் கவனம் முழுமையும் வர்ணங்களைக் காண்பதிலேயே மூழ்கிவிட்டிருப்பதால், அவை நீ வெளிச்சத்தைப் பாராவண்ணம் உனக்குத் திரையாக அமைந்துள்ளதை நீ பார்க்க முடியவில்லை.

இரவில் இந்த வர்ணங்கள் (தென்படாமல்) மறைந்துவிட்டதால் நீ அந்த வர்ணங்களைக் காண முடிந்தது வெளிச்சத்தின் உதவியால்தான் என்பதை விளங்கிக்கொள்கிறாய்.

புற வெளிச்சமின்றி வர்ணங்கள் புலப்படமாட்டா; அக வர்ணங்களைக் காணும் விஷயத்திலும் இதுவே உண்மையாகும்.

1125. இந்தப் புறவெளிச்சம் சூரியனிலிருந்தும் 'ஸுஹா' என்ற விண்மீனிடமிருந்தும் கிடைக்கிறது. அக வெளிச்சமோ தெய்வீக மாண்பின் ஒளிக்கற்றைகள் பிரதிபிம்பிப்பதால் உண்டாகிறது.

கண்ணுக்கு வெளிச்சம் தரும் ஒளி உண்மையில் இதயத்தின் ஒளிதான். இதயங்களின் ஒளியால்தான் கண்ணின் ஒளி உண்டாக் கப்படுகிறது.

மேலும், இதயத்துக்கு வெளிச்சம் நல்கும் ஒளி இறைவனுடைய ஒளியாகும். அந்த ஒளி சடதத்துவ, மதிநுட்ப ஒளியைவிட்டும் தனியானது, பரிசுத்தமானது.

இரவில் வெளிச்சமில்லை; நீ வர்ணங்களை அப்போது காணமுடியவில்லை. அப்போது வெளிச்சமானது அதற்கு எதிரிடை யானதான இருளினால்தான் தெற்றெனப் புரிவதாயிற்று.

(முதலில்) வெளிச்சத்தைப் பார்ப்பதும், பின்னர் வர்ணங் களைப் பார்ப்பதும் நிகழ்ந்தன. இதை நீ வெளிச்சத்தின் எதிரிடை யானதான இருளின் உதவியால் புரிந்துகொண்டாய்.

1130. இறைவன் துன்பத்தையும், துயரத்தையும் சிருஷ்டித்துள்ள காரணமே இந்த எதிரிடையானவற்றால் மனிதன் மகிழ்ச்சியின் மாண்பை உணரட்டும் என்றுதான்.

எனவே, மறைவான பொருள்கள் அவற்றுக்கு எதிரிடையான வற்றால் வெளிப்படையாக்கப்பட்டன; இறைவனுக்கு எதிரிடை யானது எதுவுமின்றாதலின் அவன் மட்டும் மறைவானவனாகவே இருக்கிறான்.

பார்வை முதலில் வெளிச்சத்தின்மீது விழுந்தது. பின்னரே அது வர்ணங்களின்மீது விழுந்தது. (வெண்மையான) கிரேக்கர்களையும், (கறுப்பான) எதியோப்பியர்களையும்போல எதிரிடையானது அதற்கு நேர் எதிரிடையானதால் உணர்த்தப்பட்டதாகிறது.

எனவே, வெளிச்சத்தை அதன் எதிரிடையால் (இருளால்) அறிந்துகொண்டாய். வெளியாவதில் எதிரிடை, தனக்கு எதிரிடை யானதை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது;

(சகல) ஜீவிதத்திலுமே இறைவனின் ஒளிக்கு எதிரிடையானது எதுவுமில்லை; அப்படியிருந்திருப்பின் அதன்மூலம் அவனே வெளிப்படையானவனாக ஆகியிருப்பானன்றோ!

1135. என்வே, நம் (ஊனக்) கண்கள் அவனைக் காண்பதில்லை; ஆனால், அவனோ நம்மைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறான். இதை நீங்கள் ஸீனா மலையும், மூஸா (அலை) அவர்களும் சம்பந் தப்பட்ட விருத்தாந்தத்திலிருந்து நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வடிவம் ஆத்மாவைவிட்டு வெளிப்படுவது காட்டிலிருந்து சிங்கம் வெளிப்படுவது போலும், எண்ணங்களிலிருந்து சப்தமோ, பேச்சோ வெளிப்படுவது போலுமாம்.

பேச்சும் சப்தமும் எண்ணத்திலிருந்து வெளிப்பட்டன; ஆனால், எண்ணமாகிய கடல் எங்குள்ளது என்று நீ அறியாய்.

எனினும், (எண்ணத்தின் பயனாய் எழும்) பேச்சு ஆகிய அலைகள் நல்லவையாய் இருப்பதால், (அதன் மூலஸ்தானமான) கடலும் சிறந்ததாய்த்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நீ நிதானித்துக் கொள்கிறாய்.

எண்ண அலைகள் அறிவுக் கடலிலிருந்து எழுகையில், அது (அறிவுக் கடல்) அவற்றுக்குப் பேச்சு, சப்தம் ஆகிய வடிவங்களைக் கொடுக்கிறது.

1140. இந்த வடிவம் (மூல) வார்த்தையின் பயனாய் உதித்து மறைந்துவிடுகிறது; அலை மீண்டும் கடலைச் சென்றடைகிறது.

வடிவம் வடிவமற்றதிலிருந்து உண்டாயிற்று; பின்னர், தான் புறப்பட்ட இடத்துக்கே மீண்டுவிட்டது. *நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே மீள்பவர்களாயுள்ளோம்.*[1]

ஒவ்வொரு கணமும், நீ மரணித்துக்கொண்டும், மீண்டுகொண்டும் இருக்கிறாய். எனவேதான், 'இம்மையின் வாழ்வு ஒருகண வாழ்வேயன்றி வேறில்லை' என்று முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்) அவர்களும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

நம் எண்ணம் (ஹூ ஆகிய) அவனிடமிருந்து காற்றில் (ஹவாவில்) எய்யப்பட்ட அம்பாய் இருக்கிறது; அது காற்றில் தங்கியிருப்பதெப்படி?

ஒவ்வொரு கணமும் இவ்வுலகம் புதுமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது; வெளித்தோற்றத்தில் அந்தப் புதுப்பிக்கப்படுதல் புலனாகாததால் நாம் அதை உணராமலிருக்கிறோம்.

1145.வாழ்க்கை நீரூற்றைப்போல் சதா புதுமையடைந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால், உடலின் வெளித்தோற்றத்திலோ அது அப்படியே இருப்பது போன்ற பிரமை தட்டுப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது.

தீப்பந்தத்தை நீ கையில் பிடித்துச் சுழற்றும் போது தோன்றும் வளையம் தொடர்படியானதாகத் தோன்றுவதுபோல வாழ்க்கை

1. குர்ஆன் 2 : 156

யும் (அதிவேகமாக மாறிக்கொண்டுவரினும்) மாற்றமே நடவாதது போல் தோற்றமளிக்கிறது.

நீ சுழற்றும் தீப்பந்தம் வட்டவடிவமான நெருப்புக்கோளமாகத் தெரிவதுபோல,

இறைவன் நம் வாழ்வை அதிதுரிதமாகச் சுழலச்செய்வதால் காலம் நகராததுபோல் தோற்றமளிப்பதுடன், இறைவனின் செயல்முறையின் வேகத்தையும் உணர்த்துகிறது.

இந்த மர்மத்தை அறிய விழைபவன் எத்துணை பெரிய அறிஞனாய் இருப்பினும், அவன் இதை நன்கு அறிந்த ஹுஸா முத்தீனின் வழிகாட்டுதலை நாடுவானாயின் வெற்றி பெறலாம்.

முயல் சிங்கத்திடம் வருதல்

1150. பெருங் கோபத்துடனும், பொறுமையிழந்த நிலையிலும் இருந்த சிங்கம் முயல் தன்னை நோக்கித் தூரத்தே வருவதைக் கண்டு கொண்டது.

முயலோ மனந்தளராமலும், நம்பிக்யைுடனும், கோபமாகவும், கசப்பாகவும் துள்ளிக்குதித்து ஓடிவந்துகொண்டிருந்தது.

பணிவுடன் வந்தால் சிங்கத்துக்குச் சந்தேகமுண்டாகி விடலா மல்லவா! துணிவுடன் வந்தால் ஐயமெழ இடமிருக்காதன்றோ?

அது மேலும் அருகில் செருப்புக் கழற்றும் இடத்துக்கு வந்ததும், சிங்கம், அதை நோக்கி, "அடே அயோக்கியா!" என்று கர்ஜித்தது.

"யானைகளை நார் நாராகக் கிழித்துபோட்ட என்னிடம், மற்றச் சிங்கங்களை எதிர்த்துப் போராடி வீழ்த்திய என்னிடம்,

1155. அறிவு கெட்ட, பலஹீனமான அற்ப முயலான நீ ஏன் ஏற்பாட்டின்படி நடக்கப் பின்தங்கினாய்!

அற்ப முயலுக்குரிய அலக்ஷியமென்ற தூக்கத்தைக் கைவிட்டு விட்டு, ஹே அறிவிலி, இந்தச் சிங்கத்தின் கர்ஜனைக்குச் செவி கொடு!"

முயலின் பதில்

முயல் கத்திற்று; "என்மீது கருணை காட்டுங்கள்! தாங்கள் என்னை மன்னிப்பதாயின் நான் தாமதித்து வரநேர்ந்த காரணத்தை விளம்புகிறேன்."

"என்ன சால்ஜாப்பு! மூடர்களின் கண்மூடித்தனந்தான் என்னே! அரசர்களின் சந்நிதியில் வந்து நிற்க இதுவா நேரம்?

நீ அகாலமாய் வந்தவன்; உன் தலை துண்டிக்கப்பட வேண்டும். மூடனின் சமாதானத்தை யாரும் கேட்பதே சரியன்று.

1160. மூடனின் சமாதானம் பெருங் குற்றத்தைவிட மோசமான தாகும். அறிவீனனின் சமாதானம் சகல ஞானத்தையுமே கொல்லும் பாஷாணமாகும்.

முயலே, உன் நொண்டிச் சமாதானம் அறிவுக் கலப்பற்றது. அதை என் காதில் வாங்க நான் என்ன உன்னைப்போன்றதொரு மூடனா?" என்று சிங்கம் வினவிற்று.

முயல் பதிலளித்தது. "அரசே, கவைக்குதவாத ஒருவனைத் தகுதியுள்ளவனாகக் கருதுங்கள்; அட்டூழியத்துக்கு ஆளான ஒருவனுடைய விளக்கத்தை நீங்கள் கேட்டருளவேண்டும்.

குறிப்பாகத் தங்கள் உயரிய அந்தஸ்தின் தயாளத்தின் நமூனா வாகவாவது வழிதவறிய ஒருவனை உங்கள் வழியைவிட்டு விரட் டாதீர்கள்.

சகல நீரூற்றுக்குமே சிறிது தண்ணீரையேனும் தரும் கடல் தன் தலையிலும் முகத்திலும் (தன் மேல்பரப்பில்) சகல அசுத்தங்களை யும் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1165. இந்தத் தயாளத்தால் கடலின் பரப்பு சிறுத்து விடவில்லை; இந்தக் கருணையால் அது கூடிவிடவுமில்லை; குறைந்து விடவு மில்லை."

சிங்கம் சொல்லிற்று: "நான் இடம் பார்த்தே கருணை காட்டு வேன்; ஒருவரின் உடலின் அளவுக்கு ஏற்பவே துணியை வெட்டு வேன்."

முயல் சொல்லிற்று: "நான் உங்கள் கருணைக்கு அருகதையற்ற பொருளாய் இருப்பின், இதோ என் தலைய்ய உங்கள் பலாத்காரம் என்னும் பூதத்தின்முன் சாய்த்துவிடுகிறேன். (உங்கள் கோபத்துக்கு முன் சரணடைகிறேன்.)

உங்களுக்கு உணவாகவேண்டிய நேரத்தில் நான் கிளம்பி விட்டேன்; அரசரின் சந்நிதியை நோக்கி என் தோழன் ஒருவனுடன் வந்துகொண்டிருந்தேன்.

அந்த மிருகங்களின் கூட்டம் தங்களுக்காக என்னுடன் என் துணையாகவும், தோழனாகவும் இன்னொரு முயலையும் அனுப்பி வைத்தன.

1170. பாதையில் வேறொரு சிங்கம் உங்கள் பணிவுள்ள அடிமையைத் தாக்கலாயிற்று; உங்களிடம் வந்து கொண்டிருந்த எங்கள் இருவரையுமே அது தாக்க எத்தனித்தது.

நான் அதனிடம் சொன்னேன்: "நாங்கள் அரசர்க்கு அரசனான சிங்கத்தின் அடிமைகள்; அந்த உன்னத அவையின் கீழான குற்றேவல்காரர்கள்" என்று.

அது கேட்டது: "அரசர்க்கு அரசனா? வெட்கக்கேடு! கேடுகெட்ட ஒவ்வொருவனைப் பற்றியும் என்னிடம் பிரஸ்தாபியாதே!

இங்கிருந்து நீ நகன்றால் உன்னையும் உன் அரசனையுமே துண்டு துண்டாகக் கிழித்துப் போட்டுவிடுவேன்."

நான் அதனிடம் பதிலளித்தேன்: "நான் ஒரு தடவை மட்டும் என் அரசரிடம் போய் உங்களைப்பற்றி அவரிடம் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன்" என்று.

1175. "அப்படியானால், அதற்குப் பிணையாக உன் நண்பனை என்னிடம் விட்டுவிட்டுப்போ; இன்றேல், என் சட்டப்படி உன்னை நான் பலிகொண்டுவிடுவேன்" என்று அச்சிங்கம் சொல்லிற்று.

நாங்கள் இருவரும் அதனிடம் எவ்வளவோ கெஞ்சினோம். பயனில்லை. அது என் தோழனைப் பிடித்து வைத்துக்கொண்டு என்னை மட்டும் வரவிட்டது.

என் நண்பன் தன் கொழுத்த தன்மையிலும், உடல் அழகிலும் என்னைவிட இரண்டு மடங்கு சிறந்தவன்.

இனி இந்தப் பாதை அந்தச் சிங்கத்தால் தடுக்கப்பட்டதாய் இருக்கிறது; இதுவே எனக்குக் கிடைத்த அநுபவம்; நான் யாவற்றையும் உள்ளது உள்ளபடி உங்களிடம் தெரிவித்துவிட்டேன்:

இனி உங்களுக்கு உணவு வரும் என்ற நம்பிக்கையையே கைவிட்டுவிடலாம்; நான் உண்மையையே சொல்கிறேன்; உண்மை எப்போதுமே கசப்பானதுதான்.

1180 உங்கள் நித்தியப்படியான உணவை நீங்கள் நாடுவீர்களாயின் உடனே பாதையைத் தடையற்றதாக்குங்கள்; உடனே புறப்பட்டுவந்து அந்த மரியாதையற்ற சிங்கத்தை முறியடியுங்கள்."

சிங்கம் முயலுக்கு பதிலளித்து அதனுடன் செல்லுதல்

சிங்கம் சொல்லிற்று: "இறைவன் பெயரால் வா போகலாம், அது எங்கே இருக்கிறது என்று நான் பார்க்கிறேன். நீ சொல்வது உண்மையாயின் முன்னால் நடந்துபோ.

அந்தச் சிங்கத்துக்கும் அது போன்ற மேலும் நூறு இருப் பின்அ்வற்றுக்கும் அவற்றுக்குத் தகுதியான தண்டணையை நான் அளிக்கிறேன். அல்லது, ஒருகால் நீ சொல்வது பொய்யாயின் உனக்குப் பொருத்தமான தண்டனையைத் தருகிறேன்."

இவ்விதம் முயல், சிங்கத்தை அதன் வலையின் பக்கல் இழுத் துச்செல்வதற்காக அதன் வழிகாட்டிபோல் முன்னால் நடந்து சென்றது.

அது சிங்கத்தை ஏற்கனவே திட்டப்படுத்தியிருந்த கிணறு ஒன்றின் பக்கம் அழைத்துச்சென்றது; அந்தக் கிணற்றைத்தான் சிங்கத்தின் உயிருக்குக் கண்ணியாக அது ஏற்படுத்திக் கொண்டி ருந்தது.

1185. இவ்விதம் அவை இரண்டும் நடந்து அந்தக் கிணற்றை அணுகின. பாருங்கள், அற்ப ஜந்துவான முயல் எப்படித் துரும்புக்கு அடியில் மறைந்துள்ள தண்ணீரைப்போல் ஏமாற்று வேலை செய்கிறது!

தண்ணீர் துரும்பைத் தன்னோடு கீழ்நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. ஆனால், அந்தத் தண்ணீர் ஒரு மலையை எப்படித் தன்னோடு அடித்துச்செல்ல முடியும் என்றுதான் நான் வியப்படைகிறேன்.

முயலின் தந்திரோபாயம் சிங்கத்தின் கழுத்துக்குச் சுருக்குக் கயிறாயிற்று. ஒரு சிங்கத்தையே தன் வேட்டைப் பொருளாகக் கொள்ளும் இந்த முயல் அதி அற்புதமானதன்றோ!

ஒரு மூஸா (அலை) எவ்வித ஆயுத பலமுமின்றி பிர்அவ்னை யும், அவனுடைய பலம் வாய்ந்த படைகளையும் நீலநதியின் மூலம் கொன்றதுபோலும்.

பாதி இறக்கையேயுள்ள சிறிய கொசுவொன்று, நம்ரூதின் மண்டை ஓட்டினுள்புகுந்து மூளைவரை சென்றதுபோலும் (முயல் சிங்கத்தைக் கிணற்றை நோக்கி இழுத்துச்சென்றது.)

1190. தன் பகைவனின் வார்த்தையை நம்பியவனுடைய கதியைப் பாருங்கள்! பெருமை பிடித்த ஒருவனுடன் நட்புக் கொண்டவன் இவ்விதமான பலாபலனையே அடையநேரும்.

இதுவே ஹாமானுடைய சொல்லுக்குச் செவிசாய்த்த பிர்அவ் னுக்கும், ஷைத்தானைப் போற்றிக்கொண்டிருந்த நம்ரூதுக்கும் உண்டான நிலையாகும்.

பகைவன் உன்னிடம் தோழமையான முறையில் பேசினாலும், அது உன்னை அகப்படுத்தும் கண்ணி என்பதையும், அவனுடைய மொழிகள் கவர்ச்சியானவையாய் இருப்பினும் அவை உனக்காகக் கண்ணியில் தூவப்படும் தானியங்கள்தாம் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்!

உனக்கு அவன் ஒரு துண்டுக் கற்கண்டைத் தந்தால் நீ அதைப் பாஷாணமாகவே கருது. உன் உடலுக்கு அவன் ஒரு நன்மையைச் செய்தால் அதைக் கொடுமையான காரியமாகவே கருது.

இறைவனுடைய தீர்ப்பு (கலா) வந்துவிட்டால் நீ வெளிப் படையானதைத் தவிர வேறு எதையும் பார்க்க மாட்டாய். நண்பன் யார், பகைவன் யார் என்று உன்னால் நிதானிக்க முடியாது.

1195. நிலைமை இப்படி இருப்பதால் இறைவன் திருச்சந்நிதியில் புனிதமுடன் அமர்ந்து பணிவையும், தாழ்வையும் காட்டு. இறைவனைத் துதித்துப் போற்றி அவனிடம் அழுது கெஞ்சிக்கேள்.

தொடர்படியாக அழு! “மறைவான யாவையும் அறிந்துள்ள கருணையாளா, எங்களைக் கொடியவர்களின் தந்திரோபாயம் என்ற கல்லுக்கு அடியில் நசுங்கச் செய்துவிடாதே!

சிங்கத்தையும் சிருஷ்டித்தவனே, நாங்கள் நாய்போல் ஈனச் செயல் ஏதும் செய்திருப்பினும், மறைவிடத்திலிருந்து சிங்கத்தை (ஷைத்தானை) எங்கள் மீது பாயும் படி ஏவிவிட்டுவிடாதே!

அருஞ்சுவைத் தண்ணீருக்கு நெருப்பின் வடிவத்தை (தோற்றத்தை) அளிக்காதே! நெருப்பின்மீது தண்ணீரின் வடிவத்தை (தோற்றத்தை) உண்டாக்காதே!

எங்கள் ரக்ஷகா, உன் கோபாவேசம் என்ற பானத்தால் நீ எங்களைப் போதையடையச் செய்துவிட்டால், தோற்றமற்ற பொருள்களும் எங்கள் பார்வையில் தோற்றமுடையவைபோல் காணப்படும்.

1200. இந்தப் போதைதான் யாது? உண்மையான பார்வையை விட்டுக் கண்ணை மறைத்து, அதனால் ஒரு சாதாரணக் கல் நமக்கு ஓர் ஆபரணமாகவும், கம்பளி மரகத வைடூரியமாகவும் காட்சி பெறச் செய்வதுதான்.

இந்தப் போதையாவது யாது? புலன்கள் தலை புரளுதல்தான். (அந்தத் தலை புரண்ட நிலையில்) முருங்கை மரமும் சந்தன மரமாகவே தென்படும்.

தெய்வ விதிப்பு வந்துவிட்டால் கண்பார்வை மறைந்துவிடும்: ஹுதுஹுதுப் பறவையும் சுலைமான் நபியும்

சுலைமான் நபி (அலை)அவர்களுக்குக் கூடார முற்றம் ஆயத்தமானதும், பறவையினம் யாவும் தமது விஸ்வாசத்தைத் தெரிவிக்க அவர்கள்முன் வந்து குழுமின.

அவர்கள் தமது (பறவைகளின்) பாஷையிலேயே தம்மோடு உரையாடக் கண்டன. அவற்றோடு அவர்கள் சகஜமாகப் பழகினார்கள். அவை ஒவ்வொன்றும் (ஆர்வமிக்க) இதயத்தோடு அவர்கள் சந்நிதியில் வந்து நின்றன.

இந்தப் பறவைகள் யாவும் தாம் தாம் கூச்சலிடுவதை நிறுத்திவிட்டு உன் சகோதரன் உன்னோடு பேசுவதுபோல் சுலைமான் நபியோடு சரளமாகப் பேசின.

1205. ஒரே மொழி பேசுவது ஓர் ஐக்கிய பாவத்தை ஒன்றுபடுத்தும் தன்மையைக் காட்டுவதாகும். தான் நினைப்பதைத் தன்னோடிருப்பவர்களுக்கு (அவர்களுக்கு விளங்கும் மொழியில்) வெளியிட இயலாதவன், விலங்கிடப்பட்ட கைதிபோலாவான்.

இந்தியர்களிலும் துருக்கர்களிலும் எத்துணையோ பேர் ஒரே மொழியைப் பேசுகின்றனர்; துருக்கர்களுக்குள்ளேயே பலர் (ஒருவனுடன் ஒருவர் பேச இயலாது) ஒருவருக்கொருவர் அந்நியர்களாயுள்ளனர்.

எனவே, பரஸ்பரம் அறியவைக்கும் நாவே சிறப்புடையது. எண்ணத்தளவில் ஒன்றாய் இருப்பதைவிட, நாவளவில் (பேச்சில்) ஒன்றாய் இருப்பது நலமாகும்.

பேச்சின்றி, சைகையின்றி, எழுத்தின்றி இதயத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான விரிவுரையாளர்கள் எழுதுகின்றனர்.

பறவைகள் யாவும் சுலைமான் நபி அவர்களிடம் தமது திறத்தையும், அறிவையும், பழக்கத்தையும் வெளிப்படுத்திவந்தன.

1210. அத்துடன் அவர்களுடைய கவனத்துக்காக வேண்டுகோள் ஒன்றைச் சமர்ப்பித்து தம்மைத் தாமே போற்றிக்கொண்டன.

(அவ்விதம் அவை போற்றிக் கொண்டது) அகந்தையாலோ, சுயம்பிரதாபத்தாலோ அல்ல; அவர்கள் சமூகத்தில் அவர்கள் தங்களைத் தாராளமாக அனுமதிக்கவேண்டுமே என்றுதான்.

விற்பனைக்கு வந்துள்ள ஓர் அடிமை, தன் எஜமானன் தன்னை வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் தன் திறமையைப்பற்றி அவரிடம் விஷேசமாகக் கூறுவது உண்டல்லவா!

ஆனால், அவர் தன்னை வாங்கவேண்டாம் என்று நினைத்தால் அவன் தன்னை நோயாளிபோலவும், வாதநோய்க்காரன் போலவும், நொண்டிபோலவும், செவிடன் போலவும் காட்டிக்கொள்வான்.

கடைசியில் ஹுதுஹுதுப் பறவை சுலைமான் நபி அவர்களின் முன் வந்துநின்றது. அது தன் திறமையையும் புத்தி சாதுரியத்தையும் அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தது

1215. அது சொல்லிற்று: "அரசே, எனக்குத்தெரிந்தவற்றுள் மிகவும் கீழான திறமையொன்றை நான் உங்களிடம் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறேன்." என்று.

"அந்தத் திறமை என்னவென்று நான் அறியும்படி கூறு!" என்று சுலைமான் நபி உத்தரவிட்டார்கள். ஹுதுஹுது சொல்லலாயிற்று: "நான் வானில் வெகு தொலைவில் பறந்துகொண்டிருந்தபோது,

அந்த உயரத்திலிருந்து திட்டமான கண்களோடு கீழே நோக்கினேன். பூமியின் அடியில் தண்ணீரைக் கண்டேன்.

உடனே அது எங்குள்ளது, அதன் ஆழம் எவ்வளவு என்பதை நான் நிதானித்துக் கொண்டேன்.

சுலைமான் நபியே, தாங்கள் தங்கள் பட்டாளத்தோடு அந்தப் பக்கமாகப் போகநேர்ந்தால் அதைத் தங்களின் படைகளின் தங்குமிடமாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம்."

1220. உடனே (இதுகேட்ட) சுலைமான் நபி அவர்கள் அதை நோக்கி, "நீண்ட தொலைவில் தண்ணீர் கிடைக்காத பாலையில் நீ உற்ற தோழன்" என்று பாராட்டினார்கள்.

ஹுதுஹுது கூறியதைக் காகம் மறுத்தல்

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த காகம் பொறாமையால் சுலைமான் நபி அவர்களின் முன்வந்து, "அது சொன்னது பொய்யாகும்.

அரசர் சந்நிதியில் இவ்விதம் தன்னைப் பராட்டிக் கொள்வதற்காக அபத்தமான பொய்யைச் சொல்வது சரியன்று.

இதற்கு எப்போதுமே இந்தச் தீக்ஷண்யமான பார்வை இருந்திருப்பின் ஒருபிடி மண்ணுள் மறைந்திருந்த கண்ணி இதன் கண்ணில் படாதது எப்படி?

இது அந்தக் கண்ணியில் மாட்டிக்கொண்டது எப்படி? கூட்டினுள் அது அடைக்கப்பட்டது எப்படி?

1225. சுலைமான் (அலை) அவர்கள் கேட்டார்கள் ஹுதுஹுதே, ஒரு கோப்பை குடித்ததுமே உனக்குப் போதையுண்டானது எப்படி?

மோரைக்குடித்த நீ (அதனால்) போதையுற்றுவிட்டதாக நடிப்பதும், என்முன் பிதற்றுவதும், பொய்சொல்வதும் சரியா?" என்று.

ஹுதுஹுது சொன்ன பதில்

அது பதிலளித்தது: "அரசே நான் பரம தரித்திரனாய் இருக்கலாம். எனினும், எனக்கெதிராக என் எதிரி சொல்லும் வார்த்தைகளை இறைவனுக்காக நீங்கள் கேட்கக்கூடாது.

நான் சொல்வது பொய்யாயின் என் தலையை நான் தங்கள்முன் கிடத்திவிடுகிறேன்; என் கழுத்தை நீங்கள் துண்டித்துவிடலாம்.

இந்தக் காகத்துக்கு ஆயிரக்கணக்கான தந்திரங்கள் தெரியுமாயினும், தெய்வ விதிப்பின் பரிபூரணத் தன்மையை நம்பாத இது ஒரு நிராகரிப்பவன் (காபிர்)ஆகும்."

1230. உன்னிடத்தில் 'காபிரி'லுள்ள (முதல் எழுத்தான) 'காப்' மட்டும் இருப்பினுங்கூட நீ படுநாற்றத்தின் பெண்களின் மாதவிடாயின் தலமாகவே ஆகிவிடுகிறாய்.

தெய்வவிதிப்பு என் புலன்களின் கண்களை மறைக்காதவரை நான் வானில் பறக்கும்போது கண்ணியைக் காண்கிறேன்.

ஆனால், தெய்வவிதிப்பு வந்ததும் அறிவு உறங்கிப்போகிறது; சந்திரன் கறுத்துவிடுகிறது; சூரியனும் (பிரகாசிக்காமல்) ஸ்தம்பித்துவிடுகிறது.

தெய்வவிதிப்பின் இந்தப் பலாபலன் விசித்திரமானதல்லவே! (நான் ஏமாற்றப்பட்டது ஒன்றும் விசித்திரமானதல்லவே!) தெய்வவிதிப்பினால்தான் அவன் (காபிர்) தெய்வவிதிப்பையே மறுக்கிறான்.

ஆதம் (அலை) அவர்களைத் தெய்வவிதிப்பு கண்ணை மறைத்துவிட்டது

மானிட இனத்தின் ஆதிபிதாவான - (இறைவன்) சொல்லிக் கொடுத்த நாமங்களின் எஜமானர் (ஆதம் அலைஹிஸ்ஸல்லாம் அவர்கள்) பல்லாயிரக்கணக்கான ஞானங்களைத் தங்கள் இரத்த நாளங்களில் கூட அடையப்பெற்றிருந்தார்கள்.

1235. சகல பெயர்களின் ஞானமும் அவர்களுடைய ஆத்மாவில் சேர்ந்திருந்தது; அவை ஒவ்வொன்றும் (உலக) முடிவுவரை எந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் வழங்கிய பெயர்கள் எதுவும் மாறவில்லை; அவர்கள் சுறுசுறுப்பானது என்று அழைத்த எதுவும் சோம்பேறியாகி விடவில்லை.

முடிவில் யார் யார் மெய்விஸ்வாசிகளாக இருப்பார்கள் என்பதை முதலிலேயே அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அதேபோல் கடைசியில் யார் யார் நிராகரிப்பாளர்களாக இருப்பார்கள் என்பதையும் முதலிலேயே அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

அறிந்தவரிடமிருந்து யாவற்றின் பெயர்களையும் நீ கேட்டறிகிறாய்; 'அவன் நாமங்களைக் கற்றுக்கொடுத்தான்' என்பதன் அகப்பொருளை நீ கேள்!

நமக்கு யாவுமே அதன் புறத்தோற்றத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவையாக உள்ளன. சிருஷ்டியாளனுக்கோ அவைகளின் யதார்த்தமான (அகப்பொருள்) நிலைதான் முக்கியமாயுள்ளது.

1240. மூஸா (அலை) அவர்களுடைய பார்வையில் அவர்களுடைய கையிலிருந்தது வெறும் தடியாகவே இருந்தது; சிருஷ்டியாளனான இறைவன் பார்வையிலோ அது பாம்பாக இருந்தது.

இங்கே 'உமர்' என்ற பெயர் விக்ரஹ ஆராதனைக்காரருடையதாக இருந்தது; அங்கே (ஆத்ம உலகில்) அவர்கள் பெயர் மெய்விஸ்வாசி என்பதாகவே இருந்தது.

நமக்கு 'வித்து' என்ற பெயராக இருந்த பொருள் இறைவன் பார்வையில் என்னருகிலுள்ள (உன்னுடைய) இந்த உருவாய் இருந்தது.

ஜீவிதமற்ற நிலையில் இந்த 'வித்து' ஓர் உருவாக இருந்தது; இறைவனிடமோ அது ஜீவிதமுடையதாக இருந்தது. அதற்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கவில்லை.

சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் நம் முடிவாய் இருப்பதே இறைவனிடம் நம் பெயராய் உள்ளது.

1245. ஒருவனுடைய இறுதி நிலைக்கேற்பவே இறைவன் அவனுக்குப் பெயர் தருகிறான். அவனுக்குக் கடனாகக் கொடுத்த பெயர் இறுதியானதன்று.

எனவே, (இறைவன் அருளிய) பரிசுத்த ஒளி என்ற கண்ணால் கண்ட ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு ஆத்மாவும் அதன் அந்தரங்கமான கருத்துமே புலப்படுவனவாய் இருந்தன.

1. குர்ஆன் 2 : 31

அவர்களிடம் அமரர்கள் இறைவனின் சுடரொளியைக் கண்டதும் அவர்கள்முன் சாஷ்டாங்கம் செய்து, அவர்களுக்குத் தங்கள் மரியாதையைக் காட்டிக்கொண்டனர்.

நான் போற்றிப் புகழும் ஆதம் (அலை) அவர்களுடைய நாமமும் இறுதிநாள்வரை போற்றிக்கொண்டிருப்பினும் போற்றி முடியாத (முடிவே காணமுடியாத) ஒன்றாகும்.

இவ்விதம் சகலவற்றையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்; (எனினும்,) தெய்வ விதிப்பு வந்ததும் ஒரே ஒரு 'வேண்டாம்' என்ற ஆணையை விளங்கிக்கொள்வதில் அவர்கள் தவறியவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

1250. இந்த விலக்கல் உண்டானது (விலக்கப்பட்ட பொருளை) கூடாததாக ஆக்கும் நோக்கத்துடனா அல்லது (வேறு விதமான) விளக்கத்துக்கும் (திகைப்புக்கும் இடம் வைத்தா?) என்று குழப்ப மடைந்தார்கள்.

(ஷைத்தானின் தூண்டுதலால்) ஆதம் (அலை) அவர்களுடைய நெஞ்சத்தில் 'நெருங்க வேண்டாம்' என்று விலக்கப்பட்டதற்கு வேறுவிதமான தாத்பரியம் ஏதும் இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் உண்டானதும், அவர்கள் இயல்பில் குழப்பமுண்டாகி அவர்கள் கோதுமைக் கனியின் பால் விரைந்தார்கள்.

தோட்டக்காரனின் (ஆதமின்) காலில் முள் தைத்து விட்டதும் திருடனுக்கு (ஷைத்தானுக்கு) நல்ல வாய்ப்புக் கிட்டிவிட்டது. அவன் அங்கிருந்த பொருளைக் கொள்ளைகொண்டு போய் விட்டான்.

அவர்கள் அந்தத் திகைப்பிலிருந்து நீங்கியதும் (நேரான) பாதைக்குத் திரும்பினார்கள். ஆனால், அதற்குள் திருடன் வீட்டி லிருந்த பொருளைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டதைக் கண் டார்கள்.

"இறைவா, (உன் ஆணையை மீறியதன் மூலம்) நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம்"[1] (ரப்பனா லலம்னா) என்று புலம்பிப் பிரார்த்தித்தார்கள். "அந்தோ, எங்கள் இதயங்களில் இருளும் மருளும் சூழ்ந்து, நாங்கள் வழிதவறி விட்டோமே!" என்று அழுது பிரலாபித்தார்கள்.

1255. "எனவே, (சுலைமான் நபியவர்களே,) இந்தத் தெய்வ விதிப்பு என்பது சூரியனை மறைக்கும் ஒரு கருமேகம் போன்றது. அதன்முன் சிங்கங்களும், மலைப்பாம்புகளும்கூடச் சுண்டெலி களாகிவிடுகின்றன.

1. குர்ஆன் 7 : 23

(ஹூதுஹூதுவாகிய) நான் தெய்வ விதிப்புக்கு உட்பட்ட தருணத்தில் கண்ணியைக் காணவில்லையாயின், தெய்வ விதிப்பால் அறியாமைக்கு ஆளானவன் நான் மட்டுமன்றே!"

ஹா, (குயுக்தியையும் குதர்க்கத்தையும் கைவிட்டு) நேர்மையின் பால் திரும்பியவனே பாக்கியசாலி; தன் பலத்தைக் கைவிட்டு இறைவனிடம் முற்றாகச் சரண் அடைந்தவனே சுகம் பெற்றவன்.

தெய்வ விதிப்பு இரவின் இருளைப்போல் உன்னைத் தன்னுள் மறைத்துக்கொண்டாலும், (ஆதம் அலையைப் போல், நீ பச்சாதா பப்பட்டு இறைவனிடம் பிரார்த்தித்தால்) இறுதியில் அது உன் கையைப் பிடித்து உன்னை நேரான பாதையில் வழிநடத்தும்.

தெய்வ விதிப்பு உன் உயிருக்குப் பலதடவை உலைவைப்பினும், கடைசியில் அது உனக்கு உயிரளித்து உன்னைச் சுகம்பெறச் செய்கிறது.

1260. இறைவனின் தீர்ப்பு உன்னை எத்தனை தடவை வழிப்பறி செய்தாலும் (நீ உண்மையாகக் கெஞ்சினால்) கடைசியில் அது உன் கூடாரத்தை வானத்தின் உச்சியில் ஆயத்தமாக்கிவிடும்.

தெய்வத் தீர்ப்பு இறைவனின் அன்பாலும், பரிவாலும் உண்டா னது என்பதையும், உன்னைப் பாதுகாப்பாகிய சாம்ராஜ்ஜியத்தில் நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அவன் உன்னை அச்சுறுத்துகிறான் என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்த விஷயத்துக்கு முடிவே இல்லை. இடையில் நீண்ட நேரம் கடத்திவிட்டோம். மீண்டும் முயல் - சிங்கக் கதைக்குத் திரும்புவோம்.

கிணற்றை நெருங்கியதும் முயல் சிங்கத்தின் பின்னால் சென்றுவிட்டது

சிங்கம் கிணற்றருகில் வந்ததும், முயல் தன்னோடு நடவாமல் பின்தங்கிவிட்டதைக் கண்டது.

"ஏன் நீ பின்தங்கிவிட்டாய்? பின்னால் போகாதே! வா இங்கே!" என்று அது முயலை அழைத்தது.

1265. முயல் கூறிற்று: "என் ஒரு காலை அசைக்கக்கூட என்னால் இயலவில்லை. என் காலும் கையும் போய்விட்டன. என் ஆத்மா துடிதுடிக்கிறது; என் இதயம் (தைரியம்) பறந்தோடிவிட்டது.

தங்கம்போல் ஆகிவிட்ட (வெளிறிவிட்ட) என் முகத்தை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? என் நிறம் என் அகநிலையைத்தான் காட்டுகிறது."

(முகக்) குறியை விபரந் தெரிவிப்பது என்று இறைவன் அழைப்பதால் மெய்ஞானியின் கண் அந்த அறிகுறியின் பக்கலே திரும்புவதாக நிலைத்து நிற்கிறது.

வர்ணமும், சுகந்தமும் ஒரு (சேகண்டி) மணியைப்போல் குறிப் பிடத்தக்கவையாகும். ஒரு குதிரையின் கனைப்பு அந்தக் குதிரை யைக் கண்டுகொள்ள உதவுகிறது.

எதனாலாவது உண்டாகும் சப்தம் அது பற்றிய அறிவை (நமக்கு) வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது; எனவே, கழுதையின் கத்துதலையும், கதவு திறக்கும்போது உண்டாகும் 'கிரீச்' என்ற ஒலியையும் நாம் கண்டு கொள்கிறோம்.

1270. மனிதர்களை (ஒருவரை மற்றவரிலிருந்து) கண்டறிவது பற்றி நபிபெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவனுடைய நாக்கு உள்ளே மடித்து வைக்கப்பட்டால் அவன் ஒளிந்திருப்பவனாவான்" என்று அருளியுள்ளார்கள்.

முகத்தின் நிறம் அகத்தின் நிலையைக் காட்டிவிடுகிறது. என்மீது இரக்கம் கொள்ளுங்கள்; உங்கள் இதயத்தில் என்மீது அன்பை ஊற்றி வையுங்கள்.

சிவந்த நிறம் நன்றியை (திருப்தியை) அறிவிக்கும் தொனி யுடையதாக இருக்கிறது; வெளிறிய நிறம் பொறுமையினது தொனியுடையதாயுள்ளது.

என் கையையும், காலையும், முக நிறத்தையும், பலத்தையும், சகல (புற) அடையாளங்களையும் எடுத்துக்கொண்டது (எதுவோ அது) என்னை முற்றுமே ஆட்கொண்டுவிட்டது.

அது தனக்கு எதிர்ப்பட்டவற்றையெல்லாம் அடித்து நொறுக்குவதாகும்; சகல மரங்களையும் அடி மூட்டோடு பிடுங்கி எறிவதாகும்.

1275. மனிதனையும், பிராணிகளையும், கனிப்பொருள்களையும், தாவர வர்க்கத்தையும் வெற்றிகொண்டது தான் என்னையும் ஆட்கொண்டுள்ளது.

இவை பகுதிகள் (மட்டுமே) தான்; ஆனால், முழுமையானவை மஞ்சள் நிறமாயும், துர்நாற்றமடிப்பதாயும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

அதனால் உலகம் சில சமயம் பொறுமையுடனும், நன்றியுட னும் காட்சி தருகிறது. தோட்டம் சில சமயம் செழிப்புடன் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கிறது. சில சமயம் சூனியமாகக் கிடக்கிறது.

நெருப்பு நிறமாக உதிக்கும் சூரியன், வேறு (ஒரு) சமயத்தில் வேகமாக (மேற்கே) அஸ்தமிக்கிறது.

நான்கு திக்கிலும் ஒளிவிடும் விண்மீன்கள் அப்போதைக் கப்போது எரிவதால் பாதிக்கப்படுவதுமுண்டு.

1280. விண்மீன்களை மிஞ்சிய அழகுடைய சந்திரன் ஏதோ கடுஞ் ஜுரத்தால் தாக்குண்டவன்போல் பிசாசாக (நிழலாக) ஆகியும் விடுகிறது.

அமைதியாகவும், கட்டுப்பட்டுமிருக்கும் பூமியே பூமியதிர்ச்சி யால் ஜுரநடுக்கம் நடுங்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது.

ஹா இந்தப் பிதுர்ராஜ்ஜிதத் துயரால் உலகில் மலைகள் எத்தனையோ சிறு தூள்களாகவும் மண்ணாகவும் ஆகியிருக் கின்றன.

இந்தக் காற்று (அத்தியாவசிய) ஜீவனோடு பிணைந்துள்ளது; ஆனால், தெய்வீக நியதி வந்ததுமே அது வெறி பிடித்ததாக ஆகி அழிவையுண்டாக்கத் தொடங்கிவிடுகிறது.

உயிருக்கு ஒரு சகோதரிபோன்ற இனிய தண்ணீரோ (ஒரு தடாகத்தில் தேங்கி) நின்றபின் மஞ்சளாகவும், கலங்கியதாகவும், கைப்பானதாகவும் ஆகிவிடுகிறது.

1285. மீசையை முறுக்கும் (அகந்தை நிறைந்த) நெருப்பு, காற்றின் வேகமான தாக்குதலால் மரணத்தைத் தழுவிவிடுகிறது.

கடலோ - அதில் உண்டாகும் கொந்தளிப்பையும், அலை மோத லையும் கொண்டே அதன் நிலையை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள லாம்.

சுழன்றுகொண்டிருக்கும் வான மண்டலமோ - நாடுவதும் தேடுவதுமாயுள்ள அதன் நிலையோ அதன் சிசுக்களுடைய நிலையை ஒத்ததாகவே விளங்குகிறது.

ஒரு சமயம் கிழக்கில், பின்னர் நடுவானில், பின்னர் அடி வானத் தில், அதிர்ஷ்டமானவையும் துரதிர்ஷ்டமானவையுமான எத்த னையோ விண்மீன்கள் உலவுகின்றன.

முழுமையினால் ஆன பகுதியானவனே, உன்னிலிருந்து ஒவ்வொரு சிறிய பொருளினது நிலையையும் நீ நோட்டமிட்டுப் பார்.

1290. முழுமையானவையே துயருறுகையில், பகுதிகள் முகம் வெளுக்காது (அழிவடையாது) இருப்பதெப்படி?

அதிலும் குறிப்பாக, நீராலும் நெருப்பாலும், மண்ணாலும், காற்றாலுமான - இத்துணை முரண்பட்ட பூதங்களை அங்கமாகக் கொண்ட - ஒரு பகுதி அழியாதிருப்பது எப்படி?

எனவே, ஆடு ஓநாயைக் கண்டு ஒளிப்பதில் வியப்பில்லை. ஆனால், இந்த ஆடு ஓநாயின் நட்பை நாடுவது தான் வியப்பான விஷயமாகும்.

இந்த முரண்பாடானவைகளுக்கு இடையில் உண்டாகும் அமைதிதான் (சுமுகம்தான்) வாழ்வு; இவற்றிடையுண்டாகும் சண்டையே மரணம்.

இறைவனின் நல்லருள் முரண்பட்ட இயல்புள்ள சிங்கத்துக்கும் கழுதைப் புலிக்குமிடையில் சுமுகமுண்டாக்கியுள்ளது.

1295. இப்பிரபஞ்சமே பிணியாளியாயும், கைதியாயும் இருப்பதால், பிணியாளி காலமாவதில் (மரணிப்பதில்) வியப்பு என்ன இருக்கிறது?

இந்த அடிப்படையில் அது (முயல்) சிங்கத்துக்குப் புத்திமதிகள் புகன்றது. அது கூறிற்று, "இந்தத் தளைகளால் நான் பின்தங்கி விட்டேன்" என்று.

முயல் பின்தங்கிய காரணத்தைச் சிங்கம் வினவல்

சிங்கம் முயலிடம் சொல்லிற்று : "உனக்கு உண்டாகியுள்ள (பின்தங்கிவிட்ட) கோளாறுக்குப் பயம் என்ற நோய்தான் காரணமா அல்லது வேறு காரணம் ஏதும் உண்டா? அதைத் தெரிந்து கொள்வதுதான் என் நோக்கம்" என்று.

"(நான் குறிப்பிட்ட உங்கள் எதிரியான) அந்தச் சிங்கம் இந்தக் கிணற்றில்தான் இருக்கிறது; இந்தக் கிணறாகிய கோட்டையுள் அது எவ்வித ஆபத்துமின்றிப் பாதுகாப்பாக வாழ்ந்து வருகிறது" என்று முயல் தெரிவித்தது.

அறிவுடையவன் கிணற்றின் அடித்தளத்தில் சுவாசிப்பதைத் தான் விழைவான்; ஏனெனில், அங்கே தனிமையில் மனத் தெளிவும், தூய்மையும் கைவல்யமாகின்றன.

1300. கிணற்றினுள் உள்ள இருள் சிருஷ்டிகளாலுண்டாகும் இருளைவிடச் சிறந்ததாகும். சிருஷ்டிகளின் காலைப் பற்றுபவன் ஒருகாலும் தன் தலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாது.

சிங்கம் சொல்லிற்று : "நீ (பயப்படாமல்) முன்னே வா! நான் அந்தச் சிங்கத்தை ஒரே அறையில் படிய வைத்துவிடுகிறேன். இப்போது அது கிணற்றினுள் இருக்கிறதா என்று மட்டும் பார்!"

முயல் பதிலளித்தது : "அந்தச் சிங்கத்தின் கோபநெருப்பால் நான் தகிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்; அவசியமாயின் உங்கள் பக்கமாக வருகிறேன்.

தயாளத்தின் சுரங்கமே, உங்கள் ஆதரவுடன் நான் கண்களைத் திறந்து கிணற்றினுள் நோக்குகிறேன்" என்று.

சிங்கம் கிணற்றுள் பார்த்தது; தன்னுடையவும் முயலுடையவும் நிழலைக் கண்டது

சிங்கம் முயலைத் தன் அரவணைப்பில் வைத்துக்கொண்டதும், முயல் கிணற்றை நோக்கி ஓடிவந்தது.

1305. அவை இரண்டும் (ஒரே சமயத்தில்) கிணற்றுள் உற்றுப் பார்த்தபோது, அவற்றின் நிழல்கள் தண்ணீரில் பிரதிபிம்பித்தன.

சிங்கம் தன் பிரதிபிம்பத்தைத் தண்ணீருள் கண்டது; தண்ணீரில் கொழுத்த முயல் ஒன்றை அரவணைத்த சிங்கம் ஒன்றை அது கண்டது.

அது தண்ணீருள் தன் எதிரியைக் கண்டதும், முயலை விட்டுவிட்டுத் (தான் மட்டும்) தண்ணீருள் பாய்ந்தது.

சிங்கம் தான் தோண்டிய குழியில் தானே போய் விழுந்து விட்டது; காரணம், அது இழைத்த அநீதி அதன் தலைமீதே வந்து விடிந்தது.

தீமை புரிபவர்களின் அநீதமான காரியங்கள் கிணற்றின் இருள்போன்றவை என்பதே அறிஞர்களின் முடிபாகும்.

1310. ஒருவனுடைய அநீதி அதிகரிப்பதற்கு ஏற்ற அளவு அவனுடைய (வேதனை, தண்டனை) என்ற கிணறும் அதிகப் பயங்கரமானதாகவே இருக்கும். அதிகமான பாவத்துக்கு அதிகமான தண்டனையுண்டு என்பது தானே (தெய்வத்) தீர்ப்புமாகும்!

உன் பலம் மிகுதி காரணமாக அநீதியால் (மற்றோரைத் தள்ளுவதற்காகக்) கிணறு தோண்டுபவனே, நீ விழுவதற்காகவே தோண்டும் படுகுழி அது என்பதை அறிந்துகொள்!

(மூடனே,) பட்டுப்புழுவைப்போல் நீ உன்மீதே இழைகளைச் சுற்றிக்கொள்ளாதே! நீ தோண்டுவதோ நீயே விழப்போகும் கிணறுதான். எனவே, அதை அதிக ஆழமானதாகத் தோண்டாமல் ஓர் அளவுடன் நிறுத்திக்கொள்!

பலஹீனர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க யாருமில்லை என்று எண்ணாதே! திருகுர்ஆனிலுள்ள 'இறைவனுடைய நல்லருள்

வந்தது'[1] (இதாஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி) என்ற அத்தியாயத்தைப் படித்துப்பார்!

நீ ஒரு யானையாய் இருந்து, உன்னைக் கண்டு உன் எதிரி ஓடுவானாயினும், உனக்கான தண்டனை *பறவைகளின் கூட்டத்தால்*[2] (தைரன் அபாபீல்) உன் தலைமீது இறங்கும் என்பதை அறிந்துகொள்!

1315. ஏழை ஒருவன் கருணை நாடிப் பிரார்த்திப்பானாயின் (அவனைப் பாதுகாப்பதற்காக) வானுலகப் படைகளிடையே (அமரர்களிடையே) ஆரவாரமே உண்டாகியுள்ளது.

நீ அவனைப் பல்லால் கடித்து இரத்தம் வழியச் செய்வாயாயின், உன்னைப் பல்வலி பீடிக்கும். பிறகு நீ என்ன செய்ய முடியும்?

சிங்கம் கிணற்றுள் தன்னைக் கண்டது. தன் கோபத்தால் அந்தக் கணம் தன்னைத் தன் எதிரியிலிருந்து அதனால் பகுத்தறிய முடியவில்லை.

தன் பிரதிபிம்பத்தையே அது தன் எதிரியாக எண்ணிக் கொண்டது. எனவே, தன் வாளை உருவித் தன்னையே தாக்கிக் கொண்டது.

ஹே வாசகனே, பிறரிடம் நீ காணும் அநீதிகள் பல உண்மையில் அவர்களில் பிரதிபிம்பிக்கும் உன் சுபாவங்கள்தாம்.

1320. உன் நயவஞ்சகத்திலும், அநீதியிலும், அகந்தையிலும் நீ செய்யும் அக்கிரமங்களைத் தாம் அவர்களிடம் இருப்பதாக நீ காண்கிறாய். (உண்மையில் அவை உன் செயல்களின் பிரதிபிம்பம்தான்.)

நீயே அந்த அநீதிகளை இழைப்பவன்; நீ உன்னையே தான் சாடிக்கொள்கிறாய்; அந்தச் சமயத்தில் நீயே உன்மீது சாபத்தைப் பின்னிக்கொள்கிறாய்.

உன்னிலுள்ள தீமைகளை நீயே முழு மனத்துடன் (அவற்றின் பொருட்டால்) வெறுக்கத் தொடங்கிவிடுவாய்.

ஹே மூடனே, தன்மீது தானே பாய்ந்துகொண்ட அந்தச் சிங்கத்தைப்போல் உன்னை நீயே சாடிக்கொள்கிறாய்.

உன் சுபாவச் சேஷ்டைகளின் அடித்தளத்தை நீ அடைந்ததும் கீழான தன்மைகள் உன்னிலிருந்தே உண்டாயின என்பதை நீ கண்டுகொள்வாய்.

---

1. பார்க்க. குர்ஆன் அத்தியாயம்: 110 2. பார்க்க. குர்ஆன் அத்தியாயம்: 105

1325. கிணற்றின் அடித்தளத்தை அடைந்த பிறகுதான், தான் வேறொரு சிங்கம் என்று எண்ணியது உண்மையில் தன்னுடைய பிரதிபிம்பமே என்று அந்த சிங்கம் கண்டுகொண்டது.

ஏழையின் பல்லைப் பிடுங்குபவன், தவறாகக் காணும் சிங்கம் செய்வதைச் செய்தவனாவான்.

உன் சிறிய தகப்பனுடைய முகத்தில் நீ காணும் விகாரமான மச்சம் உண்மையில் உன் சிறிய தகப்பனுடையதன்று, உன்னுடையதுதான். உன்னைவிட்டு நீயே ஓட வேண்டாம்.

"மெய்விஸ்வாசிகள் ஒருவருக்கொருவர் கண்ணாடியாவர்" என்று நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள்.

நீ கறுப்புக் கண்ணாடியை அணிந்துகொண்டு (அதன்மூலம்) உலகைப் பார்ப்பதால் உலகம் முழுவதுமே உனக்கு இருண்டதாகத் தெரிகிறது.

1330. நீ குருடனாய் இல்லாதிருப்பின், இந்தக் கருமை உன்னிலிருந்தே உண்டாவது என்பதை நீ அறிந்துகொள். உன்னைப்பற்றிக் குறை கூறிக்கொள்; மற்றோரைப்பற்றிக் குறை கூறாதே!

மெய்விஸ்வாசி இறைவனின் ஒளியால் காணாவிட்டால், மற்றோருக்குப் புலப்படாத பல விஷயங்கள் அவனுக்கு மட்டும் தோற்றமாவது எப்படி?

எனவே, நீ இறைவனின் நெருப்பால் பார்ப்பதால் நன்மை எது, தீமை எது என்று உன்னால் பகுத்தறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

துயரத்தால் வாடுபவனே, (மகான்களின் சகவாசம் என்ற) தண்ணீரைச் சிறிது சிறிதாக (உன் துயரம் என்ற) நெருப்பின்மீது தெளி! அதன்மூலம் (உன் துயர) நெருப்புக் குறையும்.

இறைவா, புனிதத்தையும் தூய்மையையும் உண்டாக்கும் (உன் அருள் என்ற) தண்ணீரை எங்கள்மீது தெளி! அப்போதுதான் (எங்களுடைய தீய சுபாவங்களான) நெருப்புத் தணிந்து முற்றும் வெளிச்சம் மட்டும் நல்குவதாக ஆகும்.

1335. கடலிலுள்ள தண்ணீரெல்லாம் உன் கட்டளைக்கு உட்பட்டவை; நீரும் நெருப்பும் நீ உண்டாக்கியவை.

நீ நாடினால் நெருப்பும் நறுஞ்சுவைத் தண்ணீராகிவிடும்; நீ (இவ்விதம் நாடாவிட்டால்) தண்ணீர்கூட நெருப்பாகிவிடும்.

எங்களிடமுள்ள இந்த நாட்டமும் தேட்டமும் உன்னால் உண்டாக்கப்பட்டவைதாம். இறைவா, அநீதியிலிருந்து விமோசனம் பெறுவது உன் சம்மானமாகும்.

நாங்கள் கேட்காமலே இந்த நாட்டதேட்டங்களை எங்களில் உண்டாகியுள்ளாய். நீ எங்களுக்கு அருளியுள்ள அருட்கொடைகளுக்கு அளவுமில்லை; முடிவுமில்லை.இவ்வாறே நாங்கள் சொர்க்கம் புகும்வரை நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் பொருட்டால் எங்கள் மீது உன் அருள்மாரியைப் பொழிந்து கொண்டிருப்பாயாக!

சிங்கம் கிணற்றுள் விழுந்தபின் அதை முயல் மற்றப் பிராணிகளிடம் தெரிவித்தல்

சிங்கத்திடமிருந்து விடுதலை பெற்றதால் மகிழ்ச்சியடைந்த முயல் மற்றமிருகங்கள் வசித்துவந்த காட்டை நோக்கி ஓடிற்று.

1340. சிங்கம் கிணற்றுள் துர்மரணமடைந்ததைக் கண்டபின் அது மேய்ச்சல் துறையை நோக்கி மிகவும் குதூகலமாகத் துள்ளிக் குதித்தோடிற்று.

மரணத்தின் கையிலிருந்து தப்பியதால் மகிழ்வுடன் கை கொட்டியவாறு பசுமையான கிளையும் இலைகளும் காற்றில் அசைவதுபோலக் கும்மாளம் போட்டுக் கொண்டு சென்றது.

கிளையும், இலைகளும்கூட (இப்படித்தான்) மண்ணின் பிடிப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்றுக் காற்றின் தோழர்களாய்த் தலையைத் தூக்கிக் கும்மாளமிடுவதுண்டு.

கிளையிலிருந்து புதிய தளிர்கள் வெளிப்பட்டதும், அவை மரத்தின் உச்சியைச் சென்றடைய நாடுகின்றன.

(விதை ஊன்றப்பட்டுக்) கிளைத்தெழும் தாவர இனம் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் மரத்தை அல்லது கனியை வெளிப்படுத்தி அந்த நாவுகொண்டு இறைவனைத் துதிக்கின்றன.

1345. “காருண்யவாளனான நன்கொடையாளன் நாங்கள் இவ்வளவு பெரிதாய் வளர்ந்து, நிமிர்ந்து நிற்குமளவு[1]க்கு எங்களை ஊட்டி வளர்த்தான்” என்று அவை அவனைத் துதிக்கின்றன.

(அஃதேபோல்) உடல் என்ற களிமண்ணுள் சிறையுண்டு கிடக்கும் (மகான்களின்) ஆத்மாக்களும் அதை விட்டுச் சாந்தி பெற்றவையாக வெளியானதும்,

தெய்வீக அன்பு என்ற காற்றில் குதித்தாடுகின்றனர்; பூரணச் சந்திரனின் வட்டத்தைப்போல் மாசற்றவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர்.

அவர்களுடைய சடலங்கள் (பரவச நிலையில்) ஆட்டம் அசைவுகளுக்கு உள்ளாகும்போது அவர்களுடைய ஆத்மாக்களின்

1. பார்க்க : குர்ஆன் 48 : 29

பேரானந்தம்பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமா? ஆத்மாவைச் சூழ்ந்துகொள்ளும் அன்பு - அந்தோ அதுபற்றி ஒன்றும் கேட்கா தீர்கள்!

முயல் சிங்கத்தை (நாசம் என்ற) சிறையில் தள்ளி அடைத்து விட்டது. கேவலம்; ஓர் அற்ப முயலால் முறியடிக்கப்பட்ட சிங்கம் இகழ்ச்சிக்குரியது.

1350. (முயல்போன்ற கீழான மனத்தால் முறியடிக்கப்பட்ட) நீ இத்துணை படுகேவலத்துக்கு ஆளான பின்னும் 'பக்ருத்தீன்' (சன்மார்க்கத்தின் பெருமை) என்று அழைக்கப்பட ஆசிக்கிறாயே, அந்தோ வெட்கம்!

இந்த (இம்மையின் ஆசாபாசம் என்ற) கிணற்றில் ஏகாந்தமாகக் கிடந்துழலும் சிங்கமானவனே, முயலைப்போல் உன் கீழான மனம் உன்னைக் கொன்றுதின்பதாய் இருக்கிறதே!

உன் கீழான மனம் முயலைப்போல் (இம்மையின் ஆசாபாசம் என்ற) காட்டில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நீயோ எப்படி, ஏன் (என்ற வாக்குவாதச் சர்ச்சையாகிய) கிணற்றின் அடிச் சேற்றில் புதையுண்டு கிடக்கிறாய்.

சிங்கத்தைச் சிறைப்படுத்திய முயல் மிருகங்களிடம் சென்று பேசிற்று. "என் இனத்தாரே, மங்களமுண்டாகட்டும்! உங்களுக்குச் சுபசோபனம் சொல்பவன் வந்துள்ளேன்.

ஹே மகிழ்ச்சியில் திளைப்போரே; நற்செய்தி, நற்செய்தி! நரகத்து நாய் மீண்டும் நரகத்துக்கே போய்விட்டது.

1355. நற்செய்தி, நற்செய்தி! உங்கள் உயிர்களை வதைத்துவந்த உங்கள் பரமவைரி - அவனுடைய பல், சிருஷ்டியாளனின் பழிவாங்குதலால் பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது.

நம்மில் பலருடைய தலைகளைத் தன் கால் நகங்களால் பிளந்த அவனையும் மரணம் என்ற துடைப்பம் குப்பையாகக் கூட்டி அப்பால் விட்டெறிந்து விட்டது."

பிராணிகள் முயலைச் சுற்றிநின்று அதைப் போற்றுதல்

காட்டிலிருந்த (மேய்ச்சல்) மிருகங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுகூடி மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தன.

அவை ஒரு வளையம்போல் கூடின. அவற்றின் மத்தியில் முயல் ஒரு மெழுகுதிரியைப்போல் காட்சியளித்தது. வனவிலங்குகள் யாவும் அதன்முன் பணிந்து அதற்குத் தங்கள் மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொண்டன.

அவை முயலை நோக்கிப் பேசின: "(முயலே,) நீ வானுலக அமரனா, அல்லது ஜின்னா அல்லது சிங்கத்தை ஒழித்துக்கட்ட வந்த உயிர்வாங்கும் இஸ்ராயீல் (அலை) அவர்களா?

1360. நீ யாராயினும் சரி, (சிங்கத்தின் கொடுமையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிய) உனக்கு எங்கள் உயிர்களையே அர்ப் பணம் செய்கிறோம். நீ உன் ஆற்றலையும் அறிவையும் நிலைநாட்டி விட்டாய். உன் கையும், புஜமும் (உன் சக்தியும் ஆற்றலும்) நீடூழிக் காலம் நிலைத்திருக்கட்டும்.

உண்மையில் இறைவன்தான் இந்த வெற்றியை உனக்கு அளித்தான். உன் கையும் புஜமும் நீடுவாழட்டும்!

நீ எந்த உபாயத்தைக் கையாண்டாய், அந்தக் கொடுமைக் காரனை எப்படி ஏமாற்றி ஒழித்துக்கட்டினாய் என்பதையெல்லாம் எங்களிடம் விபரமாகக்கூறு.

உன் வரலாற்றைக் கேட்டு எங்கள் மனப்புண் ஆறும் பொருட் டாவது அதை எமக்கு எடுத்துரை! அது எங்கள் ஆத்மாவுக்கு சஞ்சீவியாகட்டும்.

அந்தக் கொடுமைக்காரனின் அட்டூழியங்களால் எங்கள் உயிரில் உண்டான வடுக்கள் எண்ணிலடங்கா! எனவே, அவற்றுக்கு உன் வரலாற்றால் மருந்திடு!"

1365. முயல் சொல்லிற்று, "கனவான்களே, எல்லாம் இறைவன் உதவியால் நடந்ததுதான். இன்றேல், அற்ப முயலான நான் இவ்விதம் செய்வது சாத்தியமாகுமா?

இறைவன் எனக்குச் சக்தியைக் கொடுத்தான், என் இதயத்தில் ஒளியை உண்டாக்கினான். அந்த ஒளியே என் கைகால்களுக்கு பதிலளித்தது" என்று கூறியது.

சதா மாறிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அதிர்ஷ்டம்பற்றி மகிழ வேண்டாம் என்று உபதேசித்தல்

இறைவனின் திவ்விய சமூகத்திலிருந்தே சிறப்பும், உன்னதப் பதவிகளும் அருளப்படுகின்றன; (அந்தச் சிறப்பான நிலையிலிருந்து கீழான நிலைக்கு) மாற்றமுண்டாவதும் அவன் ஆக்ஞைப்படிதான்.

இந்தத் தெய்வ நல்லுதவிகளை இறைவன் சிறந்தோருக்கும், தாழ்ந்தவர்களுக்கும் மாற்றி மாற்றித் தந்து அருள்புரிகிறான்.

எச்சரிக்கை, (ஒரு கையிலிருந்து மறு கைக்கு) மாற்றி மாற்றி அருளப்படும் இந்த சாம்ராஜ்ஜியம் கண்டு அகந்தைகொள்ளாதே!

மாற்றங்கள் என்ற நியதிக்கு அடிமையான நீ உன்னைச் சுதந்தர வானாக எண்ணிக் கொண்டு அலையாதே!

1370. மாற்றங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சாம்ராஜ்ஜியம் ஆயத்தஞ் செய்யப்பட்டுள்ளவர்களைப்பற்றி (அவர்களுடைய மகிமையைப் பற்றி) பறையறையப்படுவது ஏழு வானங்களுக்கு அப்பாலும் ஒலிக்கும்.

இந்த சாயுஜ்ஜிய நிலையடைந்த மன்னர்கள் மாற்றங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். (பேரின்ப) மது அருளுபவ னோடு அவர்களுடைய புனிதமான ஆத்மாக்கள் திளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

(உலக இன்பங்கள் என்ற மதுவை) நீ சில நாட்கள் (உன் இம்மை வாழ்வில்) பருகாது ஒதுக்குவாயாயின், நீ சுவனலோக அமுதில் உன் வாயை நனைக்கப்போவது நிச்சயம்.

"சிறிய ஜிஹாதிலிருந்து பெரிய ஜிஹாதுக்குத் திரும்பிவிட்டோம்" என்ற ஹதீஸின் தாத்பரியம்

பெரியார்களே, நாம் நமது புறப் பகைவனைக் கொன்று விட்டோம். (ஆனால்,) அவனைவிடக் கெட்ட எதிரியொருவன் நம்முள் இருக்கிறான்.

இந்தப் பகைவனைக் கொல்வதென்பது மதிநுட்பத்தாலோ, அறிவாலோ ஆகும் காரியமல்ல; அகத்திலுள்ள (கீழான மனமாகிய) சிங்கத்தை (அறிவாகிய) முயலால் அசைக்கமுடியாது.

1375. கீழான மனம் (நப்ஸ்) நரகம் (போன்றது.) நரகமோ நெருப்புக் கக்கும் பூதமாகும். அதன் அனலை அணைக்கக் கடல் நீர் முழுவதுமே போதாது.

ஏழுகடல்களின் நீரையும் நரகின்மீது ஊற்றினாலும் அத்தனையையும் உண்டுவிட்டு, சகல சிருஷ்டிகளையும் தகிக்கும் அது கொஞ்சமும் குறையாத நெருப்புடையதாகவே விளங்கும்.

கற்களும் கல்லையொத்த மனம் படைத்த கசடர்களும்தாம், அவமானத்தோடும், இழிந்த நிலையோடும் அதில் நுழைவார்கள்.

இந்த ஆகுதியாலெல்லாம் அதன் பசி தணிவதில்லை. கடைசியில் இறைவன் புறத்திலிருந்து இந்தக் குரலொலி எழும்.

"உன் வயிறு நிறைந்துவிட்டதா? உன் வயிறு நிறைந்து விட்டதா?" "இன்னும் நிறையவில்லை; இதோ உஷ்ணம் குறையாத, தகிப்பு மாறாத அதே நெருப்பு!" என்று அது பதிலளிக்கும்.

1380. அது இந்த உலகம் முழுவதையும் தின்று விழுங்கிய பின்னும், அதன் குடல், 'இன்னும் ஏதும் இருக்கிறதா?'[1] *என்றுதான் சப்திக்கும்.*

இறைவன் இடமில்லாத இடத்திலிருந்து தன் காலை அதன் மீது வைக்கிறான்; வைத்து, "தண்மையாகு" என்கிறான்; அது தணிந்துவிடுகிறது.

நமது கீழான மனமும் (நப்ஸும்) நரகின் ஒரு பகுதிதான்; எனவே, முழுமையுருவான நரகின் தன்மைகள் யாவும் அதன் பகுதியான கீழான மனத்திலும் உண்டு.

அதை வதைக்கும் திருப்பாதம் இறைவனுக்கேயுரியதாகும்; அவனையன்றி வேறு யாராலும் அதன் வில்லை நாணேற்ற முடியாது.

கோணலில்லாத நேரான அம்பைத்தான் வில்லில் நாணேற்ற முடியும். (ஆனால், கீழான மனத்தின்) இந்த அம்புகள் கோணியும், பின்னோக்கி வளைந்துமுள்ளனவே!

1385. அம்பைப்போல் நேரானவனாய் இருந்து அம்பிலிருந்து வெளியாகு; ஏனெனில், வில்லைவிட்டுத்தன் நேரான நிலையுடன் வெளியாகும் அம்புதான் அதன் இலக்கைச் சென்றடைய முடியும்.

எனவே, நான் வெளியில் நடத்திய சண்டையில் ஈடுபட்டு (வெற்றிகண்டு) திரும்பிவிட்டேன்; இப்போது (கீழான மனத்துடன்) அகப் போராட்டம் நடத்தப்போகிறேன்.

நாம் (யுத்தகளத்தில் நடத்தும்) சிறிய சண்டையை முடித்துவிட்டோம்; இப்போது நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்களின் அடியொற்றி நடந்து பெரிய போராட்டத்தில் (ஜிஹாத் அக்பரியில்) ஈடுபடுவோம்.

ஓர் ஊசியால் (மெதுவாகவேனும்) 'காப்' என்ற மலையை பெயர்த்துத்தள்ளும் வகையில் நான் என் கீழான மனத்தை அடக்கியவன் என்று பெருமிதமடைவதற்கான பலத்தையும் நல்லுதவியையும் அருளுமாறு இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

(பகைவனின்) படைகளை எதிர்த்துச் சாடி வெற்றிக் கொள்ளும் சிங்கமாக விளங்குவது பெரிதன்று; தன்னோடு (தன்கீழான மனத்தோடு) போராடி அதை வெற்றிகொள்பவனே உண்மையான சிங்கமாவான்.

---

1. குர்ஆன் 50 : 30

கலீபா உமர் (ரலி) அவர்களைக் காணவந்த ரோமாபுரி மன்னனின் தூதுவன், அவர்களிடம் கண்ட மாட்சிகள்

1390. மதீனாவில் (கலீபாவாக) உமர் (ரலி) அவர்கள் இருந்த சமயம், ரோமாபுரி மன்னனின் தூதுவர் ஒருவர் அவர்களைக் காண வந்தார்.

அவர் (மதீனாவில் எதிர்ப்பட்டவர்களை நோக்கி), "ஜனங் களே, கலீபாவின் மாளிகை எங்குள்ளது? என் சாமான்களையும் குதிரையையும் நான் அங்கே கொண்டுபோக விரும்புகிறேன்" என்றார்.

ஜனங்கள் சொன்னார்கள்: "அவர்களுக்கு மாளிகை கிடை யாது; அவர்களுடைய மாளிகையெல்லாம் ஒளி பொருந்திய அவர்களுடைய நல் ஆத்மாதான்.

(மெய்விஸ்வாசிகளின்) தளபதி என்ற அளவில் அவர்களுக்கு மாபெரும் மதிப்பும் புகழும் உண்டாயினும், அவர்களும் ஏழை களோடு ஏழையாக மண் குடிசையொன்றில்தான் வாழ்கிறார்கள்.

சகோதரரே, உம் இதயக்கண்கள்மீது (கண்மூடித்தனம் என்ற) மயிர் வளர்ந்து உமது (அகப்) பார்வையை அது மறைத்துக் கொண்டிருப்பதால் நீர் அவர்களுடைய மாளிகையைக் காண முடியாது.

1395. உம் இதயக்கண்ணின்மீதுள்ள மயிரையும், கோளாறையும் அகற்றும்; பின்னர், அவர்களுடைய மாளிகையைக் காணும் ஆதரவு வையும்!

(கீழான மனத்தின்) ஆசாபாசங்களைவிட்டும் புனிதமாகியவர் களின் நல்லாத்மாக்கள்தாம் அந்த மாளிகையின் முன்வாசலையும் திவ்விய சமூகத்தையும் தரிசிக்க முடியும்.

நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் (இந்த ஆசாபாச) நெருப்பையும் (அதன் அறிகுறிகள் என்ற) புகையையும் விட்டுப் புனிதம் பெற்ற பின்னரே, தாங்கள் திரும்பிய திசையிலெல்லாம் இறைவனின் திருவதன தரிசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சபிக்கப்பட்டவனின் (ஷைத்தானின்) தீய ஊசாட்டங்களின் நண்பரான நீர் 'அங்கு இறைவனின் திருவதனம் உள்ளது'[1] என்பதை (அதன் யதார்த்தமான பொருளை) அறிவதெப்படி?

புனித இதயக் கதவு திறக்கப்பட்டவனே ஒவ்வொரு நகரிலும் (சத்தியமயமான) சூரியன் ஒளிவீசக்காண்பான்.

1400. இறைவன் மற்ற சிருஷ்டிகளிடை விண்மீன்களுக் கிடையில் பூரணச் சந்திரன்போல் இலங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

---

1. குர்ஆன் 2 : 115

உமது இரண்டு கண்கள்மீதும், உம் விரல்களில் இரண்டின் நுனியை வைத்து (மறைத்துக்) கொண்டு உலகின் பொருள்களை நீர் காணமுடியுமா? உண்மையைக் கூறும்!

நீர் இவ்வுலகைக் காணாவிடினும் அது இல்லாமல் போய் விடவில்லை. அதை நீர் காணாத குற்றம் உம் கீழான மனமாகிய விரல்களால் உண்டானதுதான்.

உம் கண்களின் மீதுள்ள விரல்களை அகற்றிவிட்டு, நீர் விரும்பியதைப்பாரும்!

நூஹு நபி (அலை) அவர்களிடம் அவர்களுடைய கூட்டத்தார் வினவினர், "(நீங்கள் வாக்களித்த) சம்மானங்கள் எங்கே?" என்று, "உங்கள் திரைக்கு அப்பால் உள்ளது"[1] என்று நூஹு (அலை) பதிலளித்தார்கள்.

1405. உம் முகத்தையும், கைகளையும் துணிகளால் மூடிக் கொள்கிறீர்; (அதன் பயனாய்) கண்ணிருந்தும் குருடராய் இருக்கிறீர்.

(உண்மை) மனிதன் கண்ணைப்போன்று (காணும்) சக்தியுள்ளவனாவான்; மற்றவர்கள் வெறும் தோல் போர்த்த உடலுள்ளவர்களே. அதிலும், தன் அன்பானவனை (இறைவனை)ப் பார்க்கும் சக்தியிருந்தால்தான் அந்தக் கண் பார்க்கும் சக்தியுடையது என்று அர்த்தம்.

அன்பானவளைப் பார்க்க இயலாமல்போனால், கண்குருடாய் இருப்பதே நலம். நிரந்தரமற்றவனான காதலன் இல்லாதொழிவதே சிறப்பாகும்.

ரோமாபுரித் தூதர் உமர் (ரலி) அவர்களின் அகமியப் படிவங்கள் பற்றிய உண்மைகளைக் கேட்டு உண்மை கொண்டதும் அவர்களைக் காணும் தாபமுடையவரானார்.

தமது உடைமைகளையும், குதிரையையும் தொலைத்துவிட்டு உமர் (ரலி) அவர்களைத் தேடுவதில் முனைந்தார்.

1410. அந்த மாபெரும் கர்ம வீரரைத் தேடிப்பித்தனைப்போல் நெடுகிலும் விசாரித்து அலைந்து திரிந்தார்.

"உலகில் அப்படி ஒருவர் இருக்க முடியுமா? இப்படி உயிரைப் போல் உலகின் விஷயத்தில் அவர் மறைந்தவராக இருக்கமுடியுமா?" என்று அவர் தமக்குத் தாமே வினவிக்கொண்டார்.

அவர்களுடைய அடிமையாவதற்காக அவர்களைத் தேடினார். தேடுவோன் கடைசியில் தான் தேடுவதைக் கண்டுகொள்வது இயல்புதானே!

1. பார்க்க : குர்ஆன் 71 : 7

அந்தத் தூதர் அந்நியராக - விருந்தினராக அங்கே வந்திருப்பதை அறிந்து காட்டரபிப் பெண் ஒருத்தி, "அதோ பாருங்கள், உமர் அந்த ஈச்ச மரத்தடியில் இருக்கிறார்கள்.

இறைவனின் நிழலான (கலீபாவான) அர்கள் அந்த மரத்தின் நிழலில் படுத்திருக்கிறார்கள் பாருங்கள்!" என்று சுட்டிக் காட்டினாள்.

மரத்தடியில் கலீபா உமர் (ரலி) யைத் தூதுவர் காணல்

1415. அங்கே சென்ற அந்தத் தூதுவர் அவர்களை நெருங்காமல், அவர்களைப் பார்த்ததும் உடல் நடுங்கலானார்.

தூங்கிக்கொண்டிருந்த அவர்களைக் கண்டதும் அவர்களிடமிருந்து வெளிப்பட்ட ஒருவகைப் பீதி அவரை ஆட்கொண்டு விட்டது. அதன் பயனாய் அவர் இதயத்தில் பேரின்ப ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்தது.

அன்பும் பீதியும் எதிரிடையானவை. இவ்விரு எதிரிடைகளும் தம் இதயத்தில் ஐக்கியப்பட்டிருப்பதை அவர் கண்டார்.

அவர் சொல்லிக் கொண்டார்: "நானும் எத்தனயோ அரசர்களைக் கண்டிருக்கிறேன்; சுல்தான்களுடைய சபைகளில் நானும் பெரிதாக மதிப்பு மரியாதைகளைப் பெற்றிருக்கிறேன்.

ஆனால், எந்த அரசனைக் கண்டும் நான் இப்படிப் பீதியடைந்ததில்லை. இவர்களைக் கண்டதும் பீதியால் என் அறிவே மழுங்கிப் போய்விட்டது.

1420. நான் சிங்கங்களும் சிறுத்தைகளும் உலாவும் காடுகளிலெல்லாம் சஞ்சரித்திருக்கிறேன். ஆனால், அவற்றைக் கண்டு என் முகம் சிறிதும் மாறியதில்லை. (நான் சிறிதும் அஞ்சியதில்லை)

போர்க்களத்தில் எதிரிகள் பயங்கரமாகத் தாக்கும் போது நானும் சிங்கம்போல் (அச்சமின்றி) ஆக்ரோசமாகச் சண்டை செய்திருக்கிறேன்.

எத்தனையோ காயங்களை உண்டாக்கியும், வாங்கியுமுள்ளேன். ஆனால், அத்னாலெல்லாம் என் மனத்திட்பம் அதிகரித்ததேயன்றிக் குறைந்ததில்லை.

(இதோ இங்கோ) இந்த மனிதர் எந்த ஆயுதமும் இன்றிக் கட்டாந்தரையில் படுத்து உறங்குகிறார்கள்; ஆனால், இந்த நிலையில் இவர்களைக் கண்டும் என் சர்வாங்கங்களும் நடுநடுங்குகின்றன. அதன் காரணம் யாது?

(ஆம்) இது இறைவனால் உண்டான பயம்தான்; மனிதனாலன்று. ஓட்டுப்போட்ட முரட்டு உடையை அணிந்துள்ள இவர்களால் உண்டான பயமன்று இது.

1425. இறைவனுக்கு அஞ்சி, இறையச்சத்தையே தன் சன்மார்க்கமாகக் கொள்பவனுக்கு அவனைக் காணும் ஜின்னு, மனிதர் மற்றுமுண்டான அனைத்தும் அஞ்சும்."

இவ்விதச் சிந்தனையில் மூழ்கியவராக இருந்த தூதர் தமது கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு மரியாதையோடு நின்றுகொண்டிருந்தார். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் உமர்(ரலி) அவர்கள் விழித்தெழுந்தார்கள்.

அந்தத் தூதர் உமர் (ரலி) அவர்களுக்கு முகமன் (ஸலாம்) கூறினார். "உரையாடத் தொடங்குமுன் முகமன் கூறிக்கொள்ளுங்கள்" என்பது திருநபி அருள்வாக்காகும்.

உமர் (ரலி) அவர்களும் அவர்களுடைய முகமனுக்குப் பதில் சொல்லி, அவரை அருகிலழைத்து, ஆஸ்வாசப்படுத்தித் தங்கள் அருகே அமர்த்திக்கொண்டார்கள்.

அஞ்சுவோருக்கு 'அஞ்சற்க!' என்ற அபயமொழிதான் விருந்துபசாரமாகும். பயம் கொண்டவர்களை ஆசுவாசப்படுத்த வேண்டிய வழி அதுவே.

1430. யாரேனும் அச்சமடைவானாயின் முதலில் அவனைப் பய உணர்ச்சியற்றவனாக ஆக்குங்கள்; அதன் மூலம் அவன் இதயம் அமைதியடையும்.

அச்சமற்ற ஒருவனை நோக்கி, 'அஞ்சற்க!' என்று நீ சொல்வதெப்படி? அவனுக்குப் பாட போதனை செய்ய வேண்டாம்; அது அவசியமன்று.

எனவே, உமர் (ரலி) அவர்கள் அந்தத் தூதரின் பீதியடைந்த இதயத்தை மகிழ்ச்சியுடையதாக்கி, அவருடைய விரக்தியான மனநிலையை மாற்றினார்கள்.

அதன்பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அந்தத் தூதரிடம் இறைவனின் கல்யாண குணங்களைப்பற்றிய நுட்பமான விஷயங்களையெல்லாம் விவரித்தார்கள். அவன் எத்துணை சிறந்த நேயன் என்பதை எடுத்துரைத்தார்கள்.

இறைவன் புறத்திலிருந்து அவனுடைய நல்லடியார்களுக்கு (அப்தால்களுக்கு) அருளப்படும் சம்மானங்களைப்பற்றிய

மர்மங்களையெல்லாம் அந்தத் தூதருக்கு விளக்கமாக்கி, 'மகாம்' (ஸ்திரமான நிலை) என்ன, 'ஹால்' (ஒருகணத்தில் தோன்றி மறையும் நிலை) என்ன என்றெல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள்.

1435.(மேலும்,) 'ஹால்' என்பது அந்த அற்புத மணப்பெண் தன் முகத்திரையைச் சற்றே விலக்கிக் காட்டுவது போன்றது; 'மகாம்' என்பதோ அரசனே அந்த மணப்பெண்ணோடு தனித்திருந்து குலவுதல் போலாகும்.

மணப்பெண் முகத்திரையை விலக்குவதை அரசனுடன் மற்றோரும் காணலாம். ஆனால், மணப்பெண் அரசனோடு தனித் திருக்கும் போது அவர்கள் இருவரையுமன்றி அங்கு வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

மணப்பெண், பிரபுக்கள், சாதாரண ஜனங்கள் அனைவருடைய முன்னிலையிலும் தன் முகத்திரையை அகற்றிக் காட்டுகிறாள்; மணவறையிலோ மணப்பெண் அரசனுடன் ஏகாந்தமாய் இருக் கிறாள்.

'ஹால்' என்பது சித்தியான ஞானநாதர்கள் பலருண்டு; ஆனால், 'மகாம்' சித்தியானவர்கள் அவர்களில் ஒரு சிலரே.

ஆத்மா கடக்கும் (ஆத்மீகப்) படித்தரங்களையும், அதன் சஞ்சாரங்களையும் அவர்கள் விவரித்தார்கள்.

1440. (சிருஷ்டிகள்) காலத்தோடு பிணைக்கப்படாமலிருக்கும் உலகத்தையும், இறைவனின் மாட்சியில் (ஜலாலியத்தில்) மிதந்து கொண்டிருக்கும் புனிதப் படிவங்களையும் அறிவித்துக்கொடுத் தார்கள்.

இந்த (ஜடத்துவ) உடலில் நுழையுமுன் ஜீவன் என்ற பறவை நல்லருளை ருசித்தவாறு சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த வான விதா னத்தைப் பற்றியும் விளக்கினார்கள்.

அதன் சஞ்சாரம் ஒவ்வொன்றும் இவ்வுலகின் வானவிதானத் தைவிடப் பெரிதானதும் - நம்பிக்கையையும், தாபம் கொண்ட காதலனின் பேராசையையும் உண்டாக்குவதுமான தலங்களில் நிகழ்வதை எடுத்துரைத்தார்கள்.

தோற்றத்தில் அந்நியராகக் காணப்பட்ட அந்தத் தூதரை உண்மையில் உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு நண்பராகவே கண்டார்கள். அவருடைய இதயம் தெய்வீக அகமியங்களை அறிந்துகொள்ளத் துடிப்பதை அறிந்துகொண்டார்கள்.

குருநாதர் (உமர் (ரலி) அவர்கள்) பரிபூரண சித்தியடைந்த வராயும், சீடன் (தூதர்) ஞானப்படித்தரங்களைக் கடக்கும் மார்க்கத்தை அறியப் பேராவலுள்ளவராயும் இருந்தனர். சவாரி செய்பவன் கைதேர்ந்த வீரன்; சவாரிக்கு ஆயத்தமாகியிருந்த குதிரையோ உயர்ந்த இனத்தைச் சேர்ந்தது.

1445. அவர் (தூதர்) வழிகாட்டுதலை ஏற்று நடக்கும் ஆற்ற லுடையவர் என்பதை ஆத்மீக வழிகாட்டி (உமர் (ரலி) அவர்கள்) கண்டுகொண்டார்கள். அவர்கள் நல்ல விதையை நல்ல மண்ணில் விதைத்தார்கள்.

உமர் (ரலி) அவர்களிடம் தூதுவர் வினவுதல்

அந்தத் தூதுவர் அவர்களை விளித்து, "மெய்விஸ்வாசிகளின் காவலரே, ஆத்ம உலகிலிருந்து சிருஷ்டிகள் மண்ணுலகுக்கு எவ்வாறு இறங்கிவந்தன?

அந்த அரூபியான பறவை (உடல் என்ற) கூண்டில் எவ்வாறு புகுந்துகொண்டது?" என்று வினவினார். "இறைவன் தான் உண் டாக்க நாடியதை நோக்கி,'ஆகுக' (குன்) என்ற வரலாற்றைக் கூறி னான்; உடனே அது உடலில் புகுந்துகொண்டது.

உள்ளமையற்ற, காதோ, கண்ணோ இல்லாத ஒன்றை நோக்கி, ('ஆகுக' என்ற) மந்திரோச்சாடனத்தை அவன் மொழிந்ததும், அது (ஜீவன் பெற்று, உணர்ச்சி பெற்று) துள்ளிக்குதிக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றது.

அவனுடைய இந்த உச்சாடனத்தால் உள்ளமையற்ற பொருள் கள் அக்கணமே' உள்ளமை'யின் பக்கம் விரைகின்றன.

1450. இவ்வாறே 'உள்ளமை' யுள்ள பொருள் ஒன்றை நோக்கி, (அது இல்லாமல் போக) ஆணையிடுவானாயின் உடனே அது 'நாஸ்தி'யாகிவிடுகிறது.

ரோஜா முகையின் காதில் அவன் பேசியதும், அது சிரித்துக் குலுங்குகிறது; கல்லிடம் அவன் ஏதோ ஓதியதும் அது ரத்தினமாகச் சுடர்விட ஆரம்பிக்கிறது.

(இவ்வாறே) அவன் உடலுக்கு ஆணையிட்டதும் அது உயிர் பெற்றுவிடுகிறது; சூரியனுக்கு உத்தரவிட்டதும் அது சுடர்விடத் தொடங்குகிறது.

சூரியனின் காதில் அச்சமூட்டும் அகமியத்தை ஓதியதும், அது நூற்றுக்கணக்கான கிரஹணங்களால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறது.

அந்த ஆணையாளன் மேகத்தின் செவியில் என்ன சொன்னானோ, அது தோல் குடம்போல் கண்ணீரைக் கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது.

1455. பூமியின் காதில் அவன் யாது மொழிந்தானோ அது மௌனமாகி, (எதையோ) எதிர்பார்ப்பதாய் விளங்குகிறது.

குழப்பமடைந்த ஒருவனுடைய மனம் சஞ்சலமடையக் காரணமும் அவன் காதில் அந்த வல்லான் ஏதோ ஒரு புதிரைக் கூறியதுதான்.

அதனால் அந்த மனிதன், "இறைவன் சொன்னபடி செய்வதா அல்லது அதற்கு மாற்றமாக நடப்பதா?" என்று இரண்டு வகையான ஐயங்களுக்கு ஆளாகித் தவிக்கின்றான்.

(கடைசியில்) இறைவனருளால் இவற்றில் ஒன்றே சரியானது என்று முடிவுகட்டி, அதை வரித்துக்கொள்கிறான்.

உன் மனநிலை குழப்பமானதாக ஆகக்கூடாது என்று நீ நினைத்தால், உன் ஆத்மீகக் காதை (இம்மையின் பாசம் என்ற) பஞ்சினால் அடைத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

1460. அப்படியானால்தான் அவனுடைய புதிர்கள் உனக்கு விளங்கும். அப்போதுதான் இரகசியமான, பகிரங்கமான அத்தாட்சிகளை நீ விளங்கிக் கொள்வாய்.

அந்த நிலையில்தான், ஆத்மக் காது 'வஹி' (தெய்வச் செய்திகள்) இறங்கும் தலமாகும். 'வஹி' என்பது யாது? ஐம்புலன்களாலும் மறைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் பேச்சுத்தான். (புலன்களை அடக்கினால் அது ஒலிக்க ஆரம்பிக்கிறது.)

ஆத்மக் காதும், கண்ணும் ஐம்புலன்களின் உணவைவிடச் சிறந்தவையாகும். புலனறிவின் கண்ணும், அபிப்பிராயம் சொல்லும் காதும் இந்த உதிப்பைப் பெறாதவை.

'நிர்ப்பந்தம்' (ஜபர்) என்ற வார்த்தை என்னைக் காதலின் நிமித்தம் கட்டுப்படுத்த இயலாதவனாக்கிவிட்டது; ஆனால், காதலற்றவனை அது பலவந்தம் என்ற சிறையில் தள்ளிவிட்டது.

இந்த (எல்லாம் அவனே என்ற 'ஜபர்') நிலை இறைவனுடன் ஒன்றித்திருக்கும் மாபெரும் படிவமாகும். 'ஜபர்' (எல்லாம் அவன் செயல்) என்பது பழிக்கத்தக்க விஷயமன்று. இது மேகம் போன்று இருண்டதாய் இல்லாமல், சந்திரன்போல் வெளிச்சம் நல்குவதாகும்.

1465. இது (யாவும் அவன் செயல் என்ற ஜபர்) அறிவீனர்களின் நிர்ப்பந்தம் போன்றதன்று; சுயநலங்கொண்ட 'நப்ஸ் அம்மாராவின்' (அகந்தையுடைய மனத்தின்) நிர்ப்பந்தம் போன்றதுமன்று.

மகனே, இறைவனால் தமது ஆத்ம ஊற்றுக்கண் திறந்து விடப்பட்டவர்கள்தாம் இந்த ஜபரின் மகிமையை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

அவர்களுக்கு வருங்காலமும், மறைவானவையும் தோற்றப் படுகின்றன; கடந்த காலச் சம்பவங்களை நினைவூட்டிக் கொள் வதோ அவர்களுக்கு ஒரு பொருட்டேயன்று.

அவர்களுடைய சுயேச்சையும், பலவந்தமும் (சாதாரண மானவர்களுடையவையிலிருந்து) முற்றும் வேறுபட்டவை. அவர்கள் தமக்குள் விழும் மழைத்துளிகளை முத்துக்களாக ஆக்கிக்கொள்ளும் சிப்பிகள் போன்றுள்ளனர்.

சிப்பிக்கு வெளியே நீர்த்துளி சிறிதாகவோ, பெரிதாகவோ (எப்படி) இருப்பினும் அது வெறும் தண்ணீர்தான்; ஆனால், சிப்பியுள் புகுந்துவிட்டால் அது சிறிய அல்லது பெரிய முத்தாக வன்றோ ஆகிவிடுகிறது.

1470. அந்த (ஞான) மகான்களின் இயல்பு, கஸ்தூரி மானின் சுரப்பியைப் போன்றுள்ளது; அந்தச் சுரப்பிக்கு வெளியில் வெறும் இரத்தமாய் இருந்தது, அந்தச் சுரப்பியினுள் நுழைந்ததும் கஸ்தூரியாக ஆகிவிடுகிறது.

“இந்தச் சுரப்பியே இரத்தக் கட்டியாகத்தானே இருக்கிறது. இதனுள் இரத்தம் சென்றதும் இது கஸ்தூரியாவதெப்படி?” என்று ஆட்சேபிக்காதே!

“இந்தப் பித்தளை புறத்தே கேவலமானதாகத்தானே இருந்தது, ரஸவாதத்தால் இது எப்படித் தங்கமாகிவிட்டது?” என்று நீ ஆட்சேபிக்காதே!

உன்னில் சுயமான சித்தமும், நிர்ப்பந்தமும் இருப்பதாக நினைப்பது வெறும் பிரமைதான்; ஆனால், (மெய்ஞானியரான) அவர்களுடைய இதயங்களில் அவை புகுந்ததும் அவை இறை வனின் மகத்துவமிக்க ஒளியாக மாறிவிடுகின்றன.

ரொட்டி துணி விரிப்பின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்வரை வெறும் அசேதனப் பொருள்தான். (ஆனால்,) மெய்ஞானியரின் உடலில் அது சேர்ந்து ஜெரித்து, ஜீவனின் இன்பமாக மாறி விடுகின்றது.

1475. துணி விரிப்பின்மீது இருக்கும்வரை ரொட்டி தன் அசேதன நிலையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாததாகவே இருந்தது. ஆனால், மனித ஆத்மா தன்னிடமுள்ள ‘ஸல்ஸபீல்’ என்ற அமுதின் உதவியால் அதன் தன்மையை மாற்றி அதை ஜீவனுக்குத் தெம்பு தருவதாக ஆக்கிவிடுகிறது.

ஒழுங்காகப் படிக்கும் வாசகரே, மனித ஆத்மாவின் சக்தியே இப்படிப்பட்டதாக (ரொட்டியான அசேதனத்தை உயிர்த்துடிப் பின் பாகமானதாகச் செய்யும் சக்தியுள்ளதாக) இருக்கும்போது, ஆத்மாக் களுக்கு ஆத்மாவானதன் தன்மை எத்துணை மகத்தான தாய் இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

வெறும் சதைத்துண்டமான மனிதன் தன் ஆத்மாவாலும் மதிநுட்பத்தாலும் மலையையே கால்வாயாகவும், சுரங்கமாகவும் பிளந்து தள்ளிவிடுகிறான்.

மலைகளைப் பிளக்கும் பலமுள்ள ஆத்மாவின் தன்மையை அது மலைகளைப் பிளப்பதிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம்; ஆத்மாக்களுக்கு ஆத்மாவானதன் தன்மையை சந்திரன் இரண்டா கப் பிளந்ததிலிருந்து உய்த்துணரலாம்.

இந்த மர்மம் என்ற பெட்டியின் மூடியை அகற்றும் இதயம் படைத்தவரின் ஆத்மா உன்னதவானை நோக்கி ஓடமுடியும்.

ஆதம் (அலை) தங்கள் தவறுக்குத் தங்களையே குறைகூறிக்கொண்டார்கள்;[1] ஷைத்தான் தன் வழிகேட்டுக்கு இறைவனைக் குறைகூறினான்.[2]

1480. இறைவனின் செயல்களையும், நம் செயல்களையும் எண்ணிப்பாருங்கள்! நம் செயல்கள் உருவானவை என்றே கருதுங்கள். இது வெளிப்படையானது.

சிருஷ்டிக்கப்பட்டவற்றின் செயல்கள் இவ்விதம் உருவானவை (உள்ளமையுள்ளவை)யாய் இல்லாமலிருப்பின், யாரையும் நோக்கி, "நீ ஏன் இப்படிப்பட்ட (பாவகரமான) காரியத்தைச் செய்தாய்?" என்று நீங்கள் கேட்க முடியாது.

இறைவனின் சிருஷ்டித்தத்துவம் நம் செயல்களை உருவாக்கி யுள்ளது; நம் செயல்கள் யாவும் இறைவனின் சிருஷ்டித்தத்துவத்தின் பிரதிபலிப்புகள்தாம்.

அறிவுடைய ஒருவன் (நான் பேசுகையில்) ஒன்று (புற சமிக்ஞை யான) எழுத்துக்களைக் கவனிக்கலாம்; அல்லது, (அகநோக்கான) அதன் பொருளைக் கவனிக்கலாம். ஒரே சமயத்தில் அவன் இரண்டையும் கவனிப்பது சாத்தியமன்று.

பொருளைக் கவனிக்கும்போது அவன் எழுத்துக்களை மறந்துவிடுகிறான்; ஒரே சமயத்தில் நம் கண்கள் முன்னுள்ளதையும் பின்னுள்ளதையும் பார்ப்பதெப்படி?

---

1. குர்ஆன் 7 : 23 2. குர்ஆன் 7 : 16

1485. நீ உனக்கு முன்னால் பார்க்கும் அதே சமயத்தில் உனக்குப் பின்னால் பார்ப்பது சாத்தியமா? இதை முதலில் உய்த்துணர்!

ஆத்மா ஒரே சமயத்தில் எழுத்தையும் அதன் பொருளையும் உய்த்துணர முடியாதிருக்கும் நிலையில், இவை இரண்டையும் சிருஷ்டித்தது ஆத்மாவாக இருப்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

மகனே, இறைவன் யாவையும் சூழ்ந்தறிகிறான். ஒன்றைச் சூழ்ந்தறியும் செயல் அவன் விஷயத்தில் மற்றதைச் சூழ்ந்தறியும் செயலுக்கு இடையூறாய் இருப்பதில்லை.

ஷைத்தான் (இறைவனை நோக்கி,) " நீ ஏன் என்னை வழி கெடுத்தாய்?" என்று கேட்டான்; அந்தச் சாபக்கேடான இப்லீஸ் தன் (வழிகெடுக்கும்) செயலை மறைத்துப்பார்த்தான்.

(ஆனால்,) ஆதம் (அலை) அவர்களோ, "இறைவா, எங்கள் ஆத்மாவுக்கு நாங்களே தீங்கு இழைத்துக்கொண்டோம்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். (தங்கள் தவறை தாங்களே ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்புத் தேடினார்கள்.) நம்மைப்போல், அவர்கள் தெய்வச் செயல்பற்றி அலஷியங்காட்டவில்லை.

1490. மரியாதை காரணமாக ஆதம் (அலை) அவர்கள் தங்கள் பாவம் சம்பந்தமாக இறைவன் செய்ததை மறைத்துவிட்டார்கள்; பாவத்தை அவர்கள் தங்கள் மீதே போட்டுக்கொண்டதால் அவர்கள் உண்ட கனியே அவர்களுக்கு பாக்கியமுடையதாக ஆகிவிட்டது.

அவர்கள் பாவமன்னிப்புத் (தௌபா) தேடி மீண்டபின், இறைவன் அவர்களை விளித்து, "ஆதமே, உம்மில் அந்தப் பாவத்தையும், சோதனைகளையும் சிருஷ்டித்தவன் நானல்லவா!

என் ஆதி ஏற்பாடும், விதிப்பும்தானே (கலா கத்ரும் தானே) அதை உண்டாக்கிவிட்டன! பாவமன்னிப்புத் தேடிய சமயம் நீர் ஏன் அதை மறைத்துவிட்டீர்?" என்று வினவினான்.

ஆதம் (அலை) அவர்கள், "நான் அச்சம் பூண்டவனானேன்; உனக்குரிய மரியாதையைக் காட்டவே அவ்வாறு செய்தேன்" என்று பதிலளிக்கவே, "உம் விஷயத்தில் நானும் அதனாலேயே தாக்ஷண்யங் காட்டினேன்" என்று இறைவன் அருளினான்.

மரியாதை காட்டுவோர், மரியாதையைப் பகரமாகப் பெறுவர்.. கற்கண்டு கொண்டுவருபவன் 'ஹல்வா' உண்பான்.

1495. நல்ல பெண்கள் யாருக்கு? நல்ல மனிதர்களுக்குத்தான்! உன் நண்பனை உன்னிடம் திருப்தியடைந்தவனாக ஆக்கு;

1. பார்க்க : குர்ஆன் 24 : 26

அவனுக்கு மரியாதைக் குறைவு செய்தால் அதன் பயனையும் நீ கண்டுதான் கொள்வாய்.

இதயமே, சுய இச்சை யாது, பலவந்தம் யாது என்பதைப் பகுத்துணர்வதற்காக மேற்கோள் ஒன்றை நீ காட்டு.

நடுக்கல் வியாதியால் தானாகவே நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் கை ஒன்று; (தானாக ஆடாமலிருக்கும்போது) நீ பிடித்து ஆட்டுவதால் ஆடும், இன்னொரு கை.

இவ்விரண்டு கைகளையும் அசையச்செய்பவன் இறைவன் தான்; எனினும், முந்திய நடுக்கத்தைப் பிந்திய நடுக்கத்தோடு ஒப்பிடுவது சாத்தியமேயன்று.

நீ பிடித்து ஆட்டியதால் ஒரு கை ஆடியதுபற்றி நீ வருத்தப் படுகிறாய்; நடுக்கல் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவன் தன் கை ஆடுவதுகுறித்து வருத்தம் தெரிவிக்கக் கண்டதுண்டா?

1500. இது அறிவின் தேட்டமாகும்; ஆனால், அந்தச் சாதுரிய மானது எந்த அறிவு வகையைச் சேர்ந்தது? அதை நாடக் காரணம், ஒருகால் அற்ப அறிவு படைத்த யாரேனும் அதன் உதவிகொண்டு உண்மை யான நிலையை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியலாம்.

பகுத்தறிவுச் சர்ச்சைகள் முத்துக்கள், பவளங்கள் போன்று சிறந்தவையாயினும், இதற்கும் ஆத்மீகச் சர்ச்சைக்கும் வெகு தூரமுண்டு.

ஆத்மீகப் பிரச்சினைகள் வேறொரு தலத்தைச் சேர்ந்தவை; ஆத்ம மதுவின் ஊற்றுக்கண் இருப்பதே முற்றும் வேறான தலத்திலாகும்.

அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டே சர்ச்சைகள் நடந்து வந்த (அறியாமைக்) காலத்தில் உமர் (ரலி) அபுல் ஹிகமின் உற்ற தோழராய் இருந்துவந்தார்கள்.

ஆனால்,அறிவு வாதக் கட்சியைப் புறக்கணித்துவிட்டு, ஆத்ம சாபல்யப் பாதையில் புகுந்த பின்னர், அதன் காரணங்களைத் தேடிக் கண்டறிய முடியாமல் அபுல் ஹிகம் (அறிவின் தந்தை) அபூஜஹல் (அறியாமையின் தந்தையாக) ஆகிவிட்டான்.

1505. அவன் பகுத்தறிவு வாதத்தில் எத்துணையோ சிறந்தவனாக இருப்பினும், ஆத்மீக விவகாரங்களில் அவன் முழு மூடனாகவே விளங்கினான்.

அறிவும், புலன்களும் (முழுமுதல் காரணத்தைக் கைவிட்டு) இரண்டாந்தரக் காரணசாதனங்களைத் தேடி அலைபவைதாம்.

ஆத்மீகத் தேட்டமோ பிரமிப்பின் தந்தையாகவோ, பிரமிப்பான தாகவோ விளங்குவதாகும்.

ஹே ஞான ஜோதியைத் தேடுபவனே, ஆத்மாவில் ஞான ஜோதிச் சுடர் வீசுவதுகாரண காரியங்களாலோ, பகுத்தறிவுச் சர்ச்சைகளாலோ அன்று;

(அவ்விதம் அது சுடர் வீசக்) காரணம், தம்மீது இறைவனின் ஜோதிச் சுடர் உதயமாவதைக் காண்பவர், குருடன் கையிலுள்ள கோலைப்போன்ற தர்க்கரீதியான முடிவுகளின் தேவையற்றவராக இருப்பதால்தான்.

"நீங்கள் எங்கிருப்பினும் அவனும் உங்களோடுள்ளான்"[1] என்ற திருவசனத்தின் தாத்பரியம்

மீண்டும் நாம் நம் கதைக்கு திரும்புவோம்; நாம் கதையை (எங்காவது) விட்டுவிட்டோமா என்ன?

1510. நாம் அறியாமைக்கு ஆளாகி சோதனைகளில் சிக்கினாலும் அதுவும் அந்தச் சர்வ சக்தனின் சிறைக்கூடம்தான். அப்படியின்றி நாம்மெய்ஞானப் பேரொளியால் சூழப்படினும் அதுவும் அவனுடைய மாளிகைதான்.

நாம் தூக்கத்துக்கு ஆளானாலும் அவனுடைய மயக்கத்தில் கிடப்பவர்கள்தாம். நாம் விழித்த நிலையிலிருப்பினும் அவன் கைகளில் அகப்பட்டவர்கள்தாம்.

அழுதுகொண்டிருந்தாலும் அவனால் சிதறப்பட்ட கருணை மேகமாகவே விளங்குகிறோம்; நாம் சிரித்தாலும், அச்சமயம் அது அவனுடைய மின்னலாகவே ஒளிர்கிறது.

நாம் கோபத்திலும் சண்டையிலும் இறங்கினால், அது அவன் வல்லமையின் (கோபத்தின்) பிரதிபிம்பம்தான். சமாதானத்திலும், மன்னிப்பிலும் ஈடுபட்டாலும் அது அவனுடைய அன்பின் பிரதி பிம்பம்தான்.

நாம் யார்? சிக்கல்கள் நிறைந்த இந்த உடலில் (அவனையன்றியுள்ள) எது 'அலிப்' எழுத்தைப் போல் தனித்ததாய் உள்ளது? ஒன்றுமில்லை; ஒன்றுமே இல்லை!

இந்தச் சடலமாம் மண்ணில் ஆத்மாக்கள் படும் அவதிகள் பற்றி அந்தத் தூதர் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வினவல்

1515. அந்த ரோமானியத் தூதர் உமர் (ரலி) அவர்களை நோக்கி, "அந்தப் பரிசுத்தமானதை (ஜீவனை) இந்த அழுக்கான இடத்தில் (பூத உடலில்) அடைத்துவைத்துள்ளதன் மர்மம் யாது?

1. பார்க்க : குர்ஆன் 58 : 7

சுத்தமான தண்ணீர் சேற்றினுள் புதைந்துபோய்விட்டது; பரிசுத்தமான ஜீவன் உடலுள் கட்டுப்பட்டுவிட்டது. (இதன் காரணம் யாது?)'' என்று வினவினார்.

உமர் (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: மிக ஆழமான விசாரணையை நீர் தொடங்கிவிட்டீர்; ஒரே வார்த்தையில் ஒரு பொருளை வெளியிட்டுள்ளீர்.

(நிபந்தனையற்ற) சுதந்தரமான கருத்து ஒன்றை நீர் சிறை வைத்துவிட்டீர்; காற்றையே ஒரு வார்த்தையில் பிணைத்துள்ளீர்.

இதை ஒரு நல்ல நோக்கத்துடனேயே நீர் செய்துள்ளீர்; இறைவனின் நோக்கம் பற்றி நீர் இதுவரை அறியாதவராகவே (கண்ணிருந்தும் குருடாகவே) இருந்துள்ளீர்.

1520. சகல நன்மைகளையும் வெளிப்படுத்தித் தருபவனான இறைவன், நாம் காண்பதைத் தான் காணாமல் இருப்பதெப்படி?

அவன் அருளிய நன்மைகள் லக்ஷக் கணக்கானவை; அவற்றில் எந்த ஒன்றை உற்றுநோக்கினும் அது சிறந்ததாகவே விளங்குகிறது.

உன்னுடைய அங்கங்களின் ஒரு பகுதியான உன் பேச்சின் மூச்சே நன்மை தருவதாக இருக்கும்போது, சம்பூரணத்தின் சம்பூரணம் (உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள பொதுவான தொடர்பு) நன்மையற்றதாக இருப்பதெப்படி?

(பூரணமற்ற) அற்ப சிருஷ்டியான நீ செய்யும் காரியங்களி லேயே நன்மைகள் இருக்கும்போது, பரிபூரணமானவனின் செயல்களில் பயனில்லை (நோக்கமில்லை) என்று குறைகூறுவது சாத்தியமா?

பேச்சால் பயனொன்றும் இன்றேல் பேசாதிரு; அதில் பயனி ருப்பின் ஆட்சேபமெழுப்பாதே! (அதை அருளியவனுக்கு) நன்றி நவில முயற்சிசெய்!

1525. இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பது ஒவ்வொருவருடைய கழுத்திலும் பூட்டப்பட்ட பட்டையாகும். (ஒவ்வொருவருடையவும் கடமையாகும்.) இறைவன்செயலைப்பற்றித் தர்க்கிப்பதும், முகத்தைச் சுழிப்பதும் அவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாகாது.

முகத்தைச் சுழிப்பதுதான் நன்றி தெரிவிப்பதன் சின்னமாயின் (புளிப்பான) காடிபோல் நன்றி தெரிவிப்பவர் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

காடியைச் சுவையுள்ளதாக்கி, வயிற்றை ஏற்கச் செய்ய வேண்டுமானால் தேனோடு சேர்த்து 'சிகிஞ்சபீன்' ஆக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

பாடலில் வெளியிடப்படும் கருத்து, திட்டவட்டமானதல்ல. அது (ஆடிக்கொண்டிருக்கும்) ஓர் ஊஞ்சலைப் போன்றது; கட்டுப் பாட்டுக்கு உட்பட்டதன்று."

"இறைவனோடு இருக்க நினைப்பவன் மெய்ஞானி ஒருவரோடு அமர்வானாக!" என்பதன் தாத்பரியம்

(ஹஜ்ரத் உமர் அருளிய) இந்த இரண்டொரு கிண்ணம் ஆத்ம விளக்க அமுதால் அந்தத் தூதுவர் தம்மை மறந்தார்; தாம் தூதுவராக வந்தவர் என்பதையும், ஏதோ செய்தி சொல்ல வந்தவர் என்பதையும் அவர் மறந்துவிட்டார்.

1530. அவர் மஸ்தடைந்தவரானார். அரச தூதராக அங்கே வந்தடைந்த அவர் இப்போது அரசராகவே ஆகிவிட்டார்!

ஆற்று வெள்ளம் கடலில் கலந்ததும் கடலாகவே ஆகி விட்டது; வித்து வயலைச் சென்றடைந்ததும் தானியக் கிடங்காக ஆகிவிட்டது.

ரொட்டி மனித உடலில் சென்றடைந்ததும், அசேதனப் பொரு ளான அது உயிருள்ளதாகவும், அறிவுடையதாகவும் ஆகிவிட்டது.

மெழுகையும் விறகையும் நெருப்பிலிட்டதும், அவற்றின் இருண்டநிலை மாறி அவை ஒளி வீசும் பொருள்களாகிவிட்டன.

கல்லாக இருந்த சுருமாக் கண்ணில் போடப்பட்டதும் கண் பார்வையாகவும், கண்ணைக் கண்காணிப்பதாகவும் ஆகிவிட்டது.

1535. தன்னைவிட்டும் விடுதலையாகி ஜீவனுள்ள ஒருவரின் (சம்பூரண குருநாதரின்) ஜீவிதத்தோடு ஐக்கியமாகுபவனே பேரின்பமடைபவனாவான்.

அந்தோ! உயிரற்றவர்களோடு (போலி ஞானாசிரியர்களோடு) உறவாடும் உயிருடையான் நஷ்டவாளிதான். அவன் மரணித்து விட்டவன்தான்; உயிர் அவ்னைவிட்டு அகன்றுவிட்டது.

சத்திய வேதமான திரு குர்ஆனின் பக்கல் (செயல்படத்) திரும்புவீராயின் நபிமார்களின் புனித ஆத்மாக்களோடு கலந்துற வாடும் நற்பேற்றைப் பெற்றுக்கொள்வீர்.

திரு குர்ஆனின் போதனைப்படி நடவாமல் வெறுமனே அதைப் படித்துக்கொண்டிருப்பதால் யாது பயன்? நீர் நபிமார் களையும் ஞான நாதர்களையும் பார்த்தும், அவர்கள் காட்டிய வழிமுறையைப் பின்பற்றாவிட்டால் யாதுபயன்? (ஒரு பயனு மில்லை.)

1540. அப்படியின்றி அதை (திரு குர்ஆனை) ஏற்று அதன்படி ஒழுகிவரும் நிலையில், அதில் கூறப்பட்டுள்ள (நபிமார்களின்) வரலாறுகளை நீர் படித்தால் உம் ஆத்மப் பறவையும் (தான் அடைபட்டுள்ள இம்மை என்ற சிறையைவிட்டுத் தப்ப வேண்டுமே என்று) சிறகடித்துக்கொள்ளும்.

கூண்டினுள் கைதியாக அடைபட்டுக் கிடக்கும் பறவை தப்ப முயலவில்லையானால் அதற்குக் காரணம் அதன் அறியாமைதான்.

இம்மையின் பந்தபாசங்கள் என்ற கூண்டைவிட்டு, விடுதலையான பறவைகள்தாம் நபிமார்களும், உண்மையான மெய்ஞ்ஞானியருமாவர்.

மேலேயிருந்து (அவர்களுடைய புனித ஆவிகள் இருக்குமிடத்திலிருந்து) மறுமையை விவரித்து அவர்கள் இவ்விதம் குரல் எழுப்புகின்றனர்: "இதோ இதுதான் நீங்கள் தப்பிக்கும் மார்க்கம்!

இதன் மூலம்தான் நாம் அந்தக் கூண்டைவிட்டுத் தப்பினோம். அந்தக் கூண்டைவிட்டுத் தப்ப இதைவிட்டால் வேறு வழியே இல்லை.

1545. எனவே, நீங்களும் இம்மையின் பேராசைகளாம் சிறையை விட்டு வெளியாகப் பணிவுடன் அழுது இறைவனிடம் இறைஞ்சுங்கள்."

இம்மையின் பந்தபாசங்கள் (உங்கள் கால்களைப் பிணைக்கும்) மாபெரும் விலங்காகும். மெய்ஞ்ஞானப்பாதையில் (தரீக்காவில்) இது இரும்பு விலங்கேயன்றி வேறில்லை.

வர்த்தகனும் அவன் வளர்த்த கிளியும்: அவன் இந்தியா சென்றபோது சிறைப்பட்ட அது சொல்லி அனுப்பியசெய்தி

வர்த்தகன் ஒருவன் கிளியொன்றை வளர்த்து வந்தான்; அதை அவன் கூண்டில் அடைத்துவைத்திருந்தான்.

அந்த வர்த்தகன் (ஒரு சமயம்) பிரயாண ஆயத்தங்களோடு இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

அவன் தயாள குணமுடையவனாக இருந்தபடியால் புறப்படும்போது தன்னிடம் வேலைபார்த்த ஆண், பெண் அடிமைகள், பணிப் பெண்கள் அனைவரிடமும், "உங்களுக்கெல்லாம் என்னென்ன வாங்கிவர வேண்டும்? சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்!" என்று கேட்டான்.

1550. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இச்சைக்கு உகந்த பொருளை வாங்கிவருமாறு தெரிவித்தனர். அந்த நல்லவன் அவர்கள் கேட்டவற்றை வாங்கிவருவதாக வாக்களித்தான்.

(கடைசியில்) அவன் அந்தக் கிளியை அணுகி, "இந்திய பூமியிலிருந்து உனக்கு நான் என்ன சம்மானம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நீ ஆசைப்படுகிறாய்?" என்று வினவினான்.

கிளி அவனிடம் சொல்லிற்று: "அங்கே நீங்கள் கிளிகளைக் காணும்போது, இங்கே என் (பரிதாப) நிலையைக்.கூறுங்கள்.

உங்களைத் தேடித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் இன்னவிதமான கிளி தெய்வ விதிப்பால் என்னிடம் கைதியாகியுள்ளது.

அது உங்களுக்கு 'ஸலாம்' சொல்கிறது. உங்களிடமிருந்து நீதியை வேண்டுகிறது. நேர்வழி காட்டப்படுவதற்கான வழி வகைகளையும் உங்களிடமிருந்து அறிய ஆவலுறுகிறது."

1555. அது சொல்கிறது: உங்களை நாடித் தவிக்கும் நான் பிரிவின் துயரால் இங்கே செத்து மடிவது சரியா?

நான் இங்கே கட்டுண்டு கிடக்க, நீங்கள் அங்கே பச்சைப் பசேலென்ற மரஞ் செடிகளில் அமர்ந்திருப்பது சரியா?

நண்பர்களிடை உண்டாகும் நம்பிக்கை இத்தகையது தானா? நான் இந்தச் சிறையில் கிடக்க, நீங்கள் அங்கே ரோஜாத் தோட்டத்தில் திளைப்பதா?

ஹே கண்ணியமானவர்களே, இந்தப் பரிதாபகரமான பறவையைச் சற்றே நினைவில் கொணருங்கள். (என் நினைவாக) மேட்டு நிலத்தில் காலைப்பானம் பருகுங்கள்.

நண்பர்களால் நண்பன் நினைக்கப்படுவது நண்பனுக்கு மகிழ்வளிப்பதாகும். அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் லைலாவும் மஜ்னூனும் ஆக இருந்துவிட்டால் (அந்த மகிழ்ச்சிக்குக்) கேட்கவும் வேண்டுமோ!

1560. உங்கள் அன்புக்குரிய வனிதையருடன் நீங்கள் இன்பத்தில் திளைக்கும்போது நான் என் இரத்தம் நிறைந்த கிண்ணத்தையா பருகுவது?

(என் அன்புடையவனே,) நீ எனக்கு நீதம் வழங்க நாடினால் என் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு கிண்ணம் மதுவாவது அருந்து.

ஹா, எங்கே அந்த ஒப்பந்தம்? எங்கே அந்தப் பிரமாணம்? கற்கண்டையொத்த கனிவாய்த் தந்த வாக்குறுதிகள் எங்கே?

நீ உன் அடிமையைக் கைவிட்டது அவன் உனக்குச் செய்த கெட்ட செயலுக்காகத்தான் எனின், பின்னர் (ஆண்டான், அடிமைக்கு இடையில்) இருவருக்குமுள்ள வேற்றுமைதான் யாதோ?

1565. ஹா, நீ கோபத்திலும், சச்சரவிலும் செய்யும் தீங்கு இனிய வீணையின் நாதத்தையும், இன்னமுதமான கானத்தையும் விட எனக்கு அதிக இன்பம் தருவதாகும்.

ஹா, உன் கொடுமை மகிழ்வைவிட இனியது; உன் பழிவாங்கல் உயிரைவிட அருமையானது.

இது உன் நெருப்பு. உன் விளக்கு எப்படி இருக்க வேண்டும்? இது உன் புலம்பல்; உன் திருவிழா எப்படி இருக்க வேண்டும்?

உன் கொடுமையிலுள்ள இனிமையும், உன் பேரெழிலும் சம்பந்தப்பட்டவரை யாரும் உன் அடித்தளம்வரை எட்டவில்லையே! (யாரும் உன் இனிமையையும் பேரெழிலையும் எல்லை காணவில்லையே.)

நான் முறையிடுகிறேன்; எனினும், என் முறையீட்டை நம்பி அவன் தன் கொடுமையைக் குறைத்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்றும் பயமாய் இருக்கிறது.

1570. அவன் பலாத்காரத்தின்மீதும், மென்மையின்மீதும் நான் அளவற்ற பிரேமை கொண்டுள்ளேன். இந்த இரண்டுவித முரண்பாடுகளுடனும் நான் காதல் கொண்டிருப்பது விசித்திரம்தான்.

இறைவன் மீது ஆணையாக, இந்த (துயர) நெருஞ்சியிலிருந்து தப்பி, (மகிழ்வுப்) பூங்காவில் புகுந்தால், அதனாலேயே நான் புல்புலைப்போல் புலம்பத் தலைப்பட்டு விடுவேன்.

ரோஜா முட்களையும், மலர்களையும் ஒருங்கே தின்னத் தன் வாயைத் திறக்கும் இந்தப் புல்புல் விசித்திரமானது.

இது என்ன புல் புல்! இது ஒரு பயங்கரப் பூதம். இதன் காதல் காரணமாக இனிமையற்ற யாவும் இதற்கு இனிமையாகிவிட்டன.

பிரபஞ்சத்தையே காதலிப்பது இது; இதுவே பிரபஞ்சம்; இது தன்னையே காதலிக்கிறது; தன் காதலையே நாடுகிறது.

தெய்வப் புலன்களான இறக்கைகளையுடைய பறவைகள்

1575. ஆத்மாவெனும் கிளியின் கதையும் இதுதான். (ஆத்மப்) பறவைகளின் அந்தரங்கம் அறிந்த பறவை எங்கே?

பலஹீனமான, ஒரு பாவமுமறியாத, பறவை - ஆனால், (சக்தி பல பெற்றிருந்த) சுலைமான் நபியையும், அவர்கள் பரிவாரங்களையுமே தன்னகத்தே கொண்ட பறவை எங்கே?

நன்றி தெரிவித்தலோ, முறையீடோ இன்றி அவன் கசப்புடன் புலம்புகையிலே ஏழு வானங்களிலுமே ஒரு பெருங் கூக்குரல் எழுந்தது.

அப்போது அதற்கு இறைவன் புறத்திலிருந்து ஒவ்வொரு கணமும் நூற்றுக்கணக்கான செய்திகள் வருகின்றன. 'என் இறைவா' (யா ரப்பி!) என்ற அதன் ஓர் அபயக் குரலுக்கு 'இதோ குரல் கொடுத்தேன்' (லப்பைக்க) என்ற பதில் குரல் இறைவன் புறத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் எழுகின்றன.

அவனுடைய பின்னடைதலும் இறைவன் பார்வையில் பணிவைவிடச் சிறந்ததாயுள்ளது; அவனுடைய அவிஸ்வாசத்தின் முன் சகல விஸ்வாசங்களுமே வெறும் கதைகள்தாம்.

1580. ஒவ்வொரு கணமும் அவன் (இந்த ஆத்மாவை உடையவன்) தனக்கேயுரிய ஏற்றத்தைப் பெறுபவனாய் இருக்கிறான்; இறைவனும் அவன் தலையில் அவனுக்கே உரித்தான நூற்றுக் கணக்கான மணிமுடிகளைச் சூட்டுகிறான்.

அவன் உருவம் பூமியிலுள்ளது; அவன் ஜீவனோ 'ஓரிடமற்றதில்', 'ஓரிடமற்றதாய்' (மெய்ஞானப் பாதையில்) பிரயாணம் செய்பவர்களுடைய கற்பனைக்கே எட்டாததாய் இருக்கிறது.

இத்தகைய ஓரிடமுமற்றது உனக்குப் பிடிபட வேண்டும் என்பதோ, ஒவ்வொரு கணமும் அதுபற்றி (அது இப்படித்தான் இருக்கும், இப்படித்தான் இருக்கும் என்று) கற்பனையுண்டாக வேண்டும் என்பதோ அவசியமில்லை.

சொர்க்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு நான்கு ஆறுகளும் கட்டுப்பட்டிருப்பதுபோல, இடமும், இடமற்றதும் அவன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன.

இந்த விளக்கத்தை இத்துடன் நிறுத்து; இதிலிருந்து உன் பார்வையை அப்பால் திருப்பு; இதற்கதிகம் ஒரு வார்த்தையும் வெளியிடாதே. எது சரியென்பதை அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்.

1585. நேயர்களே, (இதை விடுத்து) நாம் நமது 'பறவை - வர்த்தகன் - இந்தியா' பற்றிய விஷயத்துக்கு மீண்டும் திரும்புவோம்.

வர்த்தகன் கிளி சொன்ன செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட கிளிகளிடம் அதைத் தெரிவிப்பதாக உறுதி கூறிவிட்டுப் பிரயாணமானான்.

வர்த்தகன் இந்தியக் கிளியிடம் வந்து தன் கிளியின் செய்தியைத் தெரிவித்தல்

இந்தியாவில் அவன் வெகு தொலைவு சென்றபின் அங்கே ஒரு சமவெளியில் அவன் கிளிகள் பலவற்றைக் கண்டான்.

உடனே அவன் தான் ஏறி இருந்த வாகனத்தை நிறுத்தினான்; தன் வாயைத் திறந்து - தன் கிளி சொன்ன - செய்தியை எத்தி வைத்தான்.

அங்கிருந்த கிளிகளில் ஒன்று அது கேட்டதும் நடுநடுங்கியது. உடனே கீழே விழுந்து இறந்துபோய்விட்டது.

1590. அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்தது குறித்து வர்த்தகன் பெரிதும் வருந்தினான். "நான் இதைச் சொல்லத் துணிந்தேனே!

இது என்னுடைய கிளியின் உறவின் முறையிலுள்ளது என்பது திண்ணம். இவை இரண்டும் ஈருடலும் ஓருயிருமாக இருந்திருக்க வேண்டும். (எனவேதான், அது என்னிடம் சிறைப்பட்டிருப்பதைக் கேட்டதும் இது அதிர்ச்சியால் செத்துவிட்டது.)

நான் ஏன் இதைச் செய்தேன்! நான் ஏன் அந்தச் செய்தியைக் கூறினேன்? இந்த மூடப் பேச்சால் ஒரு பாவமும் அறியாத இந்த ஜந்துவை நான் சாம்பலாக்கி விட்டேனே!" என்று அவன் புலம்பினான்.

இந்த நாவு கல்லைப்போல; ஆனால், இரும்பையும் போல. அதிலிருந்து எழுவது நெருப்பையொத்துள்ளது.

வீணுக்கு (சிக்கிமுக்கிக்) கல்லையும் இரும்பையும் ஒன்றின்மீது ஒன்றை மோதாதே! ஒரு கதை சொல்வதற்காகவோ சுயபிரதாபம் பாராட்டவோ அப்படிச் செய்யாதே!

1595. ஏனெனில், எங்கும் இருள் கப்பியுள்ளது; நாற்புறமும் பஞ்சுப் பொதிகள் நிறைந்த மைதானமேயுள்ளது; பஞ்சுப் பொதியில் நெருப்புப் பொறி பறக்கவிடலாமா?

தமது கண்களை மூடிக்கொண்டு இத்தகைய வீண் வார்த்தைகளால் உலகைப் பற்றியெரியச் செய்பவர்கள் அநீதக்காரர்களாவர்.

ஒரே வார்த்தை உலகையே நெருப்பால் பொசுக்கிவிடும்; செத்த நரிகளைச் சிங்கங்களாக எழச்செய்யும்.

அசலில் ஜீவன்களிடம் ஈஸா (அலை) அவர்களின் உயிரூட்டும் மூச்சு உண்டு. சில சமயம் அது புண்ணாகவும், வேறு சில சமயங்களில் அது புண்ணுக்கு மருந்தாகவும் விளங்குகிறது.

ஜீவன்களைவிட்டு (சடதத்துவத்) திரைகள் அகற்றப்பட்டால் ஒவ்வோர் ஆத்மாவின் பேச்சும் மஸீஹ் (அலை) (ஈஸா நபி) அவர்களின் மூச்சையே ஒத்திருக்கும்.

1600. கற்கண்டைப் போன்ற மொழி பேச நீ அவாவினால், மூர்க்கமான, மோகாவேசமான பேச்சைத் தவிர்த்துக்கொள்; (சதையின் இச்சைகள் என்ற) மிட்டாயைத் தின்னாது ஒதுங்கிக் கொள்!

தன்னைக் கட்டுப்படுத்தல் என்பது அறிவாளிகள் அடைய அவாவுவதாகும்.

தன்னை அடக்கியவர்கள் சொர்க்கத்தை எய்துகின்றனர்; மிட்டாய் தின்பவர்கள் கீழே தங்கிவிடுகின்றனர்.

புலனுணர்வில் திளைப்பவனையும், ஆத்மஞானங் கண்டவரையும் பற்றி பரீதுத்தீன் அத்தார் சொல்லியுள்ளதன் விளக்கம்

ஆத்மஞானங் கண்டவர் (ஞானி) யாவருங் காணும்படி விஷங் குடித்தால்கூட அதனால் அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் உண்டாகாது.

ஏனெனில், அவர் (ஆத்மீக) ஆரோக்கியம் அடையப்பெற்ற வராவார்; நிதானம் எனும் தலையைவிட்டு விடுபட்டவராவார். ஆனால், இறைவனைத் தேடும் அப்பாவி முரீதோ (நாட்டக் காரனோ) ஜுர நிலையிலிருப்பவனாவான்.

1605. நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "ஹே (உணவு முதலியன) படியளக்கப்பட வேண்டும் என்று நாடுவோனே, எச்சரிக்கை! நீ நாடப்படுபவன் எவனுடனும் திருப்தியடைந்து விடாதே!" என்று.

உன்னுள் நம்ரூது ஒருவன் இருக்கிறான்; எனவே நெருப்பினுள் போகாதே! நீ அதை அணுக விரும்பினால் முதலில் இப்ராஹீம் (அலை) ஆக ஆகிக்கொள்!

உனக்கு நீந்தத் தெரியாத, கடலில் பழக்கமற்ற நிலையில், வீண் முரண்டுக்காகக் கடலில் குதித்து வையாதே!

அவர் (மெய்ஞானி) நெருப்பிலிருந்து சிவந்த ரோஜாக்களை வெளிக்கொணர்வார்; நஷ்டத்திலிருந்து அவர் லாபத்தை மேல் தளத்துக்குக் கொண்டுவருவார்.

சம்பூரண மனிதர் (ஞானி) மண்ணைக் கையில் அள்ளினாலும் அது பொன்னாகிவிடுகிறது; அரைகுறையானவன் தங்கத்தை எடுத்தாலும் அது சாம்பலாகிவிடுகிறது.

1610. நேர்மையாளன் இறைவனால் ஏற்கப்பட்டவனாதலால், சகல விஷயங்களிலும் அவன் கரம் இறைவனின் கரமாய் உள்ளது.

அரைகுறையானவனின் கரம் ஷைத்தானின் கரமாகும். ஏனெனில், அவன் நயவஞ்சகம் என்ற கண்ணியில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளான்.

(சம்பூரண மனிதனான) இவனிடம் அறியாமை வந்தால் அதுவுமே அறிவாகிவிடுகிறது; நிராகரிப்பவனிடம் செல்லும் அறிவும் அறியாமையாகிவிடுகிறது.

தீயவன் எடுக்கும் எதுவும் தீயதாக ஆகிவிடுகிறது. (ஆனால்,) சம்பூரண மனிதன் விஸ்வாசமற்ற தன்மையை ஏற்றாலும் அதுவும் சன்மார்க்கமாகவே ஆகிவிடுகிறது.

கால்நடையாக நடந்து போய்க்கொண்டு, குதிரைமீது சவாரி செய்யும் ஒருவரோடு (சம்பூரண ஞானியோடு) சண்டையிடும் நீயா உன் தலையைக் காத்துக்கொள்ளப் போகிறாய்! இப்போதே நீ திருந்திக்கொள்!

மூஸா (அலை) அவர்களும் மந்திரவாதிகளும் [1]

1615. சபிக்கப்பட்ட பிர்அவ்னின் காலத்தில் வாழ்ந்த மந்திர வாதிகள் மூஸா (அலை) அவர்களுடன் பகையால் போட்டியிட்ட சமயம் - மூஸாவை மதித்து அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்தனர்.

அவர்கள் மூஸாவிடம் சொன்னார்கள் : "உத்தரவிட வேண்டியது நீங்கள் தாம்; நீங்கள் முதல் ஆளாக இருக்க விரும்பினால், நீங்களே முதலில் உங்கள் கைத்தடியைத் தரையில் போடலாம்" என்று.

மூஸா (அலை) சொன்னார்கள் : "மந்திரவாதிகளே! நீங்கள் விரும்பினால் நீங்களே அந்தமாதிரித் தந்திரங்களை முதலில் (யாவரும் காணும்படியாக) நடு இடத்தில் விட்டுக் காட்டுங்கள்" என்று.

இந்த அளவு அவர்கள் தம்மிடம் மதிப்புக்காட்டியதால் அந்த மந்திரவாதிகளுக்கு உண்மையான மார்க்கத்தில் நம்பிக்கையுண்டாக லாயிற்று.

இதனால், அவர்களுடைய போட்டியின் கைகளையும், கால்களையும் அது (உண்மையான மார்க்கம்) வெட்டி வீசிவிட்டது. (அவர்களோடு அதிகமாக விவாதிக்க விடாமல் தடுத்துவிட்டது.)

1620. அவர்களுடைய (மூஸா நபியுடைய) உரிமையை மந்திரவாதிகள் ஒப்புக்கொண்டதும், அந்தப் போட்டிக்குப் போன

1. பார்க்க : குர்ஆன் 7 : 115 - 122

பாவத்துக்காக அவர்கள் தமது கைகால்களைத் தத்தம் செய்து விட்டனர்.

சம்பூரண மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு கவள உணவும், ஒவ்வொரு வாசகமும் ஆகுமானதாகும். (ஹலால் ஆகும்.) நீ பூரணமடைய வில்லை; புசியாதே! வாய்மூடி மௌனியாய் இரு!

நீ காதுபோலும், அவர் (சம்பூரணமடைந்தவர்) நாவு போலுமாம். (எனவே,) அவர் உன் இனத்தைச் சேர்ந்தவரல்லர். இறைவன் காதுகளை நோக்கி, "மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிரு!" [1] என்று கூறினான்.

குழந்தை பிறந்ததும் முதலில் சற்று நேரம் மௌனமாக இருந்து, யாவையும் காதுகொடுத்து வாங்குகிறது.

சிறிது நேரம் பேசக் கற்கும்வரை உதடுகளை மூடிக் கொண்டிருக்கிறது.

1625. அது காதைப்போல் மௌனமாகவிருக்காமல், சளபுளா வென்று சப்தம் செய்தால் அது உலகிலேயே ஊமை என்று பெயரெடுத்துவிடும்.

இயல்பால் செவிடானவன், அடிநாளில் காதில்லாதவன் ஊமையாவான். அவன் பேச இயல்வதெப்படி?

பேசுவதற்கு முதலில் யாரும் (பிறர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று) கேட்கவேண்டுமாதலால் கேட்பதன்மூலமே நீ பேச இயல்பவனாவாய்.

வாயில் வழியாய் வீட்டினுள் செல்! காரணங்களில் முடிவு களைத் தேடு!

தேவையற்றவனான சிருஷ்டிகர்த்தாவின் பேச்சையன்றி வேறு எந்தப் பேச்சும் கேள்வியில்லாமல் உண்டாவதில்லை.

1630. அவன் (இறைவன்) யாவையும் உண்டாக்குபவன்; அவன் யாரையும் பின்பற்றவில்லை. சகல பொருள்களுக்கும் ஆதரவான வன் அவனே. அவனுக்கு எதன் ஆதரவுமில்லை.

மற்றவர்கள், தொழில்களிலும் பேச்சிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டு, ஓர் எஜமானனைப் பின்பற்றுகின்றனர்; ஒரு வழிமுறை அவர் களுக்குத் தேவையாய் இருக்கிறது.

இந்தப் பேச்சைக் கேட்க நீ தகுதியற்றவனாயின், ஒரு துறவியின் உடையை உடுத்துக்கொண்டு எங்காவது நிர்மானுஷ்யமான இடம் ஒன்றில் போய் அமர்ந்து கண்ணீர் சிந்து!

1. பார்க்க : குர்ஆன் 7 : 204

ஆதம் (அலை) அவர்கள் கண்ணீராலேயே தங்கள்மீது உண்டான பழிப்பிலிருந்து தப்பினார்கள்; கண்ணீர் பச்சாதாபப் படுபவனின் ஜீவ மூச்சாகும்.

அழுகைக்காகவே ஆதம் (அலை) அவர்கள் மண்ணுலகுக்கு வந்தார்கள்; இங்கே அழுதுகொண்டும், துயரப்பட்டுக்கொண்டும், புலம்பிக்கொண்டுமிருப்பதற்காக (வந்தார்கள்.)

1635. சுவனபதியையும், ஏழு வானங்களையும் விட்டு அப்பாலாக்கப்பட்ட ஆதம் (அலை) அவர்கள், தங்களை (பாவமன்னிப்புக் கேட்பதில்) மறக்கடிப்பதற்காக 'செருப்புக் கிடக்கும் வரிசைக்குச் சென்றார்கள்'.

ஆதமின் முதுகந்தண்டிலிருந்து வந்தவனாயின் அவர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவனாகச் சதாவும் பாவமன்னிப்புத் தேடு!

இதய நெருப்பாலும் (தகிக்கும் துயரத்தாலும்), கண்ணின் நீராலும் நல்லுணவைச் சமைத்துக்கொள்! மேகத்தாலும், சூரியனாலும்தான் தோட்டம் திறந்ததாக (மலர்கள் மலர்வதாக) ஆகும்.

கண்களின் தண்ணீரின் ருசியை நீ எங்கே அறிவாய்! நீதான் குருட்டு (பிச்சைக்கார) மனிதர்களைப்போல் ரொட்டிப் பிரியனாக அலைகிறாயே!

இந்த ஜோல்னாப் பையிலுள்ள ரொட்டியை நீ காலியாக்கினால், அதைப் புகழ்மிக்க ரத்தினங்களால் நிறைத்துக்கொள்ள முடியும்.

1640. உன் ஆத்மாவெனும் சிசுவை ஷைத்தானின் முலைப் பாலிலிருந்து அப்பாலாக்கு; பின்னர் அதை அமரரோடு உரையாட விடு.

நீ முகங் கறுத்துக் குழம்பியவனாக இருந்தால் ஷைத்தான் குடிக்கும் முலைப்பாலையே நீயும் குடிக்கிறாய் என்பதையுணர்!

அதிக ஒளியும், பூரணத்துவமும் தரும் கவளம், ஆகுமான சம்பாத்தியம் கொண்டு கிடைத்ததாகும்.

நமது விளக்கின் தாகந் தணிக்கும் எண்ணெயிருக்கிறதே - அது ஒரு விளக்கின் தாகந் தணிப்பதால் அதைத் தண்ணீர் என்று அழை.

ஆகுமான கவளம் உணவால் அறிவும் ஞானமும் உண்டாகின்றன; ஆகுமான கவளத்தால் அன்பும், மெல்லிதயமும் உண்டாகின்றன.

1645. ஒரு கவளம் சோற்றில் நீ பொறாமையையும், பித்தலாட்டத்தையும் காண்பாயாயின் - அதுகொண்டு அறியாமையும் மௌட்டீகமும் உண்டாகக் காண்பாயாயின் - அது விலக்கப் பட்டது (ஹராமானது) என்று அறிந்துகொள்.

நீ கோதுமை விதைத்தால் அதில் பார்லியா விளையும்? குதிரையானது கழுதைக் குட்டியை ஈனக் கண்டதுண்டா?

கவள உணவு வித்தாகும்; சிந்தனைகள் அதன் கனிகளாகும். கவள உணவு கடலாகும்; சிந்தனைகள் அதில் கிடக்கும் முத்துக் களாகும்.

ஆகுமான கவளத்தால் (இறைவனுக்குச்) சேவை செய்ய வேண்டும், நல்ல வணக்கம் புரிய வேண்டும் என்ற எண்ணமும், மறு உலகம் (சொர்க்கம்) புக வேண்டும் என்ற உறுதியும் உண்டாகும்.

வர்த்தகன் தன் கிளியிடம் வருதல்

வர்த்தகன் (இந்தியாவில்) தன் வர்த்தக வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு, தன் உற்றார் மகிழும்வண்ணம் (லாபத்தோடு) வீடு திரும்பினான்.

1650. தன் வீட்டிலிருந்த ஆண் அடிமைகள் அனைவருக்கும் ஒவ்வோர் அன்பளிப்பாக வழங்கினான். பெண் அடிமைகள் அனைவருக்கும் பரிசுகள் நல்கினான்.

இந்தக் கிளி கேட்டது: "என் சம்மானமெங்கே? நீர் சொன்னதையும், கண்டதையும் என்னிடம் தெரிவியும்" என்று.

வர்த்தகன் சொன்னான்: "அந்தோ, நீ சொன்ன செய்தி என் கையைப் பிறாண்டி, என் விரலைக் கடித்து, நான் பச்சாதாபப் படும்படி செய்துவிட்டது.

இப்படி முன்பின் யோசனையற்ற செய்தியை நான் உன்னிட மிருந்து பெற்றுச் சென்றதே அறியாமையாலும், என் மூடத்தனத் தாலும்தான்" என்று.

கிளி கேட்டது: "எஜமானனே, நீர் ஏன் பச்சாதாபப்படுகிறீர்? நீர் இப்படி வேதனைப்படும்படியும் துயரப்படும்படியும் என்ன நடந்தது?

1655. வர்த்தகன் பதிலளித்தான் : "உன்னையொத்த கிளிகளின் கூட்டமொன்றிடம் உன் செய்தியை நான் விண்டேன்.

அவற்றினுள் ஒன்று உன் வேதனையை உணர்ந்து கொண்டது. உடனே அதன் இதயம் உடைந்து, உடல் வெடவெடத்து அது மாண்டுபோய்விட்டது.

'நான் ஏன் இதைச் சொன்னேன்?' என்று என்னை நானே நொந்துகொண்டேன். ஆனால், அதைச் சொன்ன பின்னர், நான் பச்சாதாபப்பட்டுப் பயனென்ன?"

நாவைவிட்டு வெளிப்பட்ட பேச்சு, வில்லைவிட்டுக் கிளம்பி விட்ட அம்பையொக்கும் என்பதறி!

மகனே, அது தன் போக்கில் போவதை நிறுத்திக்கொண்டு, தான் இருந்த இடத்துக்கு மீள்வதில்லை; அதன் மூலஸ்தானத் திலேயே அதைக் கிளம்பிவிடாது தடுக்க நீ பாலம் அமைக்க வேண்டும்.

1660. அதன் மூலஸ்தானத்தைவிட்டு அது புறப்பட்டதும், அது ஓர் உலகையே சுற்றிவிடுகிறது; அது உலகையே அழித்தொழிப் பினும் வியப்பொன்றுமில்லை.

நம் செயல்களுக்குக் கண்ணுக்குத் தென்படாத ஆட்டுவிக்கும் தன்மையுண்டு. அதன் பயனாய் விளைவன (மானிட) சிருஷ்டிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டவையன்று.

அந்தப் பலாபலன்கள், நாம் அவற்றைச் செய்வதாகச் சொல்லப்படினும், இறைவனால் வேறு எந்தப் பங்காளியுமற்ற முறையில் உண்டாக்கப்படுபவைதாம்.

ஜைது அம்ரின் திசையில் அம்பொன்றை எய்தார். அந்த அம்பு அம்ரை ஒரு சிறுத்தையைப்போல் பற்றிக்கொண்டது.

நீண்ட காலம் - ஒருவருடம்வரை - அது கொடிய வேதனை தந்தது. வேதனையை உண்டாக்குபவன் இறைவன்; மனிதனன்று.

1665. அம்பை எய்த ஜைது அந்தக் கணமே பயத்தால் மாண்டிருப்பினும், அம்ரின் உடலில் தொடர்ந்து அவர் மரணம் வரை வேதனை இருந்துகொண்டுதானிருக்கும்.

இந்த அம்பால் தாக்குண்டு அம்ரு இறந்துபட்டால் அம்பை எய்த ஜைதின் மீது கொலைகாரன் என்று குற்றம் சாட்டுகிறோம்.

யாவுமே சிருஷ்டியாளனின் வேலையாயினும், அந்த வேதனைகளுக்கு ஜைதையே பொறுப்பாளியாக்குகிறோம்.

அதுபோன்றுதான் விதைப்பதிலும், மூச்சு விடுவதிலும் (அதாவது பேசுவதிலும்,) கண்ணி வைப்பதிலும், சம்சர்க்கத்திலும் அந்தச் செயல்களின் பலாபலன் இறைவனால் நிர்ணயிக்கப் படுவதாக இருக்கிறது.

ஞானியர்கள் இறைவனிடமிருந்து சக்தியை அடையப் பெற்ற வர்கள். (வில்லிலிருந்து) வெளிக்கிளம்பிவிட்ட அம்பை திரும்பவும் வில்லினுள் போகுமாறு செய்ய அவர்களால் இயலும்.

1670. ஞானி பச்சாதாபப்படும்போது, காரண சாதனங்களின் கதவையே இறைவன் கரங்கொண்டு அடைபடச் செய்துவிடுகிறார்.

(தெய்வ அருள் என்னும்) கதவைத் திறப்பதன்மூலம் சொன் னதை அவர் சொல்லாததாக ஆக்கிவிடுகிறார். (அதாவது, எந்தத் தீங்கும் உண்டாகாது அதன்மூலம் தடுத்துவிடுகிறார்.)

அதைக் கேட்டவர்கள் மனத்தைவிட்டும் அதை அழித்து அது எங்குமே இல்லாதபடி ஆக்கிவிடுகிறார்.

அன்பா, இதுபற்றிய கண்கூடான சான்று உனக்குத் தேவை யாயின், "(எந்தவொரு) வசனத்தையும் (நாம் ரத்துச் செய்கிறோம் அல்லது) மறக்கும்படி செய்கிறோம்"[1] என்ற வசனத்தைப் படித் துப்பார்!

"அவர்கள் என் எச்சரிக்கையை நீங்கள் மறக்கும்படி செய்து விட்டனர்"[2] என்ற திருவசனத்தையும் படி! (மனித இதயங்களில்) மறதியை உண்டாக்கும் சக்தி அவர்களிடம் (ஞானியரிடம்) உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொள்!

1675. நீ ஒன்றை நினைவுகூறவோ, மறக்கவோ செய்யும்படி அவர்களால் ஆக்கமுடியும். எனவே, அவர்கள் சிருஷ்டிகளின்மீது சக்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.

அவர் (ஞானி) உன் புலனுணர்வை மறதியால் அடைத்துக் கட்டிப்போட்டதும், உன்னிடம் எவ்வளவுதான் நன்மை இருப் பினும் உன்னால் எதையும் செய்ய இயலாதுபோய் விடுகிறது.

அந்த உன்னதம்பெற்ற நாதாக்களையா நகைத்ததற்குரிய வர்களாக நினைக்கிறாய்? "அவர்கள் உன்னை மறக்கச் செய்தார்கள்" என்ற திரு குர்ஆன் வசனத்தையாவது படித்துப்பார்!

ஒரு கிராமத்தை அடையப்பெற்றிருப்பவர் சடலங்களின் அதிபதி; இதயத்தை அடையப்பெற்றிருப்பவர் (ஞானி) உங்கள் இதயங்களின் அதிபதியாவார்.

செயல் என்பது பார்ப்பதன் ஒரு பிரிவுதான் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, மனிதன் சிறிய மனிதனேயன்றி (கண்ணிலுள்ள கருமணியேயன்றி) வேறல்லன்.

---

1. பார்க்க : குர்ஆன் 2 : 106   2. பார்க்க : குர்ஆன் 23 : 110

1680. இந்த விஷயத்தை முழுவதும் விவரிக்க எனக்குத் துணிவில்லை. மத்தியிலுள்ளவர்களிடமிருந்து அதற்குத் தடையுண்டாகியுள்ளது.

(இறைவனின்) சிருஷ்டிகளை மறதியிலாக்குவதோ, நினைவு மீண்டவர்களாக ஆக்குவதோ மெய்ஞானியால் இயலக்கூடியது; எனவே, அவரை உதவிக்கு அழைத்ததும் அவர் உதவ விரைகிறார்.

ஒவ்வோர் இரவும் அந்தப் புகழ்மிக்கவர் எத்தனையோ நல்ல கெட்ட எண்ணங்களை ஜனங்களுடைய இதயங்களிலிருந்து அகற்றுகிறார்.

பகலிலோ அவர்கள் இதயங்களை நிரப்புகிறார். அந்தச் சிப்பிகளை நன்முத்தால் நிரப்புகிறார்.

(தெய்வ) வழிகாட்டலால் (தூக்கம் கலைந்ததும்) முந்திய பொருள்களைப்பற்றிய நினைவுகள் யாவும் (தாம் எவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனவோ) அந்த ஜீவன்களை இனம் கண்டு கொள்கின்றன.

1685. வழிவகை என்னும் கதவை உனக்காகத் திறந்துவிடும் பொருட்டு, உன் கைவன்மையும், திறமையும் உன்னிடம் மீளுமாக!

பொன் வேலை செய்யும் திறமை (இரும்பு வேலை செய்யும்) கொல்லனிடம் போவதில்லை. நல்லியல்பு உடையவனின் தன்மை தீய இயல்பு உடையவனிடம் போவதில்லை.

நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் கவின் கைத்திறன்களும், இயல்புகளும், அவற்றுக்கு உடையவனிடம் அவனுடைய சொத்துக்களைப்போல் மீண்டும் வந்து சேர்ந்துவிடும்.

நித்திரைக்குப் பின்னருங்கூட, கைத்தொழில்களும், இயல்புகளும் தம்மைத் தம்முடையவை என்பவர்களிடம் திரும்பி விடுகின்றன.

பொழுது உதயமாகும் தருணம் கைத்தொழில்களும், எண்ணங்களும் முன்னர் நன்மையும், தீமையுமிருந்த தலங்களில் போய் அமர்ந்துகொள்கின்றன.

1690. கடிதங் கொண்டுசெல்லும் புறாக்களைப்போல் பிற நகரங்களிலிருந்து பயனுள்ளவற்றை அவை தம் சொந்த நகரங்களுக்குக் கொண்டுசெல்கின்றன.

கிளியின் மரணமும், வர்த்தகன் புலம்பலும்

மற்றக் கிளி இறந்ததுகேட்ட இந்த (வர்த்தகனுடைய) கிளியும் உடனே உடல் கிடுகிடுவென நடுங்கி விழுந்து துடித்துச் செத்துப் போய்விட்டது.

அது இப்படி விழுந்து இறப்பது கண்ட வர்த்தகன் தன் தொப்பியை எடுத்துத் தரையில் வீசியவாறு குதித்தான்.

அதை இந்தக் கோலத்தில், இந்த நிலையில் கண்டதும், அவன் துள்ளிக்குதித்துக்கொண்டு தன் சட்டையின் முன்புறத்தைக் கிழித் துக்கொண்டான்.

அவன் சொன்னான்: "ஹா, எந்தன் அழகிய கிளியே, இனிய குரல் படைத்த உனக்கு நேர்ந்த இக்கதிதான் என்னே! நீ ஏன் இவ்விதமானாய்?

1695. அந்தோ என் தீங்குரல் பறவையே, அந்தோ என் உற்ற தோழனே, என் அந்தரங்கமறிந்தவா!

அந்தோ! உன் இனிய கீதம் என் ஆத்மாவின் மதுவாக விளங் கிற்றே! என் பூங்காவாகவும், சப்ஜா இலையாகவும் திகழ்ந்ததே!

சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களிடம் இதுபோல் பறவை யொன்று இருந்திருப்பின், அவர்கள் மற்றப் பறவைகளை ஏறெடுத் தும் பார்த்திருக்க மாட்டார்களே!

'ஹா, மலிவாகக் கிடைத்த பறவை என் முகத்தை விட்டு விரைவில் மறைந்து விட்டதே!

ஹா நாவே, நீ எனக்குப் பெருத்த இடைஞ்சல் செய்கிறாய்! நீ மனித இனத்துக்கே பெருத்த தீங்கிழைப்பவன்.

1700. நாவே, நீ நெருப்பாகவும், நெருப்பில் ஆகுதியாவதாகவும் விளங்குகிறாய்? எத்துணை நேரந்தான் நீ இந்த நெருப்புக் குவியலில் கிடந்து எரிந்துகொண்டிருப்பாய்?

நீ சொன்னவாறெல்லாம் என் ஆத்மாக் கேட்கிறதாயினும், அந்தரங்கத்தில் உன்னால்தான் அது சுமை தாங்காது முணுமுணுக் கிறது.

நாவே, முடிவற்ற பொக்கிஷம் நீ! நாவே, நீ நிவாரணமற்ற பிணியுமாவாய்.

நீ பறவைகளுக்கு ஒரே சமயத்தில் அவற்றைப்போல் போலிக் குரலெழுப்புபவனாகவும், அவற்றைப் பிடிக்கும் கண்ணியாகவும் திகழ்கிறாய். (அன்புக்குரியாள்) வராததால் உண்டான ஏக்கத்திடை ஆறுதலளிப்பவன் நீ.

கருணையற்றவளே, என்னைப் பழிவாங்க அம்பை நாணேற்றி யுள்ளவளே, எத்துணை காலந்தான் நீ எனக்குக் கருணையருள்வாய்!

1705. அந்தோ, நீ என் பறவையைப் பறந்து போகுமாறு செய்து விட்டனையே; அநீதியெனும் புல் மேட்டில் அதிக நேரம் புல் மேயாதே!

ஒன்று எனக்குப் பதிலளி; அல்லது, எனக்கு நஷ்டஈடு தா! அல்லது, மகிழ்வுபெறும் மார்க்கம் எது என்பதை எனக்குக் காட்டியருள்!

அந்தோ, இருளை விழுங்கும் என் ஒளியே, பகலைக் கொணரும் அருணோதயமே, அந்தோ, என் பகலொளியான வெளிச்சமே!

அந்தோ, நன்கு பறந்த என் பறவையே, என் முடிவை (கடைசி நிலையை) விட்டு என் தொடக்கத்துக்கு (ஆரம்ப நிலைக்கு) நீ பறந்துபோய் விட்டனையே!

அறியாதவன் (மெய்ஞ்ஞானியல்லாதவன்) நிரந்தர வேதனைமீது அன்புகொண்டுள்ளான். எழு, (திரு குர்ஆனில்) 'நான் சத்தியம் செய்கிறேன்' என்பதுமுதல் தொல்லையில்'[1] என்பதுவரை படித்துப்பார்!

1710. உன் வதனத்தோடிருந்த சமயம் நான் தொல்லைகளை விட்டு அப்பால் விலகியிருந்தேன். உன் ஆற்றில் நுரைகளால் நான் அழுக்காகாமலிருந்தேன்.

இந்த 'அந்தோ அந்தோ!' என்னும் பேச்செல்லாம் (காதலியைப்) பார்ப்பதாக உண்டாகும் பிரமையாலும், என்னுடைய இன்றைய ஜீவிதத்தைவிட்டுப் பிரிந்ததாலும் உண்டானதுதான்.

அது இறைவனின் பொறாமையாகும். அவனுக்கு எதிராக எந்த யுக்தியுமில்லை. அவன்மீது கொண்ட காதலால் ஆயிரம் சுக்கல்களாக நொறுங்காத இதயமும் ஓர் இதயமாகுமா!

சகல வஸ்துக்களைவிட்டும் அவன் வேறானவனாய் இருப்பதும், விளக்கப்படுவதற்கும் வார்த்தைகளின் கூச்சலுக்கும் அப்பாற்பட்டவனாய் இருப்பதும்தான் இறைவனின் பெருமையாகும்.

ஹா, என் கண்ணீர் பெருங்கடலாக இருந்தாலும், அதை அந்த மயக்கு எழிலாளுக்குத் திரையாகச் சமர்ப்பிப்பேனே!

1715. என் கிளி, என் அதிசாதுரியப் பறவை, என் எண்ணங்களுக்கும், அகத்துள் எழும் உணர்வுகளுக்கும் விரிவுரை தந்ததாகும்.

அடிநாள்தொட்டே அந்தக் கிளி கூறிவந்தது, எனக்கு நன்மை தீமையாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பாகம் எது வரினும்கூட, நான் அதை

---

1. பார்க்க : குர்ஆன் 90 : 1 - 4

நினைவுகூர்வேனென்று! (இவ்வாறு கிளியை இழந்த வர்த்தகன் புலம்பினான்.)

(தெய்வ) உதிப்பால் குரலெழுப்பும் கிளி, ஜீவிதத்தின் ஆரம்பத் துக்கும் முன்னாலேயே ஆரம்பமுடைய கிளி -

உன்னுள் புதைந்துகிடக்கிறது. அதன் பிரதிபிம்பத்தை நீ இதிலும் அதிலும் காண்கிறாய். (ஸ்தூல உலகின் பொருள்களில் பார்க்கிறாய்.)

அது உன் மகிழ்வை அப்பாலாக்குகிறது; அதனாலேயே நீ மகிழ்ச்சியடைகிறாய். இனி அதனிடமிருந்து அதுவே நியதி என்பது போல - நீ துன்பமடைகிறாய்.

1720. உடலுக்காக ஆத்மாவை எரித்துக்கொண்டிருப்பவனே, நீ ஆத்மாவைப் பொசுக்கி, உடலுக்கு வெளிச்சம் கொடுத்துவிட்டாய்.

(தெய்வக் காதலால்) நான் எரிகிறேன். யாருக்கேனும் சிக்கி முக்கிக் கல் வேண்டுமெனின் என்னிடமுள்ள நெருப்பால் அவர்கள் தமது குப்பைகூளங்களுக்கு நெருப்பிடுவார்களாக!

சிக்கிமுக்கி நெருப்புண்டாக்குமாதலால் (உடனே) நெருப்புப் பிடிக்கும் சிக்கிமுக்கியை எடுத்துக்கொள்!

அந்தோ, அந்தோ, இத்தகைய முழுமதி மேகத்துள் மறைந்து விட்டதே!

நான் ஒரு வார்த்தையேனும் பேசுவதெப்படி? என் இதயத் துள்ள நெருப்பு வெகு தீவிரமாக எரிய ஆரம்பித்துவிட்டது; (காதலியிடமிருந்து) பிரிந்த பிரிவு எனும் சிங்கம் கடுங்கோபத்தோடு இரத்தம் சிந்தத் துடிக்கிறது.

1725. புத்தித் தெளிவோடிருக்கும்போதே தீவிரமாகவும், பயங்க ரமாகவும் நடப்பவன் தன் கையில் மதுக் கிண்ணமேந்திவிடின் எப்படி இருப்பான் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

விவரிக்க வொண்ணாப் பயங்கரச் சிங்கத்துக்குச் சமவெளியே போதாததாகும்.

நான் ஓசை நயம்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என் காதலி சொல்கிறாள், தன் தோற்றத்தையன்றி வேறு எதையும் நான் எண்ணிப்பார்க்கக்கூடாது என்று.

எதுகை மோனைகளைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நண்பா, ஆஸ்வாசமாக அமரு! என் சந்நிதியில் நீ பேரின்பத்தோடு திளைப்பவனாகினாய்.

நீ வார்த்தைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்குமளவுக்கு அவை அத்துணை முக்கியமானவையா? வார்த்தைகள் என்பவை யாவை? திராக்ஷைத் தோட்டத்திலுள்ள முட்புதர்கள் தாம் அவை.

1730. வார்த்தையையும், சப்தத்தையும், பேச்சையும் நான் குழப்பத்துள் தூக்கி வீசிவிட்டு, இம்மூன்றுமின்றி உன்னோடு உரையாடுகிறேன்.

இவ்வுலக விவகாரங்களிலேயே மூழ்கிக்கிடப்பவனே ஆதம் (அலை)யிடமிருந்து நான் மறைத்துவைத்த வார்த்தையை உன்னிடம் பேசுகிறேன்.

நான் இப்ராஹீம் (அலை)யிடம் தெரிவிக்காத வார்த்தையை, ஜிப்ரயீல் அறிந்திராத அந்த வார்த்தையின் வேதனையை (காதலை) நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன்.

மஸீஹ் (அலை) ஒரு பேச்சும் மூச்சுவிடாத வார்த்தையை, இறைவன் பொறாமையால் 'மீம்' கூட இல்லாமல் பேசாததை (நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன்).

பாஷையில் 'மீம்' என்பதுதான் யாது? உண்டென்பதும் இல்லையென்பதுமாம். நான் உண்டென்பதில் திட்டமானவனாய் இல்லை; தான் என்பதற்றவன், இல்லையானவன்.

1735. தனித் தன்மையற்றதில் நான் தனித்தன்மையைக் காண்கிறேன். எனவே, நான் என் தனித்தன்மையைத் தனித்தன்மையற்றதான நிலைக்கு ஆக்கிக்கொண்டு வருகிறேன்.

சகல அரசர்களுமே தங்கள் அடிமைகளுக்கு அடிமையாகியுள்ளனர்; தங்களுக்காக உயிர்கொடுக்க ஆயத்தமாயுள்ளனர்.

தம்முன் அடிபணியும் ஒருவன் முன் சகல மன்னர்களும் மண்டியிடுகின்றனர். தங்களால் (தங்கள்மீது கொண்ட அன்பால்) போதையாகியுள்ள ஒருவனுக்காக சகல ஜனங்களுமே போதையாகின்றனர்.

வேடன் திடீரென்று பறவைகளைத் தன் வேட்டையில் அகப்படுத்துவதற்காக முதலில் அவற்றுக்குத் தான் வேட்டையாக ஆகிறான்.

இதயத்தை கொள்ளைகொள்வோரின் இதயங்கள் தம்மிடம் இதயத்தை இழந்தோரிடம் சிறைப்பட்டு விடுகின்றன; காதலிக்கப்பட்ட அனைவரும் தத்தமது காதலரின் வேட்டைப் பொருளாகி விடுகின்றனர்.

1740. நீ காதலனாகக் கருதும் யாரையும் காதலிக்கப்பட்டவனாகவும் கருது; யதார்த்தத்தில் அவன் அவனாகவும், இவனாகவும்தானே இருக்கிறான்!

தாகமுடையவர்கள் உலகில் தண்ணீரைத்தேடி அலைகின்றனர். தண்ணீரும் உலகில் தாகமுள்ளவர்களைத் தேடவே செய்கிறது.

அவன் (இறைவன்) உன் காதலனாயின், நீ மௌனமாய் இரு! அவன் உன் காதைப் பிடித்து இழுத்தால் முற்றும் காது கொடுத்தவனாகு!

(பரவச) வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கும்போது அதற்கு அணை போட்டுத் தடு! இன்றேல், அது தலைகுனிவையும் அழிவையும் உண்டாக்கிவிடும்.

அழிவே வரினும் எனக்கென்ன கவலை? அழிவுக்கு அடியில் ஓர் அரசாங்க கஜானாவேயன்றோ உள்ளது!

1745. இறைவனில் மூழ்கிப்போனவன் இன்னும் ஆழமாக மூழ்கவே விழைகிறான்; அவன் ஜீவன் கடலில் அலைகளைப்போல் மேலும் கீழுமாகத் தூக்கிவீசப்படுகிறது.

அது கேட்கிறது, "கடலின் அடித்தளம் அதிக இன்பமளிப்பதா அல்லது, மேல்தளமா? அவன் அம்பு அதிகமாக மனங்கவர்வதா அல்லது, அவன் கவசமா?" என்று.

இதயமே மகிழ்வுக்கும் துயரத்துக்குமிடையே நீ எந்த வேற்றுமையையும் கண்டாயாயின், நீ தீய எண்ணங்களால் சிதறடிக்கப்படுகிறாய் என்பதை உணர்.

உன் ஆசையின் நோக்கம் கற்கண்டை ருசிப்பதுதானாயினும், எந்த ஆசையூட்டும் பொருளும் இல்லாதிருப்பதுதானே உன் காதலியின் ஆசையின் நோக்கம்!

அவனுடைய விண்மீன் ஒவ்வொன்றும் ஒரு நூறு நிறை பிறையின் உயிருக்கான நஷ்டஈடாகும். உலகம் முழுவதன் செங்குருதியையுமே சிந்துவது அவனுக்கு ஆகுமானது (ஹலால் ஆனது) ஆகும்.

1750. விலையையும், உயிருக்கான நஷ்டஈட்டையும் நாம் அடையப்பெற்றோம். நம் ஆத்மாவைப் பணயம் வைத்துச் சூதாட விரைந்துவிட்டோம்.

ஹா, காதலர்களின் வாழ்வே சாவதில்தான் உள்ளது. உன் இதயத்தை இழப்பதன் மூலமன்றி வேறு எதனாலும் உன் அன்புடையாளின் இதயத்தைக் கவர முடியாது.

நான் எத்துணையோ வகைவகையான சமிக்ஞைகளாலும், கடைக்கணிப்பாலும் அவன் இதயத்தைக் கவர முயன்றேன். ஆனால், அவனோ சாக்குப்போக்குக் காட்டி என்னை இகழ்வாகப் புறக்கணித்துவிட்டான்.

நான் சொன்னேன்: "என்ன இருந்தாலும் இந்த (என்) மனமும் ஆத்மாவும் உன்னில்தானன்றோ மூழ்கியுள்ளன!" என்று. அவன் சொன்னான் : "தொலைந்துபோ, தொலைந்துபோ! இப்படியெல் லாம் என்னை (மந்திரத்தால்) கட்டிப்போட முயலாதே! (என்னை ஏமாற்றத் துணியாதே!)

உன் உள்ளத்துள் உண்டாகும் எண்ணம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாதா? இரண்டாகப் பார்ப்பவனே, நீ காதலியைப் பார்ப்பது எப்படி?

1755. ஹே குதர்க்கமான போக்குடைய ஜீவனே, நீ என்னை மலிவாக விலைக்கு வாங்கிவிட்டதால் என்னை மிகவும் அலக்ஷிய மாக மதிப்பிடுகிறாய்.

மலிவாக வாங்கியவன் மலிவாகவே கொடுப்பான். ஒரு குழந்தை ஒரு முத்தை ஒரு துண்டு ரொட்டிக்குப் பதிலாகவும் தந்து விடும்."

நான் மூழ்கியுள்ள காதலிலே முதல் காதல்களும், கடைசிக் காதல்களும் மூழ்கியுள்ளன.

நான் அதை விவரிக்காது சுருக்கிக் கூறியுள்ளேன். இன்றேல், உன்னை விளங்கவைக்கும் என் சக்தியும், என் நாவுமே எரிந்து சாம்ப லாகியிருக்கும்.

நான் உதட்டைப்பற்றிப் பேசும்போது அது (ஏகத்துவம் என்னும்) கடலின் (கரையாகும்) உதட்டைக் குறிப்பதை அறி! நான், 'இல்லை' என்னும்போது அது 'தவிர' என்ற பொருளில் பயன் படுத்தப்படுவதைக் கண்டுகொள்!

1760. (அகத்தில்) இனிமை உண்டானதால் நான் முகம் களித்த வனாக அமர்ந்திருக்கிறேன். பூரணமான பேசுந்தன்மையால் நான் மௌனமாய் இருக்கிறேன்.

முகம் சுளித்தல் என்ற முகத்திரையால் என் இனிமையை நான் இரண்டு உலகங்களிடமிருந்துமே மறைத்துவிட முடிகிறது.

இந்த விஷயம் கண்டவர் காதிலெல்லாம் படாமலிருப்பதற் காக, ஆத்மஞானப் பரிபாஷை (சங்கேதப்) பேச்சுக்கள் நூற்றுக் கணக்கானவற்றுள் ஒன்றைமட்டும் இங்கே விவரிக்கிறேன்.

"பாதையில் (தரீக்காவில்) உன்னைப் பின்தங்கச் செய்வது எதுவானால் என்ன, அது விஸ்வாசமானால் என்ன, நிராகரிப்பானால் என்ன (எல்லாம் ஒன்றுதான்).

காதலியைவிட்டு உன்னை மிகவும் பின்தங்கவைப்பது எதுவானால்தான் என்ன, அழகானதாயினும், விகாரமானதாயினும் (எல்லாம் ஒன்றுதான்)" என்ற ஹக்கீம் ஸனாயின் வாய்மொழிக்கும்,

"திண்ணமாக சஅது பொறாமையுடையவர்; நான் அவரைவிடப் பொறாமையுடையவன். இறைவன் என்னைவிட அதிகப் பொறாமையுடையவன். அவனுடைய பொறாமையால் அவன் நமது புற அக நடவடிக்கைகளில் கெட்ட செயல்களை விலக்கியுள்ளான்" என்ற ஹதீஸுக்கும் விளக்கம்.

இறைவன் தன் பொறாமையில் உலகம் முழுவதையுமே மிகைத்தவனாக இருப்பதால் உலகம் முழுமையுமே பொறாமையுடையதாக ஆகிவிட்டது.

அவன் ஜீவனைப்போன்றுள்ளான்; உலகம் உடலைப் போன்றுள்ளது. ஜீவனிலிருந்து வரும் நல்லது கெட்டதை உடல் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1765. தொழுகைப் பாயில் (தெய்வ) உதிப்பை அடையப்பெறும் ஒருவன் மெய்விஸ்வாசத்திடம் மீள்வது தலைகுனிவானது என்று நீ கருதுகிறாயா?

அரச உடைகளின் பாதுகாப்பாளனாக ஆக்கப்பட்டுவிட்ட ஒருவன், அரசன் சார்பில் பேரம்பேசுவது அவனுக்கு நஷ்டமாகும்.

அரசனின் நெருங்கிய நண்பனாகிவிட்ட ஒருவன் அவன் மாளிகை வாயிலில் காத்துநிற்பது அவனுக்கு இழிவானதும் முறையற்றதுமாகும்.

அரசனின் கைகளை முத்தமிடும் நற்பேறு பெற்ற ஒருவன் அவன் கால்களை முத்தமிட முனைவது பாவமாகும்.

அரசன் காலில் தலையை வைப்பது அவனுக்குப் பணிவு காட்டும் செயல்தானாயினும், முந்திய செயலோடு ஒப்பிடின் அது குற்றமும், பிற்போக்குமாகும்.

1770. அரசனும் தன் வதனத்தைப் பார்த்தபின்னும் தன் வாசனையை மட்டும் கொண்டு திருப்தியடைய விரும்பும் ஒருவனுடைய விஷயத்தில் பொறாமையுடையவனாகி விடுவான்.

சங்கேதமாகக் குறிப்பிடுவதெனின், இறைவனின் பொறாமை நெல்லாகும்; ஜனங்களின் பொறாமை வைக்கோல் போரிலுள்ள வைக்கோலாகும்.

சகல பொறாமைகளினதும் மூலவேர் இறைவனிடமே உள்ளது என்பதை அறி! மனிதனுடைய பொறாமை இறைவனுடைய பொறாமையை ஒத்ததாய் இல்லாவிடினும், அதிலிருந்து உண்டானதுதான்.

இதுபற்றிய விளக்கத்தை இத்துடன் நிறுத்திவிட்டு, அந்தச் சபல புத்தி படைத்த அழகியின் கொடுமைபற்றி முறையிடுகிறேன்.

நான் அழுது அரற்றுகிறேன். காரணம், அழுது அரற்றல் அவனுக்கு இனிமை பயப்பதாகும். இரு உலகிலிருந்துமே அவன் அரற்றலை விழைகிறான்.

1775. அவன் ஏமாற்றுக்குறித்து நான் அழாமலிருப்பது எப்படி? நான்தான் அவன்மீது பொறாமை கொண்டோரின் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவனாகவில்லையே!

அவனுடைய பகலும், பகலொளிதரும் வதனமுமின்றேல், நான் இரவைப்போல் இருண்டுகிடக்காமல் வேறு என்ன செய்யமுடியும்!

அவனுடைய இனிமையற்ற தன்மை என் ஆத்மாவுக்கு இனிமையளிக்கிறது. என் இதயத்தைத் துயரடையச் செய்யும் காதலிக்காக நான் என் ஆத்மாவையே திறைகொடுக்க ஆயத்தமாயுள்ளேன்.

என் ஒப்பற்ற அரசனுக்குத் திருப்தி தருவதற்காக என் துயரத்தையும் வேதனையையும் நான் நேசிக்கிறேன்.

துயரமெனும் புழுதியை என் கண்ணுக்கு மையாக இடுகிறேன் - அதன்மூலம் என் இரண்டு கண்களாம் கடல்களிலும் முத்துக்கள் நிரம்பட்டும் என்று.

1780. அவனுக்காக ஜனங்கள் வடிக்கும் கண்ணீர்த் துளிகள் முத்துக்களாகும். அவை கண்ணீர்த் துளிகள் தாம் என்று ஜனங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் ஆத்மாவின் ஆத்மாவைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறேன்; ஆனால், (யதார்த்தத்திலோ) நான் குறை கூறவில்லை. நான் உண்மையைத்தான் விவரிக்கிறேன்.

என் இதயம் சொல்கிறது "அவனால் நான் சித்திரவதை செய்யப்படுகிறேன்" என்று. அதனுடைய அபத்தமான சாக்குப் போக்கைக் கண்டு நான் நகைக்கிறேன்.

நேர்மையாளரின் மாட்சியானவா, எனக்கு நேர்மை வழங்கு! நீ மேடையாவாய்; நான் உன் வாயிலின் அடிப்படியாவேன். (எனக்கு நீ நேர்மையருள்!)

யதார்த்தத்தில் மேடை எங்கே, அடிப்படி எங்கே? நம் காதலியுள்ள இடத்தில் 'நாம்', 'நான்' என்பவை ஏது?

1785. 'நாம்' 'நான்' என்பதைவிட்டு விடுபட்ட ஆத்மாவுடையவர்களே, ஆண்பெண்ணிலுள்ள சாராம்சமாக அமைந்துள்ளவர்களே!

ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றாகும்போது அந்த ஒன்று நீயேயாவாய். தனிநபர் தன்மைகள் அற்றுப்போனதும், ஏகத்துவமே மீதமாகிறது.

உன்னை நீயே வணங்கும் விளையாட்டாக இந்த 'நான்', 'நீ' என்பதை நீதான் உண்டாக்கினாய்.

- கடைசியில் சகல 'நான்', 'நீ' என்பதெல்லாம் ஒரே ஆத்மாவாகி யாவும் காதலியில் சங்கமமாவதற்காக.

இவை யாவும் உண்மையே. 'குன்' (ஆகுக) எனும் பதத்துக்கு அதிபதியானவனே, வருகை என்பதையும் பேச்சையும் கடந்தவனே, வா!

1790. உடல் அதற்கேயுரிய அதன் இயல்புடன் தான் உன்னைக் காண இயலும். அது உன் துயரத்தையோ, மகிழ்ச்சியையோ கற்பனை செய்துகொள்கிறது.

இத்தகைய துயரம், மகிழ்வுபோன்ற இயல்புகளுக்குள் கட்டுப்பட்ட இதயம் உன்னை (யதார்த்தமாகக்) காண அருகதையற்றது என்று கூறிவிடாதே!

துயரத்தாலும் மகிழ்வாலும் கட்டுண்டவன் இந்தக் கடன் வாங்கிய (நிலையற்ற) இருவித இயல்புகளாலேயே வாழ்கிறான்.

எல்லையற்ற காதலென்னும் பசுஞ்சோலையிலே துயரம், மகிழ்வு ஆகிய இரண்டையுமன்றி இன்னும் எத்தனையோ வகையான கனிகளுண்டு.

காதல் இவ்விருவகை உணர்வுகளையும்விட உயர்வானதாகும். வசந்தமின்றி, குளிர்காலமின்றி அது எப்போதுமே புதுமையானதாகவும், பசுமையானதாகவுமே இருக்கிறது.

1795. ஹே பேரழகி, உன் முகவதனத்துக்கான திறையைக் கொடு! சுக்கல்களாக நொறுங்கிய ஆத்மாவின் கதையை எடுத்துரை!

காதல் வெறியோடு நோக்கும் இயல்புடைய ஒருத்தியின் ஒரு கடைக்கண் நோக்கு என் இதயத்தில் புதிதாகச் சூடுபோட்டு விடுகிறது.

அவன் என் குருதியைச் சிந்தினாலும் அதற்கான பொறுப்பி லிருந்து அவனை விடுவித்துவிட்டேன். "உன்னை விடுவிப்பது ஆகு மானது தான்" என்று நான் கூறியதும், அவன் (என்னை விட்டு) ஓடுகிறான்.

புழுதியைப் போன்றவர்களின் புலம்பலிலிருந்து ஓடி ஒளியும் நீ, துயரமுடையவர்களின் இதயங்களில் உன் துயரத்தைப் பொழிவது ஏன்?

கிழக்கில் வெளுக்கும் உதயம் ஒவ்வொன்றும் (சூரியனின்) ஒளிமிகு சுடர் ஊற்றுக்கண்போல் (அளவற்ற காருண்யனாக) உன்னைக் கண்டுள்ளது.

1800. (அப்படியிருக்க) விலை மதிப்பிலா அதரம் படைத்த வளான நீ உன்மீது காதல் வெறிகொண்டவனை ஆசைகாட்டி மோசம் செய்தது சரியா?

பழைய உலகுக்குப் புதிய ஆத்மாவானவனே, ஆத்மாவோ, இதயமோ அற்ற என் உடலிலிருந்து எழும் கூச்சலைக் கேள்!

ரோஜாவின் கதையை விட்டொதுக்கு! இறைவனுக்காக ரோஜாவை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்ட புல்புலின் கதையை எடுத்துரை!

நம் மன எழுச்சிகளுக்குக் காரணம் துயரமும், மகிழ்வுமன்று. நமது தன்னுணர்வுக்கும், கற்பனைக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை.

(தன்னுணர்வில்) வேறொரு நிலையுண்டு; அது அபூர்வமானது. இதை நீ நம்பவில்லையா? இறைவன் சர்வசக்தியுள்ளவன்.

1805. மனிதனின் சாதாரண நிலையை வைத்து முடிவுகட்டாதே! தவறு செய்வதிலும், நன்மை செய்வதிலும் நிலைத்துவிடாதே!

தவறு செய்வதும் நன்மை செய்வதும், துயரமும் மகிழ்வும் பிறப்பதால் உண்டாகுபவை; பிறப்பவை யாவும் இறப்பவைதாம். இறைவன் தான் அவற்றின் அநந்தரக்காரன்.

பொழுது புலர்ந்துவிட்டது. பொழுது உதயத்தின் உதயமான வனே, அதன் புகலிடமாகவும் உள்ளவனே, என் எஜமானன் ஹுஸாமுத்தீனிடம் (எனக்காக) மன்னிப்புக்கேள்!

பிரபஞ்சத்தின் இதயத்திடமும், ஆத்மாவிடமும் மன்னிப்புக் கேட்பவன் நீ; ஆத்மாவின் ஆத்மாவும் நீ; பவளத்திலுள்ள மாட்சி நீ.

புலரும் பொழுதின் வெளிச்சம் ஒளி நல்குகிறது. உன் விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அமர்ந்து உன் மன்ஸூருடன் சேர்ந்து காலைப் பானத்தைப் பருகுகிறோம்.

1810. உன் சம்மானம் என்னை இவ்விதம் மதிமயங்க வைக்கும் போது, வேறு எந்த மதுதான் எனக்குப் பரவசமூட்ட முடியும்!

பொங்கும் மது நமது பொங்குதலுக்காக மன்றாடும் யாசக னாகும்; சுழலும் வானமண்டலம் நாம் தன்னுணர்வடைவதற்காக வாதாடும் யாசகனாகும்.

நம்மோடு சேர்ந்ததாலேயே மதுவுக்குப் போதையுண்டாயிற்று; அதனோடு நாம் சேர்ந்ததால் நமக்குப் போதையுண்டாகவில்லை. நம்மிலிருந்தே உடலுண்டாயிற்று: நாம் அதிலிருந்து உண்டாக வில்லை.

நாம் தேனீயாவோம்; நம் உடல் தேன் கூடாகும் தேன் கூட்டின் அறைகளைப்போல ஒவ்வொரு பகுதியாக நாம் உடலை உண்டாக்கி னோம்.

இந்தியா சென்று திரும்பிய வர்த்தகனின் கதைத் தொடர்

இந்த விஷயம் மிகவும் நீண்டுவிட்டது. அந்த நல்லவனான வர்த்தகனுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று காண்பதற்காக அவன் கதையைத் தொடரலாம்.

1815. (துயர) நெருப்பாலும், தாபத்தாலும், வேதனையாலும் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்த வர்த்தகன் எத்துணையோ துயரப் பெருமூச்சுகளை வெளியிட்டான்.

முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசினான்; ஒருகணம் இழிவாக வும், மறுகணம் பணிவாகவும், சிறிது நேரம் யதார்த்தத்தின்மீதுள்ள தாகத்தோடும், சிறிது நேரம் பரிபாஷையிலும் அவன் புலம்பினான்.

நீருள் மூழ்குபவன் மரணத்துயரமனுபவிக்கிறான் : எந்தத் துரும்பையும் எட்டிப்பிடிக்கிறான்;

தன் தலை (உயிர்) போவதைப்பற்றிய பயத்தால் யாரேனும் ஆபத்தில் உதவுவார்களோ என்று அவன் கையையும், காலையும் நெடுகிலும் உதைக்கிறான்.

இந்தப் போராட்டத்தை நேயன் விரும்புகிறான். சும்மா வீழ்ந்துகிடப்பதைவிட வீணுக்காகவேனும் போராடுவது சிறந்த தாகும்.

1820. சகலருக்கும் அரசனானவன் சும்மா இருக்கவில்லை. அவனிடமிருந்து புகார் வருவதென்பது ஓர் அற்புதம். ஏனெனில், அவன் பிணிக்கு ஆளாகவில்லை.

இதனாலேயே, கருணையாளனான இறைவன் சொன்னான், 'மகனே, ஒவ்வொரு கணமும் அவன் ஒரு புதிய நிலையிலுள்ளான்'[1] என்று.

இந்த வழியில் நீயும் சதாவும் திரும்பிக்கொண்டும், சொறிந்து கொண்டும் (சதாவும் செயலாற்றிக்கொண்டு) இரு! உன் இறுதி மூச்சுவரை ஒருகணத்தையும் வீணாக்காதே!

அதன்மூலம் தெய்வ அனுக்கிரஹம் உன் உற்ற நண்பனாக உள்ள நிலையில் உன் கடைசி மூச்சு வெளியாவதாகட்டும்!

ஆணோ பெண்ணோ - யாராயினும் சரி - அவர்கள் எதைச் செய்ய முயன்றாலும், ஆத்மாவின் அரசனின் காதும், கண்ணும் ஜன்னலில் நின்று (அதைக்) காண்கின்றன; கேட்கின்றன.

1825. இதன்பின்னர், வர்த்தகன் அந்தக் கிளியின் உடலைக் கூட்டுக்கு வெளியே தூக்கி எறிந்தான். உடனே அந்தச் சின்னஞ்சிறு கிளி இறக்கை அடித்து மிகவும் உயரமான ஓரிடத்தில் சென்றமர்ந்தது.

அது பறந்த வேகம் கீழ்த் திசையிலிருந்த சூரியன் திடீரெனப் பாய்ந்தது போலிருந்தது.

வர்த்தகன் அதன் செயல்கண்டு திகைத்துவிட்டான். விபரமின்றி அவன் அந்தப் பறவையின் மர்மங்களைக் கண்டான்.

அவன் தன் முகத்தை உயர்த்தி, "ஹே புல்புலே, உன் நிலையை விளக்கி (அது கொண்டு) நான் பயனடையச் செய்!

அங்கே (இந்தியாவில்) அந்தக் கிளி செய்ததை நீ புரிந்து கொண்டு, ஒரு தந்திரம் செய்து, நம்மைத் துயரத்தால் தகித்து விட்டாய்" என்று வேண்டினான்.

1830. கிளி பகன்றது: "அந்த இந்தியக் கிளி எனக்கு அறிவித்தது இதுதான்; அதாவது, 'நீ உன் குரலின் கவர்ச்சியைக் கைவிடு; (உன் எஜமானின்மீது) நீ கொண்டுள்ள பற்றுதலை உதறிவிடு.

உன் குரல்தான் உனக்கு அடிமைத் தளையைப் பூட்டிற்று. இந்தச் செய்தியை எனக்கு அறிவிப்பதற்காகவே அந்தக் கிளி செத்ததுபோல் விழுந்து பாசாங்கு செய்தது.

'மேலானவர், கீழானவர் யாவர் முன்னும் பாட்டுக்காரனாகி விட்ட நீ என்னைப்போல் மரணித்தவனாகு; அதன்மூலம் விடுதலை பெறு' என்று அறிவுறுத்திற்று".

1. பார்க்க : குர்ஆன் 55 : 29

நீ ஒரு தானிய மணியானால் சிறு பறவைகள் உன்னைக் கொத்திக்கொண்டு போய்விடும். நீ ஒரு முகையானால் சிறு குழந்தைகள் உன்னைக் கொண்டுபோய்விடும்.

தானியத்தை மறைத்து, (அது மறைக்கப்பட்ட) கண்ணியாக ஆகிவிடு; முகையை மறைத்து மேலேயுள்ள புல்லாகிவிடு.

1835. தன் அழகை ஏலம் விடுபவனை வசமாக்க நூற்றுக் கணக்கான விதிவசங்கள் கிளம்பிவிடுகின்றன.

தோல் பையிலிருந்து தண்ணீர் கொட்டுவதுபோல் அவன் தலையில் தீய பார்வையும், கோபமும், பொறாமையும் கொட்டப் படுகின்றன.

பகைவர்கள் பொறாமையால் அவனைச் சந்து சந்தாகக் கிழிக் கின்றனர்; நண்பர்கள்கூட அவன் வாணாளைக் கவர்ந்துவிடுகின் றனர்.

விதைக்கும் காலத்தையும், வசந்தத்தையும்பற்றி அக்கறை யற்றவன் வாழ்நாளின் மதிப்பை அறிவதெங்கனம்?

இறைவனின் கருணையெனும் புகலிடத்துள் நீ சரணடைந்து விடு; அவனே நம் ஜீவன்களின்மீது ஆயிரக்கணக்கில் அருளைச் சொரிந்து,

1840. நாம் புகலிடம் தேட உதவுகிறான். அப்படியிருக்க உனக் குப் புகலிடங் கிடையாது போவது எப்படி? நெருப்பும் நீருமே உன் சைனியங்களாகிவிடுமே!

நூஹு (அலை) அவர்களுக்கும், மூஸா (அலை) அவர்களுக்கும் கடல் நண்பனாகவில்லையா? அவர்களுடைய பகைவர்களை வஞ்சம் தீர்ப்பதில் அவை கடுமையாக நடந்துகொள்ளவில்லையா?

நெருப்பு இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களுக்குக் கோட்டையாகி, நம்ரூதின் இதயத்திலிருந்து (கைசேதமெனும்) புகையை எழுப்ப வில்லையா?

மலை யஹ்யா (அலை) அவர்களைத் தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டு, அவர்களைத் துரத்திவந்தவர்களைக் கல்லால் அடித்து விரட்டவில்லையா?

"யஹ்யாவே, வாரும்! என்னிடம் புகலிடம் தேடும்! கூரிய வாளி லிருந்து உம்மைப் பாதுகாக்கிறேன்" என்று அது கூறவில்லையா?

1845. பிரஸ்தாபக் கிளி வர்த்தகனுக்கு (ஆத்ம) வாசனையுள்ள பாசாங்கற்ற சில அறிவுரைகள் நல்கிற்று. பின்னர் அது பிரிவு கூறிப் புறப்பட்டது.

வர்த்தகன் அதை நோக்கி, "போய் வா! இறைவன் உன்னைக் காப்பானாக! இப்போது நீ எனக்குப் புதிய வழியொன்றைக் காட்டித்தந்துவிட்டாய்" என்று கூறினான்.

வர்த்தகன் தனக்குத்தானே கூறிக்கொண்டான் : "இதுவே எனக்குப் பொருத்தமான உபதேசம்; நான் இந்த வழியில் (தரீக்காவில்) நடப்பேன். ஏனெனில், இந்தப் பாதையில் வெளிச்சம் ஒளிவிடுகிறது.

என் ஆத்மா கிளியைவிட இழிவானதாய் இருப்பதெப்படி? ஆத்மா இத்தகைய நல்லதொரு பாதையில் நடப்பதே அதற்கு நலமானதாகும்."

ஜனங்களால் மதிக்கப்படுவதாலும், பிரபலமாவதாலும் உண்டாகும் தீங்குகள்

உடல் ஒரு கூண்டுபோன்றது. உள்ளே வரவும் வெளியே போகவுமாக இருப்பவர்களின் இடித்துக் கூறல்களால் ஆத்மாவுக்கு அது ஒரு முள்ளாகிவிட்டது.

1850. இவன் சொல்கிறான் : "நான் உன் அந்தரங்க நண்பன்" என்று. அவன் சொல்கிறான் : "நான் உன் கூட்டாளி" என்று.

இவன் அவனிடம் சொல்கிறான் : "அழகிலும் பிரபலத்திலும், அன்பிலும், தயாளத்திலும் உன்னை மிகைத்தவர் யாருமில்லை" என்று.

இவன் அவனிடம் கூறுகிறான் : "இரண்டு உலகங்களுமே உன்னுடையவைதாம்; எங்கள் ஆத்மாக்கள் யாவும் உன் ஆத்மாவின் புல்லுருவிகள்தாம்" என்று.

அவன்மீது ஜனங்கள் போதை கொண்டுவிட்டார்கள் என்று கண்டதும் அவனுக்கு அகந்தை உண்டாகி அவன் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தியை இழந்து விடுகிறான்.

(படுநாசமெனும்) ஆற்று வெள்ளத்தில் ஷைத்தான் இவனை யொத்த பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களைத் தூக்கி எறிந்திருப்பதை இவன் அறியான்.

1855. உலகில் நயவஞ்சகமும், இன்சொல்லும் இனிமையுடையனவாகும். அவற்றில் சிறிதளவே உண்ணவேண்டும்.

அதன் நெருப்பு மறைந்தும், அதன் ருஜி வெளிப்படையாயுமுள்ளன. அதன் புகை கடைசியில்தான் வெளியாகிறது.

"அந்தப் புகழை நான் எப்படி விழுங்குவது? அவனோ (சம்மானத்தை எதிர்நோக்கி) ஆசையால் பேசுகிறான்; நான் அவன்

பாதையிலுள்ளேன். (அவன் எதை நாடுகிறான் என்பதை நன்கு காண்கிறேன்)" என்று சொல்லாதே!

உன்னைப் போற்றித் துதிப்பவன் மட்டும் பகிரங்கமாக உன்னை இகழத் தலைப்படுவானாயின், அந்த இழிசொற்களின் சூட்டால் உன் இதயம் பல நாட்களாக வெந்துகொண்டிருக்குமே!

உன்னிடம் அவன் வைத்திருந்த நம்பிக்கை வீண்விரயமாகி, அதனால் அவன் அப்படித் தூற்றுகிறான் என்பதை நீ அறிந்திருந்தால்கூட -

1860. அதன் எதிரொலி உனக்கு அறிவித்துக்கொண்டே இருக்கிறதே! புகழ் விஷயத்திலும் உனக்கு இதுவே நேருகிறது.

அதன் எதிரொலியும் பல நாட்கள் உன்னுள் தலைதூக்கி நிற்கிறது. அதனால் ஆத்மாவில் அகந்தையும் ஏமாற்றமும் உண்டாகின்றன.

ஆனால், அது வெளியில் தெரிவதில்லை; ஏனெனில், புகழ் இனிமையானதாகும். இகழோ பளிச்சென உடனே வெளியில் தெரிந்துவிடுகிறது. ஏனெனில், அது கசப்பானதாக இருக்கிறது.

குறைகூறல் கசப்பான கியாழம் மாத்திரைகள் போன்றது. அதை நீ விழுங்கியதுமே நீண்டநேரம் தொல்லையையும், வேதனையையும் உண்டாக்குகிறது.

ஆனால், நீ (புகழெனும்) ஹல்வாவைத் தின்றால் அதன் இனிப்பு தற்காலிகமானதாக இருக்கிறது. மற்றதைப்போல் அது நீடிப்பதில்லை.

1865. அது வெளிப்படையில் நீடிப்பதில்லையாயினும், யதார்த்தத்தில் நீடிக்கிறது. எதிரிடையானது எதையும் அதற்கு எதிரிடையானதைக் கொண்டு நிதானிக்க வேண்டும்.

சர்க்கரையின் இனிப்பு மறைந்திருந்தபின், சிறிது நேரத்துக்குப் பின் கொப்புளங்களை உண்டாக்கிக் கத்திக்கொண்டு சத்திர சிகிச்சை செய்யவேண்டிய நிலையையே ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

கீழான மனம் பல புகழ் மொழிகளை ஏற்றதால் (அகந்தையால்) ஒரு பிர்அவ்ன் ஆகவே ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. பணிவுடன் தாழ்ந்து நட; அடக்கி ஆளாதே!

உன்னால் இயன்றவரை அடிமையாக இரு; அரசனாகாதே! அடியைத் தாங்கு; பந்தாக ஆகு; பந்தடிக்கும் மட்டையாக ஆகாதே!

இன்றேல், உன்னுடைய காம்பீர்யமும், அழகும் உன்னை விட்டகன்றதும் (உன்னைப் புகழ்ந்து பேசிய) அதே நேசர்களால் நீ இகழப்படுவாய்!

1870. பித்தலாட்டமாக உன்னைப் போற்றித் துதித்த கோஷ்டியார் இப்போது உன்னைக் கண்டால் பேயன் என்றும் இகழ்வர்.

தம் வீட்டு வாயிலில் நீ அடியெடுத்துவைக்கக் கண்டாலே அவர்கள், "உண்மையாகவே செத்துப்போனவன் புதைகுழியிலிருந்து வந்துவிட்டான்" என்று கூக்குரலிடுவர்.

அவர்கள் 'எசமான்' என்று கேலியாகப் பேசி இழிவுபடுத்தி உன்னை ஒரு பாலனைப்போல் நடத்துவர்.

அவன் இழிவு எனும் தாடியை வளர்த்துக்கொண்டபின் ஷைத்தானும் அவனைத் தேட வெட்கமடைவான்.

ஷைத்தான் மனிதனை அணுகுவதே ஏதேனும் விஷமஞ் செய்வதற்குத்ததான். அவன் உன்னை அணுகுவதில்லை; (ஏனெனில்,) நீ தான் ஷைத்தானைவிடக் கெட்டவனாய் இருக்கிறாயே!

1875. நீ மனிதனாக இருந்தவரை ஷைத்தான் உன் காலடியில் கிடந்து தன் மதுவை நீ ருசி பார்க்கும்படி வேண்டிக்கொண்டிருந்தான்.

நீ ஷைத்தானிய வேலைகளில் ஸ்திரமானதும், ஒன்றுக்கு உதவாத உன்னைக் கண்டால் ஷைத்தானே ஓடி ஒளியத் தலைப்பட்டுவிடுகிறான்.

அப்போது அவர்கள் (உன் நண்பர்கள்) உன்னோடு ஒட்டி உறவாடினர்; நீ இப்படியானதும் அவர்கள் யாவரும் உன்னை விட்டு ஓடியே போய்விட்டனர்.

"இறைவன் நாடியது நடக்கும்" (மாஷா அல்லாஹு கான) என்ற ஹதீஸின் விளக்கம்

இந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் நாம் பேசிவிட்டோம். ஆனால், (நம்முன் உள்ள மறுமைக்கான பிரயாணத்துக்காக) நம்மை ஆயத்தப்படுத்துவதில் இறைவனின் அருளானுக்கிரஹம் இன்றேல் நம்மால் எதுவும் செய்ய இயலாது.

இறைவனுடையவும், அவனுடைய நேயர்களுடையவும் நல்லருளைப் பெறாதவரை ஒருவன் எத்துணைதான் அமரரின் தன்மையுடையவனாய் இருப்பினும் அவன் செயல்களின் பட்டியல் இருண்டதாகவே இருக்கும்.

1880. இறைவா, சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் கருணை யாளா, தனக்கு இணை துணையற்றவனே.

இந்த அளவு நேர்வழிகாட்டலை நீ எங்களுக்கு அருளியுள் ளாய். இன்றுவரை எங்கள் குற்றங் குறைகள் எத்தனையையோ நீ மறைத்துள்ளாய்.

இதுவாற்றானும் நீ எமக்கு அருளிய மெய்ஞான அறிவெனும் துளியை உன் மெய்ஞானக் கடலில் சேர்த்துக் கருணை புரிவாயாக!

என் ஆத்மாவில் ஒரு துளி மெய்ஞானமுள்ளது; அதை இச்சாபாசங்களின் தீமையிலிருந்தும், மண்ணுலகின் கெடுதல்களி லிருந்தும் பாதுகாத்தருள்!

இந்த மண்ணுடல் அதை உண்டுவிடுமுன்னர், இச்சாபாசக் காற்று அதை வற்றச்செய்யுமுன்னர் (நீ அதைப் பாதுகாத்தருள்!)

1885. ஒருகால் அவற்றால் அந்த மெய்ஞானத்துளி உண்ணப் பட்டுவிடுமாயினும், அவற்றிடமிருந்து அவற்றை மீட்டுத் தரும் வலிமையுடையவன் நீ!

காற்றில் மறைந்த, அல்லது மண்ணால் உறிஞ்சப்பட்ட துளி - அந்த நிலையிலும் உன்னுடைய சர்வ சக்தியை விட்டுத் தப்புவது தான் சாத்தியமா?

அது நாஸ்தியாகிவிடினும், நூற்றுக்கணக்கான நாஸ்தி நிலைகளைக் கடந்துவிடினும், நீ குரல் கொடுத்துவிட்டால் அது தலைகுப்புற ஓடோடியும் வருமன்றோ!

லக்ஷக்கணக்கான எதிர்மறைப் பொருள்கள் தம் எதிர் மறையானவற்றை அழித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. எனினும், உன் அழைப்பு (நாஸ்தியானவற்றை அந்த நிலையைவிட்டு) மீண்டும் எழுந்துவரச் செய்துவிடுகிறது.

இறைவா, ஜீவிதமற்ற (நாஸ்தியான) நிலையிலிருந்து ஜீவித மான நிலையை நோக்கி சாரி சாரியாகப் பொருள்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

1890. குறிப்பாக ஒவ்வோரிரவும் புலனுணர்வுகளும், அறிவும் (தூக்கம் என்ற) ஆழ்ந்த கடலில் மூழ்கி நாஸ்தியான நிலையை அடைகின்றன.

சூரியன் உதயமாகும் தருணம் அந்த இயல்புகள் அந்தக் கடலி லிருந்து மீன்களைப்போல் தமது தலைகளை வெளியே நீட்டு கின்றன.

குளிர்காலத்தில் எண்ணற்ற மரக் கிளைகள் தத்தம் இலை தழைகளை இழந்து மரணக் கடலில் மூழ்கிவிடுகின்றன.

இவ்விதம் தன் பசுமையை இழந்ததுபற்றி கறுப்பு உடை போர்த்தித் துக்கங் கொண்டாடுவதுபோல் காகம் அங்கிருந்து கரைகிறது.

(வசந்தம் வந்ததும்) மீண்டும் சர்வலோக ரக்ஷகன் நாஸ்தியை நோக்கி, "நீ தின்று ஜீரணித்ததை மீண்டும் கொடுத்துவிடு!

1895. ஹே இருண்ட மரணமே, நீ விழுங்கி ஜீரணித்த தருக்கள், கிளைகள், மூலிகைகள், புற்பூண்டுகள் அனைத்தையும் திருப்பிக் கொடு!" என்று உத்தரவிடுகிறான்.

சகோதரா, உன் அழிவை ஒருகணம் நிதானமானதாக்கிச் சிந்தனைசெய்! உன்னுள் ஒவ்வொரு கணமும் குளிர் காலமும், வசந்த காலமும் மாறி மாறி வந்துகொண்டிருப்பதை நோட்டமிடு.

உன் இதயப் பூங்காவில் பச்சைப் பசேல் என்று தண்மையும் புதுமையும் நிறைந்த ரோஜா, மல்லிகை , பிச்சி முதலியவை பூத்துக் குலுங்குவதைப் பார்!

அங்கே இலைகளின் செழுமையால் கிளைகளே தெரியா மலிருப்பதையும், மலர்கள் குவிந்துள்ளதால் பூங்காவும், மாளிகையுமே மறைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காண்!

சம்பூரண ஞானத்தால் வெளிப்படுபவையான இந்த வார்த்தைகள் அந்த ரோஜா, மல்லிகை, பிச்சி முதலியவற்றின் மணத்தைக் காட்டுபவையாகும்.

1900. ரோஜா இல்லாத இடத்தில் ரோஜாவின் சுகந்தத்தை நீ முகர்ந்ததுண்டா? மதுவில்லாத இடத்தில் மது பொங்குவதை நீ கண்டதுண்டா?

இந்த நறுமணம்தான் உன் வழிகாட்டி; உன் பாதையில் உன்னைஅது நடத்திச் செல்லும். அது சுவனபதியையும், கௌதர் எனும் ஆற்றையும் உன்னிடம் கொணரும்.

பார்வையற்ற கண்ணுக்கு நறுமணம் நல் நிவாரணமாகும்; அது கண்ணுக்கு ஒளியுண்டாக்குவது. யாகூப் நபி (அலை) அவர்கள் கண் பார்வை பெற்றதும் (யூஸுப் (அலை) அவர்களின்) வாசனையைப் பெற்றதால்தான்.

கெட்ட வாடை (இவ்வுலகக் கல்வி ஞானம்) கண்களை இருளச் செய்கிறது; யூஸுப் நபியின் நறுமணம் (மெய்ஞ்ஞானம்) கண்ணை ஒளியுடையதாக்குகிறது.

நீ யூஸுஃப் நபி போன்றில்லாவிடினும், யாகூப் நபி போன்றா வது இரு! அவர்களைப்போல் இறைவனிடம் அழுது கெஞ்சிக் கேள்!

1905. கஜினி நகரின் இந்த மெய்ஞானியின் (ஹக்கீம் ஸனாயி யின்) மூதுரைக்குச் செவி கொடு; அதன் மூலம் உன் பழைய உடலில் நீ புதுமையடையலாம்.

(அவர்கள் சொல்கிறார்கள்:) "எதையும் பொருட்படுத்தாத தன்மைக்கு ரோஜா மலர்போன்ற வதனமுடைமை வேண்டும். அத்தகைய வதனத்தை அடையப் பெறாதவரை நீ வீணில் சுற்றித் திரியவேண்டாம்!

விகாரமான முகத்தில் இகழ்ச்சி என்பது விகாரமானதாகத் தான் இருக்கும்; பார்வையற்ற கண்ணிலுண்டாகும் கண் வேதனை அதிகமும் கஷ்டமளிப்பதுதான்."

யூஸுஃபின்முன் (அழகு சௌந்தரியன் போல்) பாசாங்கு செய்யாதே; யாகூப் (அலை) அவர்களின் பணிவையும், விசனப் பெருமூச்சையுமன்றி வேறு எதையும் வெளிக்காட்டாதே!

கிளி சுட்டிக் காட்டிய 'மரணம்' என்பதன் தாத்பரியம் தன்னை நாஸ்தியாக்குவதுதான்; பணிவிலும், சத்முயற்சியிலும் உன்னை நீயே நாஸ்தியானவனாக்கிக் கொள்!

1910. (அப்படியாயின்) ஈஸா (அலை) அவர்களுடைய மூச்சு உனக்குப் புத்துயிரூட்டி உன்னை அதைப்போல் பாக்கியமுடைய தாகவும், அழகுடையதாகவும் சமைத்துவிடும்.

வசந்தப் பசுமை கடுமையான பாறையைப் போர்த்துவ தெப்படி? நீ மண் தரையானால், உன்மீது பல வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும்.

பல்லாண்டுகளாக நீ இதயம் இளகாத பாறையாக இருந்தாகி விட்டது; இனியேனும், ஒரு சோதனைக்காகவேனும், மண்ணாக ஆகிப்பார்!

ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த தம்பூராக்காரன் கதை

உமர் (ரலி) அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த, புகழ் பெற்ற தம்பூராக்காரனைப்பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

அவன் குரலின்முன் புல்புலின் கீதமெல்லாம் வெட்கிவிடும். அவனுடைய அற்புதமான குரலால் பரவசம் பொங்கி வழியும்.

1915. கூட்டங்களிலும், சபைகளிலும் அவன் மூச்சே ஓர் அணி கலனாய் விளங்கிற்று; அவன் குரல் செத்தவர்களையும் எழுப்பு வதாய் இருந்தது.

மரணித்த உயிர்களை தத்தம் உடலில் புகுந்து எழச் செய்யும் குரலுடைய இஸ்ராபீல் (அலை) அவர்களையொத்திருந்தான் அவன்.

அல்லது, அவனை இஸ்ராபீல் (அலை) அவர்களுக்குப் பக்க வாத்தியம் ஊதுபவன் என்றும் சொல்லலாம்; அவன் குரலினிமை யால் யானைகூடச் சிறகு கட்டிப் பறந்துவிடும்.

ஒரு நாளில் இஸ்ராபீல் (அலை) தங்கள் கொம்பின் நாதத்தை எழுப்பியதும், நூறாண்டுகளாக மடிந்து மக்கிய மனிதன்கூட எழுந்துவிடுவான்.

நபிமார்களிடமும் இத்தகைய இனிய (ஆத்மீகக்) குரலுண்டு; இறைவனை நாடுவோர்க்கு அவர்களிடமிருந்து புத்துயிர் வரு வதுண்டு.

1920. இந்தக் குரலை ஜடதத்துவக் காது கேட்க முடியாது; அது அநீதிகளால் மாசடைந்துள்ளது.

ஜின்னு, பரிகளின் தீங்குரலை மனிதன் கேட்க முடிவதில்லை; ஏனெனில், அவற்றின் மர்மங்களை இவன் அறிந்துகொள்ள வில்லை.

உண்மையில் பரிகளின் குரல் இந்த ஜடதத்துவ உலகைச் சேர்ந்ததுதான்; (அப்படியும் மனிதனுடைய ஜடதத்துவக் காது களுக்கு அவை எட்டுவதில்லை. ஆனால்,) மனிதனுடையவும், பரிவுடையவும் குரல்களைவிட இதயத்தின் குரல் உன்னதமானது.

காரணம், பரியும் மனிதனுமே கைதிகள்தாம்; இந்த அறியாமை எனும் சிறையில் அவர்கள் அடைபட்டுள்ளனர்.

'கருணையாளன்' (அர்- ரஹ்மான்) என்ற திரு குர்ஆன் அத்தியாயத்தில், 'ஜின்னு, மனுக் குலத்தவரே' என்று வரும் வசனத்தை ஓதிப்பாருங்கள்; 'இவற்றில் எதை நீங்கள் பொய்யென மறுப்பீர்கள்?'[1] என்பதன் தாத்பரியத்தை நோட்டமிடுங்கள்.

1925. நாதாக்களின் அகக்குரல் முதலில் சொல்வது இதுதான்: "நாஸ்தியின் ('லா'வின்) பரமாணுக்களே!

உஷாராகுங்கள், இல்லாமையாகிய 'லா'வைவிட்டு உங்கள் தலையை உயர்த்துங்கள். இந்தப் பிரமையையும், வீண் கற்பனை யையும் ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள்.

---

1. பார்க்க : குர்ஆன் 55 : 33

உற்பத்தி, அழிவு என்ற உலகில் (ஜடதத்துவ உலகில்) நாற்ற மடித்துக்கொண்டிருந்த உங்கள் அனைவருக்கும், உங்கள் ஆத்மாக் கள் சிறிதும் வளரவோ, பிறக்கவோகூட இல்லை."

அந்த (மெய்ஞான) கீதம் பற்றி நான் சிறிது விவரிப்பேனாயின், ஆத்மாக்கள் உடலெனும் தமது புதைகுழிகளிலிருந்து (புத்துயிர் பெற்றுத்) தலையை வெளியில் நீட்டும்.

நன்றாக (ஆத்மீகக் காது சாய்த்துக் கேள்; அந்தக் கீதம் அதி தொலைவிலில்லை. ஆனால், அதை உன்னிடம் தெரிவிக்க எனக்கு அனுமதியில்லை.

1930. எச்சரிக்கை, ஞானநாதர்கள்தாம் இன்றைய இஸ்ராபீல் களாவர்: அவர்களிடமிருந்தே ஜீவனற்றவர்களுக்கு உயிரும், புதுமையும் வருகின்றன.

அவர்கள் குரல் கேட்டதும் உடலெனும் புதைகுழியிலிருந்து ஆத்மாக்கள் துள்ளிக் குதித்து அணிவகுத்துவிடும்.

இவ்விதம் விழிப்படைந்த ஆத்மாக்களில் ஒன்றையுடையவன் சொல்வான்: "(நாதாக்களின்) இந்தக்குரல் மற்றக் குரல்களை விட்டும் முற்றும் மாறுபட்டதாகவன்றோ இருக்கிறது! (மரணித் ததைப்) புத்துயிர் செய்ய வைப்பது இறைவன் குரலின் வேலை யல்லவா!

நாங்கள் செத்து, மக்கிப்போய்விட்டோம்; இறைவனின் குரல் வந்தது; எழுந்துவிட்டோம்" என்று.

இறைவன் குரல் திரையுடனிருப்பினும் சரி, திரையில்லாதிருப் பினும் சரி அது தன்னிடமிருந்து மரியம் (அலை) அவர்கள்மீது சொரிந்ததை மடிந்து மக்கிய ஆத்மாக்கள்மீதும் சொரியக் கூடிய தாகும்.

1935. உடலுள் இதயம் செத்து நாற்றமெடுத்துவிட்ட நிலை யிலுள்ளவர்களே, நேயன் குரல் கேட்டாவது நாஸ்தியற்ற நிலையை விட்டு ஜீவன் பெற்றவர்களாகுங்கள்.

அது (இறைவனின்) நல்லடியாரின் தொண்டையிலிருந்து வெளிவருவதாயினும்கூட அது அரசனின் (இறைவனின்) குரல்தான் என்பதில் அணுவளவும் சந்தேகமில்லை.

இறைவன் தன் நல்லடியார்களான ஞான நாதர்களை நோக்கிக் கூறுகிறான் : "நானே உன் நாவும் உன் கண்ணுமாவேன்; உன் புலன் களுமாவேன்; உன் மகிழ்வும் கோபமுமாவேன்.

'என்னால் அவன் கேட்கிறான்; என்னால் அவன் பார்க்கிறான்' என்று யாரைப்பற்றி நான் அருளினேனோ அவன் நீதான். (தெய்வீக நல்லுணர்வே நீதான். 'தெய்வ) நல்லுணர்வைப் பெற்றுள்ளவன் நீயே' என்பதன் தாத்பரியம்தான் யாது?

"நீ பிரமிப்பின் மூலம் 'இறைவனுக்குச் சொந்தமான அவன்' ஆக ஆகிவிட்டதால் நான் உன்னுடையவன் ஆகவும் ஆகி விட்டேன். ஏனெனில் 'இறைவன் அவனுக்கு உரியவன்'.

1940. "சிலவேளைகளில் 'அது நீதான்' என்றும் வேறுசில வேளைகளில், 'அது நான்தான்' என்றும் நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன். நான் எதைச் சொன்னாலும், சகலவற்றுக்கும் ஒளியூட்டும் பகலவனாக நான் இருக்கிறேன் என்பதையுணர்.

ஒரு (தெய்வ வசனம் என்ற) மூச்சின்மூலம் எந்த மாடப் பிறையிலிருந்து நான் ஒளிதந்தாலும், அது உலகம் முழுவதிலுமுள்ள சிக்கல்களை உடைத்தெறிந்துவிடும்.

மண்ணுலகச் சூரியனால் அகற்ற முடியாத இருளையெல்லாம் என் மூச்சின்மூலம் ஒளியுள்ளதாக ஆக்குகிறேன்."

ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு அவன் தன் சொந்த உள்ளமையில் நின்று, (தெய்வத்) திருநாமங்களை அறிவித்துக் கொடுத்தான். மற்றோர்க்கு அவன் ஆதம் (அலை) அவர்கள்மூலம் தன் திருநாமங்களை வெளிப்படச் செய்தான்.

அவன் ஒளியை நீ ஆதம் (அலை) அவர்களிடமிருந்தோ அல்லது அவனிடமிருந்து நேரடியாகவோ பெற்றுக்கொள்கிறாய். மதுவை ஜாடியிலிருந்து நேரடியாகவோ கிண்ணத்தில் ஊற்றப் பட்டநிலையிலோ பருகலாம்.

1945. ஏனெனில் இந்தக் கிண்ணத்துக்கும், அந்த ஜாடிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அந்தப் பாக்கியம் பொருந்திய கிண்ணம் உன்னைப்போல் ஜாடியை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதில்லை.

முஸ்தபா நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "என்னைக் கண்டவனும், என்னைக் கண்டவனைக் கண்டவனும் பாக்கிய முடையவர்களாவார்கள்" என்று.

ஒரு விளக்கு ஒரு மெழுகுதிரியிலிருந்து தீபமேற்றப்பட்டதும், அந்த விளக்கைக் காண்போரெல்லாம், மெழுகுதிரியையும் காண்கின்றனர்.

இவ்விதம் விளக்கேற்றுதல், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்கு என்று நூறுவிளக்குகள்வரை ஏற்றப்படினும், கடைசியில் ஏற்றப்பட்ட

விளக்கைக் காண்பது முதலில் தீபமேற்றிய மெழுகுதிரியையே காண்பதாகும்.

கடைசியாக ஏற்றப்பட்ட விளக்கின் ஒளியிலிருந்து பயனடையினும், முதலில் தீபமேற்றிய மெழுகுதிரியிலிருந்து பயனடையினும் இரண்டும் ஒன்றுதான்.

1950. கடைசி விளக்கின் (ஞானியரின்) ஒளியைப் பார்! அல்லது, அதற்கு முன்பிருந்த (நாதாக்கள், நபிமார்களாகிய) விளக்குகளுக்கு ஒளியேற்றிய (இறைவன் ஒளியான) மெழுகுதிரியின் ஒளியை நோட்டமிடு!

"உங்கள் இறைவன் உங்கள் நாட்களில் சில மூச்சுக்களை வெளியாக்குகிறான் : அவற்றைப் பெறத் தெண்டியுங்கள்" என்ற ஹதீஸின் விளக்கம்

நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள். "இந்த நாட்களில் இறைவனின் மூச்சுக்கள் நிலவுகின்றன.

இவற்றின் விஷயத்தில் காதும், மனமும் கொண்டு கருத்துடையவர்களாகி, அந்த மூச்சுக்களைப் பிடிக்க முயலுங்கள்" என்று.

தெய்வ மூச்சு வந்தது; உங்களைக் கண்டது; போய்விட்டது; அது விரும்பியவர்களுக்கு ஜீவனளித்துவிட்டுப் போய்விட்டது.

இன்னொரு மூச்சு வந்தது; தோழா, இதையாவது நழுவ விடாமல் எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொள்!

1955. ஆத்மா தன்னிலுள்ள நெருப்பை அணைப்பதற்கான ஆதாரத்தைக் கண்டது. மாண்டுபோன ஆத்மா தன்னுள் (அமரத்துவமான ஜீவனின்) ஆட்ட அசைவுகளை உணர்ந்தது.

இது சுவன விருக்ஷத்தின் பசுமையாகும்; இது பிராணிகளின் ஆட்டம் அசைவுபோன்றதன்று.

இது மண்மீதும் விண்மீதும் படுமாயின் அவை (பயத்தால்) உருகிப்போகும்.

உண்மையாகவே, இந்த எல்லையிலா மூச்சினாலேயே அவை பயமுடையவையாய் விளங்குகின்றன; (இறைவன் 'ஏற்கிறீர்களா?' என்று அவற்றை நோக்கிக் கேட்ட அமானிதத்தை) 'அவை அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டன'[1] *என்ற திருமறை வசனத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்!*

---

1. பார்க்க : குர்ஆன் 33 : 72

இன்றேல், ஒருகால் மலையின் இதயம் இரத்தமாக ஆகாம லிருந்திருப்பின், 'அதிலிருந்து அவை பின்வாங்கிவிட்டன'[1] என்று (திருமறையில்) சொல்லப்பட்டுள்ளதன் அர்த்தம்தான் யாது?

1960. நேற்றிரவு இந்த மூச்சு வேறு தோற்றத்தில் என்முன் காட்சி தந்தது; ஆனால், ஒரு பிடி உணவு குறுக்கிட்டு (அதைக் கைப்பற்றும்) வழியை அடைத்துக்கொண்டது.

ஒரு கவள உணவுக்காக ஒரு லுக்மானே பிணை நிற்க நேர்ந்தது. ஒரு கவள உணவே, தொலைந்துபோ, இது லுக்மானின் நேரமாகும்.

ஒரு கவள உணவின் ஆசையால் இந்த (சதை எனும்) முள்தான் என்னமாய்க் குத்திக்கொண்டிருக்கிறது! லுக்மானின் காலிலிருந்து முள்ளைப் பிடுங்கி எறி!

(உண்மையில்) அவர் காலில் முள் தைக்கவுமில்லை, முள்ளின் நிழல்தானுமில்லை. உன்னுடைய கோணல் பார்வையால் நீ அதை நிதானிக்காமலிருக்கிறாய்.

முள் என்பது எது தெரியுமா? உன் பொறாமை காரணமாகவும், கண்மூடித்தனம் காரணமாகவும் நீ பேரீச்சை என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாயே அதுதான் அந்த முள்.

1965. லுக்மானின் ஆத்மாவே இறைவனின் ரோஜாத் தோட்ட மாக இருக்கும்போது, அவர்கள் ஜீவனின் பாதம் முள்ளால் பாதிக்கப்படுவதெப்படி?

இப்படி முள்ளைத் தின்னும் வாழ்வு ஒட்டகத்துடையது. இந்த ஒட்டகத்தின்மீது முஸ்தபா நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பிறந்த ஒருவர் ஏறிச் சவாரிசெய்கிறார்.

ஒட்டகமே, உன் முதுகின்மீது ரோஜா மலர்கள் (மூட்டை மூட்டையாக) ஏற்றப்பட்டுள்ளன; அவற்றின் நறுமணத்தால் உன்னுள் எத்தனையோ (இறை) தியான மாலைகள் உருவாகின்றன.

உன் மனப்போக்கோ முட்புதரையும், மணலையும் நாடுவதா யுள்ளது; பயனற்ற முட்புதர்களிலிருந்து எந்த ரோஜாவை நீ சேகரிக் கப்போகிறாய்!

இந்தத் தோட்டத்தில் இடம் இடமாக அலைந்து திரிபவனே, எத்துணை நாட்கள்தான், "ரோஜாத் தோட்டம் எங்குள் ளது?" என்று விசாரித்தலைவாய்!

1970. உன் காலில் தைத்துள்ள இந்த முள்ளை அகற்றாதவரை உன் கண் இருண்டதாய்த்தானிருக்கும்; (அந்த நிலையில்) நீ எப்படி வெளியில் நடமாடுவாய்?

1. பார்க்க : குர்ஆன் 33 : 72

இவ்வுலகினுள்ளேயே அடக்கமாகாதவனான மனிதன் கேவலம் முள்ளினால் மறையுண்டவனாகிறான்.

சாந்தியையுண்டாக்குவதற்காகவே முஸ்தபா நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகில் அவதரித்தார்கள்; அவர்கள், "ஹுமைராவே, என்னிடம் பேசு! என்னிடம் பேசு! என்று சொல்வதுண்டு.

ஹுமைராவே, குதிரை லாடத்தை நெருப்பில் வையுங்கள்; அந்த லாடத்தால் இந்த மலை (காதலால்) வைடூரியங்களாக ஜொலிக்கட்டும்!

இந்த 'ஹுமைரா' என்பது பெண்பால் பெயர்; 'ஜீவன்' என்ற பதமும் பெண்பால்தான் என்பர் அரபிகள்.

1975. ஆனால், ஜீவன் பெண்பாலாய் இருப்பதால் கெடுதலொன்றுமில்லை. ஜீவனுக்கு ஆணுடனோ, பெண்ணுடனோ தொடர்பு எதுவுமில்லை.

அது பெண்ணினம், ஆணினம் இரண்டுக்கும் அப்பாற்பட்டது. உலர்ந்த தன்மையும், ஈரமான தன்மையும் கலந்த ஜீவன் இதுவன்று.

உணவுன்பதால் பெருத்துவிடக்கூடிய ஜீவன் இதுவன்று; சில சமயம் இதுபோன்றும், வேறு சில சமயம் அது போன்றும் இருக்கக் கூடிய ஜீவன் இதுவன்று.

இது இனிமையானதைச் செய்யும்; தானே இனிமையானது; இனிமையின் சாராம்சமானது. இறைவனையன்றி மற்றதைக் கொள்வோனே, (அக) இனிமையின்றி வேறு இனிமை இல்லை என்பதறி!

சர்க்கரையால் நீ இனிப்புடையவனாயின், ஒருகால் ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் அந்தச் சர்க்கரை முழுவதுமே உன்னைவிட்டு மறைந்துபோகலாம்.

1980. ஆனால், மெய்விஸ்வாசத்தால் உண்டான பயனாய் நீ சர்க்கரையுடையவனாயின், அப்போது சர்க்கரை சர்க்கரையை விட்டுப் பிரிவதெப்படி?

(தெய்வீகக்) காதலன் தன் அகத்தேயே பரிசுத்தமான மதுவால் ஊட்டமளித்துக்கொள்வானாயின், அந்த நிலையில் தோழா, அறிவு தன்னை இழந்ததாய் - நிர்க்கதியானதாய்ப் போய்விடும்.

பகுத்தறிவு காதலை மறுப்பதாகும்; ஆயினும், அது காதலின் அந்தரங்க ஆலோசகன்போல் நடித்துக்கொள்கிறது.